

Kansanääni

Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja kansanvallan puolesta

Nro 3/15, kesäkuu-elokuu 2015, 14. vuosikerta, irtonumero 1,7 €

Vain vastarinta johtaa tulokseen !

Rakenneongelmista valettiin s. 3
Sote-uudistus-farssi vai tragedia s. 5
Tarua ja totta päivähoidosta s. 6
Valko-Venäjä näyttää vaihtoehdon s. 8
Krimillä ei ikävöidä Ukrainaa s. 12
Kommunistien yhteistyöneuvottelut 15
Katsaus median maailmaan s. 16
Sanktiot ja Venäjän talous s. 17

Lastenhoitajat osoittivat: joukkovoimaa löytyy

Sipilän hallitus osoittaa vaalien tuloksen olleen työelämän kannalta huonoin mahdollinen. Uskotellaan, että vyötä kiristämällä luodaan kilpailukykyä ja työpaikkoja. Tämä ei ole missään toteutunut. Toimeentulon alentaminen on muuttanut pääoman keskinäistä kilpailukykyä lisääväksi tekijäksi, mutta talouselämä ei leikkaamalla pyöri. Elämän normalisoiminen onnistuu enää vain joukkovoimalla.

Sivut 2, 3, 4 ja 11

Sivut 2-3

- Hallitus leikkaa köyhiltä
- TTIP-kansojen orjuuttaja
- Lakko-oikeus tärkein oikeus
- Rakenneongelmista valettiin
- Verenimijät

Sivut 4-5

- Työehtosopimusten tilanne
- Muutokseen tarvitaan yhteistyötä
- Euroopan kansat uusliberalismia vastaan
- Sote: farssi vai tragedia?

Sivut 6-7

- Tarua ja totta päivähoidosta
- 75 miljoonan hullaannus
- Uskottava luottamus
- Talouden kehitysnäkymät
- Täystyöllisyyteen ei paluuta

Sivut 8-9

- Timo Partasen elämäntyöstä
- SAK vaisuna
- Valko-Venäjä osoittaa vaihtoehdon

Sivut 10-11

- STP vappuna
- Työkansan valmistauduttava puolustamaan oikeuksiaan

Sivut 12-13

- Krimillä ei ikävöidä Ukrainaa
- Orjatyö ei kuulu 2000-luvulle

Sivut 14-15

- Kommunistien yhteistyöneuvotteluilta odotetaan tuloksia
- Makedonian tilanne
- Ryssäviha ulkopolitiikan välineenä

Sivut 16-17

- Katsaus median maailmaan
- Islam ei ole ongelmien syy
- Lähehtämistämme signaaleista
- Sanktiot ja Venäjän talous

Sivut 18-19

- Kansan ääni kuuluu
- Työkansan ilmoituksia

Sivu 20

- TTIP-neuvotteluista tietoa
- Voitonpäivän tilaisuus
- Suomen erottava eurosta
- Kirje ammattiyhdistyksille

Yhdessä TTIP-sopimusta vastaan

On järjestetty useita TTIP-sopimuksen vastaisia protesteja

Meillä eliitti ajaa lävitse EU:n ja USA:n välisistä kauppaa- ja investointikumppanuussopimusta (TTIP). Sen seurauksena Euroopasta häviäisi lähes miljoona työpaikkaa, joista kolmannes Pohjoismaista. Sopimus toisi ns. tuottajasuojasopimuksen, jossa mm. ympäristölainsäädäntömme katsottaisiin kaupan esteeksi. Kun EU:n alueella ay-liike vastustaa sopimusta, niin Suomessa ay-keskusjärjestöt ja EK lobbaavat sitä. Toivomme ovat sopimusta vastustavat tietoiset ihmiset ja järjestöt.

Sivut 2 ja 20

Naapurisuhteemme Venäjään normalisoitava

Valko-Venäjällä historian kokemuksia ei ole unohtettu

Toukokuun 9. päivä tuli 70 vuotta, kun Natsi-Saksa antautui fasisminvastaisen liittouman joukoille. Tänä maailma jakaantuu niihin, joilla historiallinen muisti toimii ja niihin jotka haluavat sodan opetukset unohtaa. Jälkimmäisiin kuuluvat ne, jotka globaalien pääomien tuella pyrkivät maailman uudelleen jakamiseen. Monissa Voitonpäivän-tilaisuuksissa muistutettiin vaaroista, joihin historian unohtaminen johtaa ja vaadittiin Venäjä-suhteidemme normalisoimista.

Sivut 5, 9 ja 20

Kaikkien maiden proletaarit-
liittyykää yhteen!

Kansanääni

Päätoimittaja:

Tommi Lievemaa, PL 780, 00101 Helsinki
0408335360

Helsinki 15.6.2015

Hallitus leikkaa vähäosaisilta - rahat so- tavarusteluun

Juha Sipilän johtama SSS-hallitus lähtee sopeuttamaan taloutta valtiovarainministeriön virkamiesten esityksen pohjalta yhteensä 10 miljardin euron edestä. Vielä ennen vaaleja keskusta ilmoitti sopeutustarpeeksi 2-3 miljardia euroa. Sipilä ja keskusta huijasivat siis äänestäjiä härskisti – tuskin monikaan olisi äänestänyt puoluetta, joka vaalien alla olisi puhunut 10 miljardin sopeutuksesta. Hallituksen nokkamiehet Soini, Sipilä ja Stubb väittävät, että sopeutustoimet koskettavat "meitä kaikkia suomalaisia". Myös tällainen puhe on pahemman luokan vedätystä. Pääomapiirejä ja suurituloisia eivät hallituksen esitykset hetkauta millään tavalla.

Pääministeri Sipilä on vedonnut yhteiskunnan hyväosaisiin, jotta nämä osallistuisivat omalla esimerkillään säästötalkoisiin. Samanlaisen veto-
muksen hyväosaisille esitti presidentti Sauli Niinistö hallituksen virkaan-
astujaisten yhteydessä. Rikkaiden vapaaehtoiset palkkojen alennukset ja
lahjoitukset hyväntekeväisyyteen eivät kuitenkaan vaikuta valtiontalou-
teen millään tavalla. On palautettava todellinen progressio palkkaverotus-
kseen ja kiristettävä yritys- ja pääomatuloverotusta. Pääomalle ja rik-
kaille viime vuosina tehdyistä myönnytyksistä, kuten varallisuusveron ja
työnantajien Kela-maksun poistosta, on luovuttava.

Suoranaista röyhkeyttä osoittaa se tapa, jolla Sipilän hallitus ajaa
niin sanotun yhteiskuntasopimuksen toteuttamista. Oikeastaan on har-
haanjohtavaa puhua sopimuksesta, kun kyseessä on työnantajien sane-
lu, johon työntekijäpuolen on alistuttava – muutoin uhataan toteuttaa
entistä karmaisevampia leikkauksia. Yhteiskuntasopimus vastaa sisältön-
sä puolesta täydellisesti Elinkeinoelämän keskusliiton julkituomia tavoite-
ita.

Puolustusvoimille myönnetään materiaalihankintoihin huomattavia lisäsummia tällä vaalikaudella, ja hallitus varautuu myös nykyisten Hornet-hävittäjien korvaamiseen uusilla koneilla seuraavalla vaalikaudella. Korvaavien koneiden hinta on eri arvioiden mukaan 5-8 miljardia euroa. Muiden materiaalihankintojen, kuten merivoimien uusien alusten kanssa hankintojen yhteissummaksi tulee lähes 10 miljardia euroa. Tuskin on sattumaa, että summa on likipitään sama kuin hallituksen ilmoittama sopeuttamistarve. Näyttääkin siltä, että opiskelijat, työttömät, lapsiperheet ja kaikkein vähäosaisimmat laitetaan tulevien huippukallisten sotakalustohankintojen maksumiehiksi.

Venäjä-pakotteet nakertavat talouttamme pahoin, ja Venäjää vastaan käydään sotaisaa propagandakampanjaa. Naton kanssa on äskettäin solmittu kansan selän takana isäntämaasopimus. Kun muistetaan lisäksi äskettäin lähetetyt reserviläiskirjeet, niin voidaan kysyä: Ollaanko valmistautumassa yhdessä Naton kanssa Venäjän vastaiseen sotaan? Sotahan on tunnetusti kapitalistien suosikkikeino talouden vauhdittamiseksi ja voittojen kasvattamiseksi.

Nykyinen yhteiskunnallinen tilanne suorastaan huutaa jämäkää vasemmistolaista politiikkaa, nykyisen EU-suuntauksen ankaraa arvostelua sekä vaatimuksia vallankumouksellisesta suunnanmuutoksesta yhteiskuntapolitiikkaan. Tähän yhteiseen rintamaan EU-komentoa, sotapolitiikkaa ja uusliberalismia vastaan tarvitaan paljon voimaa, jotta se voi kumota nykyisen politiikan.

Toimituksen pääkirjoitus
Tommi Lievemaa

Tilaan

Kansanäänen

Lehti ilmestyy 6 kertaa vuodessa. Vuosikerran hinta on 20 €.

- Olen maksanut tilaushinnan 20 €
 Maksettu tilille Op FI08 5541 1420 0279 66
 Lehti laskuttaa

Sukunimi _____ Etunimi _____

Lähiosoite _____ Postinumero ja -paikka _____

Tilaus os. Kansan ääni PL 780, 00101 Helsinki
Tilaus sähköpostilla: tilaukset.kansanaani@gmail.com
Tilausohje: Jos tilaat Kansan äänen ainoastaan maksamalla tila-
maksun pankkitilille FI08 5541 1420 0279 66, laita viesti-osaan eh-
dottomasti osoitteesi. Ilman osoitetta emme voi lähettää lehteä si-
nulle. Osoitteen voit ilmoittaa myös ilmoittamalla sen sähköpostilla
tilaukset.kansanaani@gmail.com.

TTIP – kansojen orjuuttaja ja Ison rahan nyrkki

TTIP eli EU:n ja USA:n keskeinen kaupp- ja investointisopimus, josta juuri kyseiset osapuolet neuvottelevat, on sisällöltään todella vaarallinen taloussopimus. Sen avulla suuryritykset saavat täydellisen otteen niin kansoista kuin niiden talouksista. Se vaikuttaa talouteen, ympäristöön ja demokratiaan. Yritysten edut laitetaan kansojen etujen edelle. Lobbaavat yritykset ovat rahoittaneet 90-prosenttisesti sopimusneuvottelut. Koko sopimus on suuryritysten valtapyrkimystä.

TTIP-sopimuksen vaarat tunnetaan

Salaiset neuvottelut

Sopimusta on käsitelty täysin salassa niin lehdistöltä kuin kansalaisilta, vain niukkaa tietoa on annettu. Ei edes kaikille europarlamentaarikoille ole annettu tietoa. Kun Skotlannin hallitus tivasi Englannin pääministeri Cameronilta, vaikuttaako sopimus maan ilmaiseen julkiseen terveydenhoitoon, kieltäytyi Cameron vastaamasta. Tässä on ehkä yksi syytä, miksi skotlantilaiset menestyivät viime vaaleissa. Cameron oli jo aikaisemmin ilmaissut ensimmäisen kerran puhuessaan kansalaisilleen sopimuksesta, ettei sopimuksen "täydy" vaikuttaa julkiseen sairaanhoitoon. Hän joutui siteeraamaan EU:n kauppakomissaaria, joka väitti, että "hyvinvointi on aina poikkeus".

Sopimus sisältää kohdan, joka tarjoaa yrityksille ainutlaatuisen juridisen mahdollisuuden haastata maat oikeuteen, jos ne vaarantavat tai rajoittavat yritysten voittoja. Julkisen sektorin yksityistäminen on yksi sopimuksen peruskivistä pääoman iskiessä julkisiin varoihin tämän sopimuksen lisälausekkeen ISDS avulla. Sopimus voi täysin lopettaa julkisen sektorin palvelut. Tästä kaikesta on ollut kyse viime

aikoina julkisten palvelujen yksityistämässä ja alasajossa. Maat eivät voi esimerkiksi valtiollistaa yksityisiä kouluja tai rautatieyhtiöitä, koska ne vaarantavat yksityisen yrityksen voittoja, vaikka valtiollistamisella olisi kansalaisille hyvät seuraukset.

IG Metall tiukkana

Saksan IG Metall on sanonut EI sopimukselle. Vastustus on kasvanut, kun tietoa sopimuksesta on saatu. Vastarintaa on ilmennyt myös EU:ssa. Jopa Merkel on epäroinyt asiassa. Sopimuksen päätösaika on siirretty myöhempään muutosehdotusten vuoksi, muutoin sopimus olisi astunut voimaan jo ensi vuonna ilman suurempia avoimia keskusteluja.

Ympäristöllisesti sopimus antaa aiheutta uskoa, että geeninipuloidut tuotteet virtaavat Eurooppaan, tuotettu liha sisältää hormoneja ja kemikaaleja, jotka ovat kiellettyjä EU:ssa. Hollanti kielsi muutama viikko sitten GMO-tuotteet maassaan. Sopimusten osapuolien on hyväksyttävä toistensa tavaratuonnin vastapelurin säännöin ns. molemminpuolisen hyväksynnän mukaan. USA:ssa on hei-

kompit eläin-, ympäristö- ja kuluttajajasioita sekä heikommat ay-oikeudet. Täten huonoja tuotteita voidaan viedä EU:hun.

USA ja Arla polkumyivät

USA:n suurtoimittajat tulevat myös polkemaan esimerkiksi Suomen tuotteiden hinnat maan rakoon. Ne tulevat myös sopimuksen hyväksymisen jälkeen käyttämään lisälauseksetta, jolla voittoja ei voi rajoittaa. Ruotsissa on ollut juuri vilkas keskustelu maitotuotannon kriisistä, sillä maidontuottajien määrä vähennee huimaa vauhtia tuottamattomuuden vuoksi. Arla polkee maidon hintaa suomalaisella ja saksalaisella maidolla ja on hakeutumas-
sa muille markkinoille halvemman maidon perään.

TTIP on tällä hetkellä myös täysin epädemokraattinen ja sitä ei voi perua, kun siihen on liitetty, koska kummin puolen on hyväksyttävä päätös. Yksityinen maa kuten Ruotsi ei voi muuttaa päätöksiä, koska allekirjoittajana on EU, ei Ruotsi. Yritykset ovat jo käyttäneet oikeuttaan, vaikka sopimus ei ole valmis. Vattenfall haastoi Saksan oikeuteen, koska Saksa aikoo poistaa ydinvoimalaitokset maastaan. Philip Morris on haastanut Australian, koska valtio haluaa neutraaleja savukerasioita. Kumpikin yritys näkee voittojansa rajoitettavan.

ISDS on sopimuksen äärimäinen ilmaus, mutta sopimus sisältää satoja asioita, jotka vaikuttavat monien maiden lainsäädäntöön ja talouselämään. On aihetta uskoa, että sopimus vaikuttaa niin sosiaalipolitiikkaan, kulttuuri-, tiede- kuin koulualoillekin. Yksinkertaisinta on sanoa ei koko sopimukselle ja valtiollistaa jälleen suuryritykset. Tämä päivän valtavat rahat seisovat käyttämättöminä sen sijaan, että ne hyödyttäisivät kansoja ja kansalaisia, jotka ovat luoneet työllään rikkaukset. Raha vain kasautuu yhä harvempien käsiin.

Esa Salomaa

Lakko-oikeus on tärkein oikeutemme

STP tuomitsee jyrkästi Elinkeinoelämän Keskusliiton ja oikeistopuolueiden suunnalta tulleet vaatimukset lakko-oikeuden rajoittamisesta.

Lakko-oikeus on perusoikeus

YK:n työjärjestö ILO on jo vuodesta 1927 katsonut, että on mahdollista tehdä eroa lakko-oikeuden ja järjestäytymisoikeuden välillä. Lakko-oikeuden rajoitukset ovat samalla myös järjestäytymisoikeuden rajoituksia. ILO:n määrittelemät työelämän neljä perusoikeutta ovat järjestäytymisvapaus, pakotyön ja lapsityövoiman käytön kieltäminen sekä syrjinnän kieltäminen työmarkkinoilla ja ammattin harjoittamisessa. Järjestäytymisvapautteen kuuluu oikeus neuvotella sopimuksia ja tekeä neuvotteluita kieltäytymällä työstä. Myös EU:n tuomioistuin on tunnustanut työtaistelutoimet perusoikeuksiksi. Työnantajaliitto ja

poliittinen oikeisto haluavat horjuttaa ay-liikettä, kuten esimerkiksi ajamalla työehtosopimusten yleissitovuuden poistamista tai lakko-oikeuden rajoittamista. Yhteiskuntasopimuksella tai muilla tempuilla ei tule rajoittaa kansalaisten oikeuksia.

Työtaisteluvapaus on keskeinen osa demokratiaa

Sen pitää koskea sekä taloudellisia että poliittisia vaatimuksia, joita ei käytännössä edes voi erottaa. Työtaisteluvapauden vastakohta on pakkotyöjärjestelmä. Työtaisteluvapaus on taattu monissa Suomea sitovissa ihmisoikeussopimuksissa ja jopa EU:n perusoikeuskirjassa. Suomessa se nauttii perustuslain suojaa. Työhön pakottaminen on kielletty myös ILO:n sopimuksissa.

Nykyisen työehtosopimuslain mukaiset hyvitussakat ovat kohtuuttoman korkeita. Maksut ovat usein ammattiosastoille ylivoimaisia ja niiden seurauksena ammattiosasto saattaa joutua lopettamaan toi-

mintansa maksukyvyttömänä. Työtuomioistuin tulee muuttaa oikeusvaltion sopivaksi puolueettomaksi tuomioistuimeksi, josta olisi normaali perustuslain edellyttämä valitusoikeus ylemmän asteeseen. Yhteiskuntasopimusta ei voi syntyä, jos työttömyysturvaa leikataan, työehtosopimusten suojaa madalletaan ja lakko-oikeutta rajoitetaan.

Lakko-oikeutta laajennettava!

Valtaosa Suomea koskevista päätöksistä tehdään EU:ssa ja Euroopan keskuspankissa, mikä korostaa työtaisteluvapauden merkitystä työtätekevien väestökerrosten taistelussa palkkojen ja työehtojen sekä säällisten työolosuhteiden puolesta suomalaisen ja kansainvälisen pääoman rajussa paineessa.

Suomen Työväenpuolue
STP:n hallitus

Näistä rakenneongelmista valettiin kollektiivisesti vaalien alla

Kummallisinta on, että valtamedioiden, Ylen ja MTV3:n toimittajat eivät ole puuttuneet näihin vuosikymmeniä jatkuneisiin katteettomiin lupauksiin. Toimittajat eivät ymmärrä, että työn määrää ei pidä tulkita työpaikkojen määrällä vaan tehtyjen työtuntien määrällä. Tilastokikkailulla ja epätyyppillisillä työsuhteilla saadaan työpaikkojen määrä tilastollisesti isommaksi kuin mikä on todellinen määrä (tehdyt työtunnit). Työttömyystilastoissa ei näy myöskään ns. laaja työttömyys.

Toimittajat eivät myöskään ole ihmetelleet, mikseivät työtunnit ole kasvaneet vaikka BKT on kasvanut kaksinkertaiseksi vuodesta 1990. Kaikki poliitikot puolueisiin katsomatta ovat kuorossa luvanneet, että talouden kasvu luo työpaikkoja. Teknologia alkoi kuitenkin vaikuttaa työpaikkoja supistavaksi jo 70-luvulla. Valtamedioiden toimittajat eivät ole ihmetelleet, miksi Suomeen ei ole tullut Lipponen hallituskauden alusta alkaneesta EU-maiden parhaasta 13 vuotta kestäneestä kasvusta (v. 1994–2007) huolimatta riittävästi uutta työtä. Tuoloin noin 4-5 prosentin vuosikasvu oli yli 2-3 kertaa nopeampaa kuin EU-maiden keskiarvo.

Työtuntien määrä alle 1990 tason

Tosin Paavo Lipponen on kehumus luoneensa 300 000 uutta työpaikkaa. Todellisuudessa kuitenkin, kun työn määrän lisäystä tarkastellaan työtuntien valossa, Suomeen syntyi finanssikriisiin asti vain vähän yli 37 000 kokoaikaista työpaikkaa - EU-maiden parhaasta kasvusta huolimatta. Työtuntien kokonaisuus jäi silti alle vuoden 1990 lähtötason - ja on sitä vieläkin. Työn määrän kasvu oli tuolloin aika vaatimatonta, huomioiden Ahon hallituksen tekemät

Vaalien alla oli taas vaalilupausten aika. Kaikkien puolueiden päättäjät ovat jo vuosikymmeniä luvanneet äänestäjilleen järjestää työtä ja uusia työpaikkoja - onnistumatta. Keskustan nykyinen gallup-tähti Juha Sipilä lupasi 200 000 uutta työpaikkaa kuten Paavo Lipponen valtakaudellaan. Matti Vanhanen puolestaan lupasi 100 000 työpaikkaa ja Jyrki Katainen lupasi painaa työttömyyden alle viiteen prosenttiin. Alexander Stubb lupasi myös 200 000 ja Antti Rinne 100 000 uutta työpaikkaa.

Kuva: Heikki Mämmikkö

Sipilä on luvannut 200000 työpaikkaa. Työllisyyden voimakasta kasvua lupasivat Lipponen, Vanhanen, Katainen, Stubb ja Rinne. Meiltä puuttuu kuitenkin 1,3 milj. työtuntia, ja tarve on koko ajan kasvussa.

kaksi perättäistä devalvaatiota, joilla kurjistettiin suomalaisen duunarin ostovoimaa n. 40 prosentilla. Lipponen hallituksen piikkiin ei voi laskea edes Nokian "onnenkantamoista", joka devalvaation lisäksi mahdollisti Suomen satumaisen hyvän taloudellisen kasvun.

EK ja poliittinen oikeisto uskovat myös viennin elpymisen lisäävän BKT:n ja sitä kautta uusien työpaikkojen määrää. Vaikka Saksan vientilyijäämä on ollut ylivoimaisesti maailman suurinta 2000-luvulla (suurempi kuin Kiinan), sen BKT:n kasvu on juuri ja juuri pysynyt nol-lan yläpuolella. Välillä Saksakin sakasi jo miinuksien puolelle. Silti kaikki poliitikot ja toimittajat uskovat ja uskottelevat viennin lisäävän työpaikkoja. Saksan viennin kasvu saa-

tiin kasvuun 90-luvun koomasta ns. Harz-sopimuksella, jolla kurjistettiin työehtoja ja luotiin ns. Minijob-työpaikat (450€/kk), joilla ei enää elä.

Poliitikoilta, taloustoimittajilta ja talousprofessoreilta on jäänyt ymmärtämättä, että digitalisaation seurauksena kaikissa kehittyneissä maissa ostovoimainen kuluttaja on siirtynyt "rakennemuutoksen" kortistoon ja muitten elätettäväksi. Matalapalkkamaan uusi ostovoima on vain murto-osa G20-maiden ostovoimasta. Seurauksena markkinat ja maailmanlaajuinen BKT on systemaattisesti ja trendinomaaisesti hiipunut jo 60-luvulta lähtien (6%) nollasummamarkkinoiksi. Koska tuottavuus teknologian avulla kasvaa nopeammin kuin markkinat, poliitikkoja voi syyttää vastuut-

tomuudesta, jos ne tällä yhtälöllä lupaa uusia työpaikkoja.

Leikkaukset eivät auta - ongelma on tulopuolella

Ylen suuressa puheenjohtajien vaalikeskustelussa (ja kaikissa muissakin) toimittajat jankuttivat ja tivasiivat kyllästymiseen asti ehdokkaita: "mistä pitäisi leikata?". Kaikkien puolueiden puheenjohtajat esittelivät pakonomaisesti leikkauslistojaan. Vasemmistoliton Paavo Arhinmäki oli ainoa, joka puuttui myös tulopuoleen. Hän vaati, että yritysten voittojen siirtely veroparatiiseihin on estettävä ja harmaa talous on saatava kuriin sekä rikkaatkin pitäisi saada laman maksumiehiksi.

Ylen ja MTV3:n toimittajat eivät tulleet edes avustettuna kysyneeksi vaaliteisteissään digitalisaation vaikutuksista työttömyyteen, palkkapotin pienentymiseen ja verotuksen järjestelmävikaan. Palkkojen osuus BKT:sta on esimerkiksi Suomessa pienentynyt 71,1 miljardista (v.1991) 61,5 miljardiin (v.2014). Ostovoimaa on kadonnut 12,6 prosenttiyksikköä. Sama trendi on muissakin kehittyneissä maissa. Kun Suomen BKT on vähän yli 200 miljardia, markkinoilta on hävinnyt peräti 25 miljardia euroa ostovoimaa, joka on poliitikkojen peräänkuuluttaman kasvun, yrittäjyyden ja uusien työpaikkojen ylivoimaisesti tärkein edellytys. Samalla se vaikuttaa negatiivisesti yhteiskunnan kulutusveropottiin.

Sama "rakenneongelma" kerääntyy siten myös yhteiskunnan verotulojen puolella. Onneksi professori Markus Jäntti on kyseenalaistanut ansiokkaasti uusliberalistien ekonomistien huolen kestävyysvajeesta. Se ei ole syntynyt hillittömästä hyvinvointipalvelujen kasvusta vaan Lipponen hallituksen

aloittamista kumulatiivisista tuloverojen alennuksista (yht. 15 mrd). Ilman tätä veroeroosiota meillä ei olisi nykyistä kestävyysvajetta.

Yritysten ja rikkaiden veroale murentanut hyvinvointivaltiota

Koska suurin osa verotuksesta ja sosiaaliturvamaksuista on palkkape-rusteisia, hyvinvointivaltiota on "kilpailukykyisistä" koko ajan pakko purkaa, varsinkin kun suuret yritykset ja rikkaat eivät enää maksa veroja kuten ennen. Digitalisaatio lisää toki tuottavuutta joka sataa optioita sijoittajien laariin (puolet ulkomaille), mutta ne eivät ohjaudu sieltä enää kansalaisten kulutuskysynnäksi ja investoinneiksi, eikä tuotannon kasvu lisää enää verotuloja.

Jotta hyvinvointivaltio ei täydellisesti romahtaisi, keskituloiset kansalaiset joutuvat maksamaan yritysten ja rikkaitten veroalen koven-tuneena kokonaisveroasteena. Jos poliitikot ulosmittaisivat verotuloja tuotannon kasvun suhteessa kuten ennen, VM:n vaatima kuuden miljardin valtion budjetin säästö- ja sopeutusohjelma olisi lasten leikkiä. Tästäkin verotuksen "rakenneongelmasta" taloustoimittajat ovat olleet hiiren hiljaa.

Osaisivatko taloustoimittajat ja ekonomistit kertoa, kuinka robotisaation ja digitalisaation avulla aikaansaadut tuottavuushyödyt (osingot) ohjautuvat tai ohjataan takaisin kansalaisten ostovoimaksi? Milloin poliitikot uskaltavat tunnustaa, että millään (järkevällä) talouskasvulla ei enää palata markkinaehtoiseen täystyöllisyyteen?

Ari Ojapello, tietokirjailija

Toimituksen laatimat väliotsikot

Verenimijät

Joka kevät ja kesä synnyttävät hyttysset, nuo verenimijät. Nyt syntyi myös hallitus.

Suurten rahojensa turvin rikkaat pystyvät huolehtimaan eduistaan. Rahoillaan he hallitsevat koko laajaa valtamediaa. Siksi he voivat puhua puuta heinää ja kansa näyttää kaiken uskovan. Vaalien jälkeen Keskustan Sipilä kasasi hallituksen. Se tekee ensihätiin 4,7 miljardin euron menoleikkaukset. Sen jatkoksi Keskusta ja Sipilä asettivat vaatimuksen yhteiskuntasopimuksesta.

Se oli syötti, jonka terävä koukku oli näkyvässä. Siksi ay-liike ei sitä nielaissut. Sipilä pitää sitä kuitenkin niin hyvänä aseena, että sitä kannatta tavoitella edelleen. Sopimuksen juoni on aivan mallikas. Siinä hallitus edellyttää tuottavuuden viiden prosentin kasvua. Normaaliin työvuoteen verraten sata ilmaista lisätuntia on 5 %. Hallitus ei kuitenkaan kertonut sitäkö hallitus tarkoitti?

Porvarillisessa talouspolitiikassa tuottavuudella on niin monta merkitystä, että päättää hui-maa. EUssa se tarkoittaa työtunteja henkeä kohden. Se on kuitenkin täysin älytöntä, kun 63 % työvoimasta tekee täydet 12 kuukautta työvuodessa, mutta 37 % tekee vain alle 6 kuukautta. Työkuukausista laskien tulos on aina väärä, mutta se antaa loistavat mahdollisuudet tulkita asiaa hallitukselle sopivaksi.

Jos sopimusta ei synny, tehdään lisäleikkaukset. Vaikka sopimus syntyi, hallitus voi osoittaa, että tuottavuus ei kasvanutkaan joten tehdään 1,5 miljardin euron lisäleikkaukset. Siis kävi miten kävi, niin hallitus tavoittelee 6,2 miljardin leikkauksia. Kävi miten tahansa, yhteiskuntasopimus antaa mahdollisuuden lykätä lisäleikkausten synn ylläliikkeelle ja hallitus saa propagandavoiton.

Hallitus siis osoittautuu todelliseksi verenimijäksi.

o o o

Hallituksen muodostaja Sipilä ilmoitti heti kärkeen, että häntä ei kiinnosta tulot vaan menot. Hallitus onkin herttaisen yksimielinen siitä, että kansan on pakko osallistua julkisten palvelujen alaspäin ja turva-verkkojen purkamistaloksiin. Suurituloisille mitään pakkoa ei aseteta. Heille esitetään vain hurskas toive ahneuden hillitsemiseksi.

Sipilä luultavasti tiesi, että uusimalla henkilöverotus saataisiin helposti jättipotti. Laskemal-

la kaikki tulot yhteen ja panemalla veroprogressio uusiksi niiden tulonsaajien osalta, joiden tulot ylittävät 55 000 euroa vuodessa, olisi saatua lisää verotuloja runsaat 7 miljardia euroa. Se ei olisi aiheuttanut kenellekään mitään kipua eikä särkyä. Veromuutoksen jälkeenkin näiden suurten tulot olisivat olleet huomasti suuremmat kuin heitä vähemmän ansainneilla.

Mielenkiintoista on havaita, että 400 tuhatta suurituloista saa jäädä säästötalkoiden ulkopuolelle. Siihen joukkoon kuuluvat myös pääministerin Minna-Maria vaimo, jonka vuositulot olivat 354 784 euroa. Se on pääomatuloa, joten vero jäi ihan olemattomaksi. Samaan suurituloisiin kuuluu myös Ässä-kolmikko Sipilä-Soini-Stubb ja koko hallitus.

lät ja ajat meille on toivotettu, että kilpailukykyä ja tuottavuutta on parannettava ja yritysten veroja laskettava. Siten saadaan investointeja ja uusia työpaikkoja. Hokema kuitenkin ontuu molemmilla jaloilla. Investoinnit ovat karanneet muille maille eivätkä yritysverot vaikuta kilpailukykyyn, sillä vero kannetaan lopputuloksesta, kapitalistien voitoista. Jos yritykset pakotettaisiin muka talkoisiin, vero voitaisiin nostaa 50 %:iin, jossa se oli 1992. Siitä tulisi lisää tuloja 5 miljardia euroa.

o o o

Suomi on kapitalistinen maa, jossa on pääomat omistava pieni kapitalistien luokka, mutta suurin osa ei omista vain työvoimaansa. Kapitalismin oloissa poliitikot toimivat, halusivat tai ei, kapitalistien ehdoilla. Siksi kapitalistien ja väestön enemmistön välillä on ikuinen ristiriita.

Miltä tuo ristiriita näyttää?

Kaikkien vuoden 2013 tulojen perusteella lähes 4,2 miljoonaa henkeä, 91 %, on opiskelijoita ja eläkeläisiä sekä pienyrittäjiä, haalari- ja valkokoulustyöläisiä. Heillä tulot olivat bruttona enintään 4 583 euroa kuukaudessa, keskimäärin 1 899 euroa ja verojen jälkeen nettotulo oli 1 549 euroa kuukaudessa. Tämä joukko on elinolojensa vuoksi lähinnä työväenluokkaista.

Kapitalistien luokan ydinjoukon koko on noin 400 tuhatta henkeä, 9 % kaikista tulonsaajista. Heidän tulonsa olivat ilman ylärajaa bruttona vähintään 4 583 euroa kuukaudessa, keskimäärin 7 716 euroa. Tähän joukkoon kuuluu kapitalistien luja ydin 4 100 henkeä 0,1 % tulonsaajista. Heidän omaisuuteensa perustuvat tulot olivat keskimäärin 73 378 euroa kuukaudessa. Jos tältä joukolta olisi otettu 7 miljardia

lisää veroja niin heillä, tuloluokasta riippuen, nettotulot olisivat olleet 3 460–14 680 euroon kuukaudessa.

Omistuksensa turvin tämä joukko määrää suoraan tai välillisesti tuotanto- ja pankkipääomista, sekä investoinneista. Kapitalistisessa maassa kapitalistien edut ovat aina etusijalla, vaikka muut tekevät työt ja luovat kaikki uudet rikkauudet. Oltakoon mitä mieltä tahansa hallituksen teoista, niin näiden kahden väestöryhmän edut ovat sovittamattomassa ja ikuisessa ristiriidassa keskenään. Porvarihallitus on kapitalistien asiassa, siksi se toimii kuin verenimijä.

Suurten rahojensa turvin kapitalistit hallitsevat koko laajaa valtamediaa. Lisäksi sen näppien lujassa otteessa on itse asiassa kaikki koulutus-, tutkimus- ja kulttuurilaitokset, sekä poliisi ja armeija. Ja lisäksi asialla ovat yhdysvaltalaiset lobbari- ja konsulttiyhtiöt sekä mainostojen jättimäinen verkosto, globaali verenimijä.

Rahojensa turvin kapitalistit ovat kyenneet ostamaan tukeen haalari- ja valkokoulusduunareita, jotka ymmärtämättä asemaansa toimivat vastoin omia etujaan. Olisi jo aika katsoa totuutta silmiin, valtamedia ei totuutta salli!

Kai Kontturi

Työllisyys – ja kasvusopimuksen jatko

Kaksi ja puoli vuotta sitten arveltiin, että näistä pienistä korotuksista seuraava väistämättä ostovoiman lasku, joka on omiaan pahentamaan työttömyyttä. Nyt nähdään, että mitään työllisyyttä – ja kasvua ei tullut. Tuli lisää työttömyyttä ja laskua.

Parasta aikaa (14.6.2015) työmarkkinakeskusjärjestöt neuvottelevat seuraavan vuoden palkankorotuksesta. Mitään pelastusta ei neuvotteluista kannata odottaa. Mahdollinen palkkaratkaisu on hyvin lähellä nolaa. Vielä ei tiedetä edes sitä, onko ratkaisu + 0,1 prosenttia, vai – 0,1 prosenttia tai jotain muuta yhtä älykästä. Se on kuitenkin selvä, että ostovoima tulee vielä nykyisestäkin laskemaan – ja sitä kautta työllisyys heikkenee, etenkin palvelualoilla. Mikäli sopimus syntyy, on hallitus luvannut alentaa veroja. Veronalennukset hallitus kuitenkin tekee vasta elokuussa budjettiriihen yhteydessä. Eli ensin neuvotellaan palkoista ja toivotaan sitten, että hallitus pitää lupauksensa...

Yhteiskuntasopimus

Hallitus on pääministeri Juha Sipilän johdolla puuhaamassa ns. yhteiskuntasopimusta. Hallitus tavoittelee vähintään viiden prosentin yksikkötyökustannusten laskua. Työmarkkinakeskusjärjestöjen on heinäkuun loppuun mennessä kerrottava miten tähän päästään. Hallitus ja työnantajat ovat tarjonneet

Syksyllä 2013 sovittiin työmarkkinajärjestöjen kesken laaja, lähes kaikkia aloja koskeva sopimus, joka sai nimekseen "työllisyys – ja kasvusopimus." Siitä käytetään lyhennettä TYKA-sopimus. Sopimus antoi ensimmäisenä vuonna 20 euron sopimuskorotuksen palkkoihin ja tänä vuonna 0,4 prosentin korotuksen.

Päivähoitohenkilökunta, lastentarhanopettajat ja lasten vanhemmat osoittivat, että jossain vaiheessa tulee vastaan se raja, jota ei voida ylittää. Tuhannet protestoivat 10.6.-15 hallituksen leikkauspolitiikkaa.

keinoksi työajan pidennystä ja muita järjestömyyksiä, kuten palkkojen ja työaikaisten paikallista sopimista ja työttömyysturvan leikkaamista. Mikäli työmarkkinakeskusjärjestöt eivät pääse sopuun, uhkaa hallitus tehdä lisäleikkauksia 1,5 miljardilla. Hallitus siis kiristää työntekijäjärjestöjä: Jos ette suostu työajan pidennykseen me leikkaamme köyhiltä lisää.

AY – aktiivien kanssa keskustellessa tuli kentän kanta selväksi: ay-liikkeen ei tule mennä lainkaan mukaan tähän kiristykseen.

Jos hallitus haluaa viedä köyhiltä leivän suusta, niin se on hallituksen ongelma ja se kantaa leikkauksista myös vastuun. Mihinkään työaikaisten pidennykseen tai työttömyysturvan heikennyksiin ei voi eikä tarvitse suostua. Ne vain lisäävät duunareiden ja duunittomien ahdinkoa ja myös valtion ahdinkoa. Yhtään työpaikkaa ei työaika lisäämällä ja työttömyysturvaa heikentämällä synny. Päinvastoin työllisten määrä vähenee.

Työehtosopimusten yleis-sitovuus vaarassa

Suomessa on ollut työehtosopimussuunnitelma yleissitovista työehtosopimuksista vuodesta 1970 lähtien. Korkein oikeus on tehnyt asiaa koskevan ennakkopäätöksen vuonna 1974. Yleissitova työehtosopimus tarkoittaa sitä, että esimerkiksi rakennusalalla on työntekijä- ja työnantajajärjestöjen solmima ja erillisen yleissitovuuslautakunnan vahvistama työehtosopimus. Tätä sopimusta on kaikkien alalla Suomessa toimivien työnantajien noudatettava riippumatta siitä, kuuluvatko ne työnantajaliittoon vai eivät.

Kuten aiemmissa Kansan äänen numeroissa on monta kertaa todettu, on työnantajien etu-

järjestöt porvaripuolueiden avustuksella olleet vaatimassa yleissitovuuden poistamista. Eduskuntavaaleissa radikaalioikeisto sai selvän voiton. Oppositioon jää neet SDP ja Vasemmistoliitto eivät pysty estämään, jos radikaalioikeisto päättää lakia muuttamalla tai sen kumoamalla poistaa yleissitovuuden työehtosopimuksista.

Joukkotoimintaan

Ainoa joka työtätekeviä voi tässä asiassa auttaa ovat työtätekevät itse. AY – liikkeen jäsenten on otettava tämä asia vakavasti. Se saattaa tarkoittaa kovaa väentöä, jopa yleislakkoja tai lakkoaloja. Oikeastaan kaduilla pitäisi olla jo nyt. Suurten mielenosoitusten, saati lakkojen järjestäminen vaatii kuitenkin paljon työtä ja järjestelyä.

Facebookissa syntyi hallituksen leikkauslistojen tultua julki nopeassa tahdissa ryhmä nimeltä "Joukkovoima hallituspolitiikkaa vastaan". Ryhmä on alkanut järjestää suurmielenosoitusta lauantaiksi 22.8.2015. Ympäri maata on syntynyt toimintaryhmiä ja järjestelyt ovat jo täydessä käynnissä. Näihin järjestelyihin kehoitamme kaikkia osallistumaan voimiensa mukaan. Radikaalioikeistolaisen hallituksen leikkauslistat ja muut työläisten ja vähävaraisten elämää huonontavat toimet on "ammuttava" alas. Heti.

**Markku Nieminen
pääluottamusmies**

Muutokseen tarvitaan eritavoin ajattelevien ihmisten yhteistoimintaa

Suomen Työväenpuolueen Turun seudun osasto ry piti vuoden 2015 vuosikokouksensa 28.5.2015. Puheenjohtajana jatkaa Esko Luukkonen.

Samoihin aikoihin vuosikokouksen kanssa julkaistiin maamme uuden hallituksen ministerilista ja ohjelma. STP:n Turun seudun osasto tekee, että Sipilän hallitus on selvä jatko edellisten hallitusten politiikalle, jossa ei välitetä tavallisten ihmisten elämän laadusta. Hallituksen ohjelma ajaa meidät tavalliset ihmiset entistä suurempaan hätään ja ahdinkoon.

Maamme hallitus on valinnut poliittiseksi linjakseen pienennettävien yhteiskunnallisten eläinten toiveunien ja halujen tyydyttäminen. Sipilä on pääministerinä jatkanut työaika- ja palkkasopimusten kyseenalaistamista vaatimalla 100 tuntia vuodessa lisää ilmaista talkootyötä omistavan luokan taskujen täyttämiseksi.

Pitäisi insinöörinkin tajuta, että ajatus kansalaisten kurjistamisesta loputtomiin syöksee koko yhteiskunnan sekasortoiseen tilaan. Tällaisen syöksykierteen olemassaolosta puhuvat Valtion tilastokeskuksen viralliset tilastot. Mäntäköön esimerkkinä työttömyyden lisääntyminen 39 000 työttömällä vuoden 2014 huhtikuusta vuoden 2015 huhtikuuhun. Maamme työttömyysprosentti on nyt 10,3 %.

Harjoitetulla politiikalla on saatu aikaan vaara maaseudun tyhjentyä taajamiin. Esi-

merkiksi vuodesta 2010 vuoteen 2014 kolmeen pääkaupunkiseudun suureen kaupunkiin on muuttanut noin 27 000 ihmistä. Väärä yhteiskuntapolitiikka heijastuu myös kasvavana muuttoliikkeenä ulkomaille. Tilastojen mukaan 15 490 henkeä muutti Suomesta ulkomaille vuonna 2014, mikä on 1 590 henkeä edellistä vuotta enemmän. Ulkomaille muuttavien kasvava lukumäärä viittaa Euroopan Unionin työvoiman liikkuvuuden toteutumiseen, mikä muokkaa Suomen ja muiden EU-maiden kansalaisista pääomapiirin tarpeiden mukaisesti räätälöityä halpatyövoimaa.

Vastauksena hallituksen toimille on osallistuminen yhteiskunnalliseen elämään nykyinen muuttamiseksi. Tilanne on vaikea, koska hyvin suuri osa tavallisista ihmisistä kokee politiikan ja poliitikot likaisina itselleen suhmuroivana joukkona. Vallanpitäjät pyrkivät hallitsemaan menoon tyytymättömiä erilaisten sirkushuvien avulla. Juuri päätyneiden hallitusneuvotteluiden teatteriesitykset ovat oivallinen esimerkki kansalle tarjoiluista viihteestä. Tunnettu ihmisten hallintakeino on myös avoin väkivalta soraääniä vastaan, esimerkiksi rikoslainsäädännön tiukentaminen koskemaan yhä enemmän mielipiteenvapautta.

On päivänsevä, että asioihin ei saada suuria muutoksia pelkästään yhden poliittisen puolueen tai ryhmän toimesta. Muutokseen tarvitaan eritavoin ajattelevien ihmisten yhteistoimintaa. Hallituksen suunnitelmien toteutumi-

sen estämisessä kunnallisella tasolla on meillä suuri sarka kynnettävänä. Ehkä Turun seudun kunnissa, kansalaisten yhteistyöllä, onnistutaan torjumaan vallassa olevan poliittisen eliitin haaveiden toteutuminen.

Kaiken demokraattisen toiminnan kannalta tärkein asia on maailman rauhan säilyminen. Mikäli maassamme tai meidän lähialueilla pääsevät valloilleen sodan julmat raakalaisvoimat, hankaloituu ihmisoikeuksien puolustaminen entistä vaikeammaksi. Näyttää siltä, että maamme uuden hallituksen politiikka sodan- ja rauhankysymyksissä ei juuri poikkea edellisten hallitusten puhasluusta. Rauhaa ei pystytä turvaamaan ilman laajapohjaisia kansalaisista muodostuvaa rintamaa.

Suomen Työväen puolueen Turun seudun osasto ry pyrkii tulevina toiminta kautenaan kantamaan omalta osaltaan kortensa kekoon rakennettaessa parempaa, ihmisoikeuksien kunnioittamiselle perustavaa yhteiskuntaa.

Suomen Työväenpuolueen Turun seudun osasto ry

Tikullako silmään?

Nykyisistä hallituspuolueista ainakin Keskusta ja Perussuomalaiset lupasivat ennen vaaleja helppotusta pienituloisten arkeen. Keskustan vaaliohjelman mukaan kodeissa voidaan hyvin ja hyvinvointierot kapenevat, kun panostetaan lapsiperheiden palveluihin, lastensuojeluun ja omaishoitoon. Yksinelävien tarpeet ja toiveet kohtuuhintaisesta asumisesta on Keskustan mukaan saatava sanoista teoksi.

PS vaalien alla

Perussuomalaisten vaaliohjelman mukaan lapsiperheiden hyvinvointiin on panostettava enemmän ja erityisesti pienituloisten lapsiperheiden asemaa on parannettava. "Meille lapset, nuoret ja perheet ovat yksi tärkeimmistä hyvinvointi-tyhteiskunnan peruspilareista, ja heihin panostaminen kannattaa." Vaalilupauksen mukaan tarvittavat leikkaukset on kohdistettava muualle kuin koulutukseen. Perussuomalaisten mielestä on väärin, että moni eläkeläinen joutuu kituuttelemaan niin pienellä eläkkeellä, että hädin tuskin saa itselleen ihmisarvoisen elämän.

Kokoomus on ollut leikkauspolitiikan vanha kannattaja, eikä salaillut sitä ennen vaaleja. Koulutusmenoista kokoomuskaan ei aikunut leikata. Päinvastoin suomalaisten osaaminen käännetään kokoomuksen toimesta uuteen nousuun. Näin siis ennen vaaleja, mutta on vanha sanonta: ei kahta

hyvää, luvata ja täyttää. Niin näyttää hallituspuolueille käyneen nykyin.

Leikkaukset kurjistavat

Lapsiperheisiin kohdistuu päivähoitomaksuihin suunniteltu korotus ja subjektiivisen päivähoito-oikeuden rajaaminen. Työttömyysturvan leikkauksistakin voidaan kärsiä lapsiperheissä. Hallituksen aikomus leikata opetuksesta, tieteestä ja kulttuurista yli 600 miljoonaa euroa kolahtaa lapsiin ja nuoriin. Opintotuen leikkaaminen poistamalla se indeksistä ajaa opiskelijoita pankkien velkavankeuteen. Asumistuen leikkaaminen sattuu pahiten yksinasuviin eläkeläisiin.

Itä-Suomen yliopiston hyvinvointisosiologian professori Juho Saari on arvioinut, että pahimmillaan moninaiset leikkaukset saattavat kasaantua vähäosaisimmille ihmisille.

Olen sitä mieltä, että nyt kannattaa ottaa yhteyttä päättäjiin ja kertoa omat huolensa heille. Mutta ne kannattaa kertoa myös julkisuuteen. Sosiaaliseen mediaan on syntynyt ryhmiä, joissa kohtalotoverit voivat hakea tukea toisiltaan. Ja mikä hienointa, suunnitella yhdessä mielenilmauksia leikkauspolitiikkaa vastaan. Se kun vain pahentaa lamaa kysyntää pienentämällä.

**Ari Sulopuisto
SKP:n Joensuun os. sihteeri,
joka vanhoja muistelee**

Euroopan kansat nousevat uusliberalismia vastaan

Kommunistien liiton puheenvuoro Meksikon Työväenpuolueen seminaarissa/Tommi Lievemaa

Tommi Lievemaa tutustumassa paikallisiin nähtävyyksiin.

Syrizan vaalivoiton vastaanotto EU-eliitin keskuudessa oli odotetunlainen: Valtaisa raivonpurkaus Syrizaan ja Kreikan kansaa kohtaan, joka äänesti "väärin". Oikeistoeliitti – kapitalismin kamaripalvelijat – syytti Syrizaan populismista ja "mahdottomista" lupauksista Kreikan pitkään kärsineelle kansalle. "Mahdottomiin" lupauksiin kuuluivat mm. ilmainen sähkö kaikkein köyhimmille, työpaikkojen palauttaminen erotetuille julkisen sektorin työntekijöille, minimipalkkalainsäädäntö sekä eräiden Troikan (EU, IMF, EKP) vaatimien yksityistämisten peruuttaminen.

Nämä todellakin ovat vaarallisia ja "mahdottomia" vaatimuksia EU:n oikeistolaisille vallanpitäjille. Nämä vallanpitäjät – erityisesti Saksassa – päättivät lyödä Syrizaan polvilleen antaakseen Kreikalle ja muille unionin jäsenmaille varoituksen, ettei Euroopan unionissa sallita vasemmistolaisia vaihto-

ehtoja Troikan ajamalle kuristuspolitiikalle. Kreikan tilanne osoittaa selkeästi, ettei EU-vallanpitäjiä voisi vähempää kiinnostaa parlamentaarinen demokratia, vaikka juhlapuheissa he antavat ymmärtää parlamentaarisen demokratian olevan yksi EU:n perusarvoista. Ehkä se onkin, teoriassa, mutta vain niin kauan kuin kansalaiset ymmärtävät äänestää "oikein".

Syrizan oli peräännyttävä muutaman askelen verran tavoitteissaan ankarien neuvotteluiden jälkeen, jota se kävi EU:n edustajien kanssa. Tämä vain osoittaa sen, että EU:n ja rahaliiton jäsenenä on lähes mahdotonta harjoittaa vaihtoehtoja, EU:n saneleman kuristuspolitiikan vastaista politiikkaa.

Eurooppalaiset pankkiirit yrittävät rahastaa Kreikan hätilällä ja Kreikan humanitaarisen kriisin kustannuksella. Näillä rahoilla ei auteta Kreikan kansaa, vaan pelastetaan eurooppalaisia pankkeja, jotka aiemmin myönsivät avokätisiä lainoja Kreikalle. Noista rahoista iso osa on mennyt sotilasmenoihin, jotka ovat olleet oikeuksellisen korkealla tasolla Kreikassa – mikä on ollut onnenpotku erityisesti saksalaiselle ja ranskalaiselle sotateollisuudelle.

Solidaarisuutta Kreikalle ja Syrizalle

Huolimatta taka-askelista, joita Syriza on täytynyt ottaa, kaikkea ei ole vielä menetetty Kreikassa, ei likimainkaan. Syrizaan menestys heidän taistelussaan EU:n sanelemaa kuristuspolitiikkaa vastaan riippuu pitkälti siitä tuesta ja solidaarisuudesta, jota muut edistykseksi liikkeet ja puolueet ympäröivät Eurooppaa ja maailmaa Kreikalle osoittavat. Kreikan taistelu on meidän kaikkien yh-

Hyvät toverit ja seminaarin osanottajat, edistyksellisen vasemmistolaisen koalitiopuolue Syrizan vaalivoitto Kreikassa oli merkittävä tapa Euroopan viimeaikaisessa historiassa. Tämä voitto saavutettiin erittäin vaikeissa olosuhteissa. Myös Kreikan kommunistinen puolue teki hyvän vaalituloksen. Se sai 5,5 prosenttia annetuista äänistä. Natsipuolue Kultainen aamunkoitto ei onneksi edennyt näissä vaaleissa lainkaan. Syrizan vaalivoiton saama vastaanotto EU-eliitin ja porvariston keskuudessa kertoo selkeästi työväenluokan ja kapitalistiluokan välisestä kasvavasta kuilusta Euroopan unionissa. Kreikan vallitsevaa tilannetta voidaan kuvailla erittäin ankaraksi luokkataisteluksi.

Musiikkikoulun lapset ja nuoret esiintyivät seminaarivieraille.

teinen taistelumu, joten meidän on annettava sille kaikki mahdollinen tukemme.

EU-eliittiä uhkaa nurkan takana toinenkin uhka. On hyvin mahdollista, että edistyksellinen vasemmistoliike Podemos saavuttaa voiton Espanjassa tämän vuoden lopulla järjestettävissä parlamenttivaaleissa. Espanjassa, aivan kuten Kreikassa, monet ihmiset ovat kyllästyneitä EU:n heidän maalleen määräämään kuristuspolitiikkaan.

Nämä ovat potentiaalisesti lupaavia aikoja edistyksellisille voimille Euroopassa. Tähän asti hyvät uutiset ovat tulleet lähinnä Latinalaisesta Amerikasta, mitä tulee edistyksellisen vasemmiston menestykseen. Nyt näyttää siltä, että ihmiset monissa Euroopan maissa ovat saaneet tarpeekseen EU:n heille pakotetusta uusliberalistisesta kuristus-

politiikasta.

Sodan uhka Euroopassa

Imperialismi on sotapolulla Venäjää vastaan, käyttäen Ukrainan tilannetta verukkeena toimilleen, jotka ovat tehneet Euroopan tilanteen yhä vaarallisemmaksi. Yhdysvallat, EU ja sotilasliitto Nato yrittävät saada Ukrainan suuntautumaan poliittisesti länteen. Samaan aikaan Ukrainan armeija on toteuttanut joukkoteurastusta Donbassin alueella, mikä on saanut aikaan Venäjälle suuntautuvan, jo lähes miljoonan ihmisen pakolaisaallon. Kiovan nukkehallitus on työskennellyt ahkerasti tehdäkseen kommunistisen puolueen toiminnan laittomaksi Ukrainassa.

Edistyksellisten liikkeiden on annettava kaikki mahdollinen tuki Donetskin ja Luhanskin

kansantasavalloille heidän taistelussaan itsemääräämisoikeutensa puolesta. On olemassa huutava tarve moninapaiselle maailmalle, jossa ihmiset ja kansat voivat itse päättää kohtalostaan ja suunnastaan ilman pelkoa imperialistien väliintulosta.

Marxilaisen maailmankatsomuksen kehittäminen

On suuri tarve kehittää marxilaista maailmankatsomusta maailman edistyksellisten liikkeiden keskuudessa. Kommunistien liitto Suomessa työskentelee parhaillaan projektin parissa, jonka tavoitteena on julkaista uutta marxilaisen filosofian oppimateriaalia, pitäen sisällään dialektisen ja historiallisen materialismin. Niitä ei ole päivitetty n. 35 vuoteen ja kuitenkin vain päivitetty marxilainen maailmankatsomus voi toimia maailmanlaajuisena ohjenuorana, kun suunnitellaan kansainvälisen työväenliikkeen strategiaa ja taktiikkaa. Tarkoituksenamme on julkaista opintomateriaali ainakin suomen ja venäjän kielillä sekä mahdollisesti myöhemmin englanniksi.

Haluamme kiittää Partido del Trabajo-puoluetta (Meksikon Työväenpuolue) kutsusta tähän merkittävään seminaariin. Toivotamme kaikille seminaarin osanottajille parhainta menestystä työssä ja kamppailuissa paremman yhteiskunnan ja maailman puolesta!

**Tommi Lievemaa
Kommunistien Liitto,
varapuheenjohtaja, Suomi**

Tommi Lievemaa osallistui Kommunistien liiton edustajana Meksikon Työväenpuolueen (PT) järjestämään seminaariin "Puolueet ja uusi yhteiskunta" 12-14.3.2015 Mexico Cityssä. Lievemaa tässä julkaistun puheenvuoron ilmoitti julkaisevansa omissa lehdessään mm. Etelä-Afrikan kommunistinen puolue.

Sote-uudistus – farssi vai tragedia?

Tuuliviirit Katainen ja Urpilainen

Jyrki Katainen sanoi vuoden 2007 eduskuntavaalien edellä Uutis-Jousi -lehdelle: "Kuntaliitoksia ei pidä tehdä väkisin hallituksen mahtikäskyllä. Ja miksi? Siksi, että mikäli kunnat vastentahtoisesti liitetään yhteen, katoaisi paikallinen kehittämismotivaatio, eikä liitoksesta olisi mitään hyötyä." TV1:n vaalitentseissä 2011 ja 2012 Katainen ja Urpilainen torjuivat pakolliset – kuten kaikki muutkin puoluejohtajat. Välittömästi kuntavaalien jälkeen Kataisen hallitus lähti ajamaan lakia, jolla leveiden hartioiden kuntia olisi muodostettu. Hallitus ilmoitti, että pakollisuuksia tehdään vain, jos yhdistymiset eivät toteudu vapaaehtoisesti. Hallituksen demokratiakäsitystä kuvaa ajatus, että kuntia voidaan pakolla liittää yhteen järjestämällä suurkaupungin ja pienen kunnan yhteinen kansanäänestys.

Kataisen hallituksen kuntauudistus

Kataisen-Virkkusen kuntarakennemuutoksen oli laatinut amerikkalainen konsulttiryitys McKinsey Co

(Toim. Juhani Tanski) Kuntarakenteen muutos ja sote-uudistus on ollut näytelmä vailla vertaa Suomen historiassa. Vaikka näytelmää on esitetty vuosia, uusia jaksoja syntyy melkein kuin TV:n Kauniit ja rohkeat -sarjassa. Tähän mennessä on tapahtunut: Esko Ahon hallitus laati sisäministeri Mauri Pekkarisen johdolla EY-ministeriryhmän pöytäkirjan ja tavoitemuistion eli ns. NUTS-tavoitteet 21.1.1993. Pöytäkirjan liitteenä oli toimistopäällikkö Eikka Kososen esittelemä muistio, jossa todetaan mm. "18.1.1993 Luottamuksellinen; ALUEPOLIITTISET NEUVOTTELUTAVOITTEET; Yleistavoitteet; (1) Pyritään turvaamaan mahdollisuus harjoittaa jatkossakin tehokasta kansallista aluepolitiikkaa. (2) Pyritään hyötymään mahdollisimman monipuolisesti ja paljon yhteisön aluepolitiikan tarjoamista mahdollisuuksista ja kehittämään sitä tavalla, joka ottaa huomioon Suomen tarpeet. (3) Pyritään saamaan hyväksytyksi seuraava Suoluea koskeva NUTS-aluejako: 5 suuraluetta, 19 maakuntaa, 88 pientalousoaluetta ..."

- ilmaiseksi?! Kuntien talousongelmissa ja terveydenhuollon yksityistämisenä on kysymys pääomien ja palveluiden siirtämisestä yritysten rahastettavaksi.

Kuntakapina yltyy

Hallitus pysäytti neljäksi vuodeksi kaiken toimintojen tehostamisen ja kehitystyön kunnissa ja kuntayhtymissä kunta- ja sote-uudistus-hankkeellaan. Suomessa on varsin laaja yksimielisyyttä siitä, että kunnat järjestävät tehokkaasti kansalaisille kaikkein tärkeimmät peruspalvelut kuten esim. sote-huollon, opetuksen sekä lasten päivähoiton jne. Suurkunnissa haluttuja säästöjä saataisiin aikaiseksi vain palveluja karsimalla. Ja mistä niitä karsittaisiin? Palvelut ajetaan alas kaupunkiin liitet-

tävien kuntien alueelta.

Kuperkeikka ja täyskäänös

Kaksi ja puoli vuotta kuntaliitoksia perusteltiin sillä, että pienet kunnat ovat köyhiä ja surkeita eivätkä selviydy tehtävistään. Vuodenvaihteessa 2013-2014 ääni Kataisen-Virkkusen-Urpilaisen-Huovisen kellossa muuttui. Nyt selitettiin, että maakuntien keskuskaupungeissa menee huonosti, niiden väki on tyytymätöntä palveluihin, joten kehyskuntien veronmaksajien on tultava apuun. Maakuntien laidoilla olevat pienet kunnat toimivat tehokkaammin kuin maakuntakeskukset.

Sokea usko suuruuden ekonomiaan

Hallitus julisti kesällä 2011 tekevänsä suuren kuntauudistuksen. Keskeiseksi lähtökohdaksi ilmoitettiin vähintään työssäkäyntialueiden suuruiset kunnat. Kuntaministeri Henna Virkkunen vakuutti, että uudistus koskee kaikkia kuntia. Virkkunen luotti sokeasti suuruuden ekonomiaan: hän vakuutti, että kuntien "leveät hartiat" eli kuntakoon kasvu tehostaa palvelujen tuottamista ja siten paikkaa kestävyysvajetta. Pienet kunnat ovat tehokkaampia sote-palvelujen tarjoamisessa: 10 000–40 000 asukkaan kunnissa saa paremmat palvelut reilusti halvemmalla kuin isoissa kaupungeissa. Samaten kokemukset toteutuneista kuntaliitoksista vahvistavat asian – liitoskunnat ovat joutuneet taloudellisiin vaikeuksiin. Ruotsin tilastot todistavat samaa: siellä 20 000-

50 000 asukkaan kunnat ovat osoittautuneet taloudellisemmiksi kuin suuraluuet.

Neljän koplan yllätysveto

Neljän koplan - Kataisen, Urpilaisen, Sipilän ja Soinin - tiedotustilaisuudessa esitetyn mallin mukaan muodostettaisiin viisi erityisvastuu- (erva-) aluetta Helsingin, Kuopion, Oulun, Tampereen ja Turun yliopistosairaaloitten ympärille. Nämä miljoonapiirit järjestäisivät sote-palvelut. Kunnat ja yksityiset terveyspalveluyritykset toteuttaisivat palvelut. Kuntayhtymämuotoinen suuralue olisi palvelujen järjestäjä ja ostaja. Sote-toimi siirtyisi kunnilta suuraluueiden vastuulle. Kuntien rooli supistuisi. Niiden tehtävistä 50-60 % siirrettäisiin viidelle erityisvastuualueelle. Samalla Kataisen hallituksen kärkihanke "leveiden hartioiden" peruskuntien politiikka tuli tiensä päähän.

Sote-sopu päättyi pian

Neljän koplan haikailema miljoonapiirimalli on pelkkä raami ilman sisältöä. Päätöksentekomall-

Jatkuu sivulle 8

Tarua ja totta päivähoidosta

Tervetuloa todellisuuteen!

Henkilökunta on koulutettua jopa yliopistotutkintoa myöten. Tämän hetken päivähoiton haasteisiin vain edes se ei tahdo riittää. Kasvatustyön luonne on muuttunut vuosien myötä paljon. Päävastuu kasvatuksesta on siirtynyt kodeista päivähoitoon monissa tapauksissa, koska sekä ympäristö että yhteiskunta piiskaavat vanhempia aina vain tehokkaampaan ja kiireisempään työtahtiin. Päiväkotiin tuodaan jopa sairaita lapsia, koska vanhemmat eivät uskalla jäädä pois töistä hoitamaan pikkupotilasta.

Lapset tarvitsevat enemmän tukea ja yksilöllistä ohjausta kasvunsa ja kehityksensä avuksi. Samoin vanhempien tuen tarve omassa kasvattajan roolissaan on lisääntynyt. Lasten ryhmäkoot ovat suuria, hoitopäivät jopa kymmentuntisia, lapset lomailevat vähän, sijaisia voi olla mahdotonta löytää tai taloudellinen tilanne tekee sijaisten käytöstä mahdottoman.

Tämä kaikki on omiaan luomaan päivähoitossa kaaosta ja levottomuutta, mikä näkyy jopa lasten väkivaltaisena käytöksenä niin toisia lapsia kuin aikuisiakin kohtaan. Keskittyminen ja kuunteleminen tuottavat yhä enemmän vaikeuksia, mikä vaikuttaa suoraan oppimiseen ja myös kiusaamisen kulttuuri näkyy jo pienilläkin lapsilla.

Tämä kaaos on myös omiaan uuvuttamaan työntekijän. Yhtä aikaa on niin monia rautoja tulesa, ettei kokeneinkaan ammattilainen kykene niitä sammuttamaan. Inhorealistinen aamu voi olla seuraavanlainen; Samalla kun vastaanotat aamulla lapsia päiväkotiin ja vaihdat kuulumisia vanhempien kanssa, kerrot päivän ja viikon tulevista tapahtumista, muistutat hoitoaikojen ilmoittamisesta ja kurahousuista, kaitset helposti kymmenen tai useammankin muun lapsen leikkejä. Puuro kiehuu hellalla, puhelin soi ja joku oksentaa lattialle toisen lyödessä kaveria. Vielä on puolituntia aikaa, kunnes seuraava työntekijä tulee. Paitsi kun puhelin soi taas ja työntekijä ilmoittaa olevansa sairaana. Alat siis myös laskemaan päivän lapsilukuja ja mietit kuumeisesti sijaista, joka tähän hätään saataisiin. Tämän kaiken sinä hoidat tietenkin hymyillen ja niin kiireettömän oloisesti kuin mahdollista. Paketti pysyy kasassa päivästä toiseen, mutta tarjotaanko tällä oikeasti laadukasta

"Päiväkoti on paikka, jossa työntekijät saavat palkkaa hiekkalaatikolla istumisesta ja päivänunien nukkumisesta". Vastaavia "asiantuntevia" kommentteja on varmasti moni meistä varhaiskasvattajista kuullut. Tuttuja fraaseja ovat myös; "lasten hoito on maailman helpointa työtä, ei siitä voi väsyä" ja kaiken huijaksi eräät besserwisserit ovat tienneet, ettei varhaiskasvatustyöhön tarvita edes koulutusta. "Kyllähän jokainen osaa istua hiekkalaatikolla kaitsemassa parin lapsen sopuisaa leikkiä." Jos asianlaite olisi näin, voisi alan alhaisen palkkatason vielä ymmärtää.

"Vain kaksi kättä" - kansalaisliike järjesti "kolmen ässän joukkueelle" ensimmäisen muistutuksen 10.6.2015. Päivähoidon leikkauksia vastustavissa tapahtumissa yksistään Helsingissä oli tuhansia osanottajia.

ta hoitoa ja kasvatusta tai inhimillisiä työolosuhteita kenellekään?

Onko ihme, että myös työntekijöiden sairauslomaluvut kasvavat kiireen, paineen ja stressin alla? Tämän kaiken keskellä kun myös työntekijän ruokatauko kahvitauoista puhumattakaan jää lähes poikkeuksetta väliin, tai samalla tehdään myös töitä. Hengähdystauko työpäivän lomassa on tuntematon käsite.

Kuulostaako harmoniselta ja helpolta?

Kodeissa vanhemmat hikoilevat jo yhden tai kahden lapsen kanssa. Arjen pyrittäminen on täyttä työtä lasten hoidon ohella. Päiväkodissa yhden työntekijän vastuulla lapsia on iästä riippuen 4-7 ja lain mukaan väliaikaisesti, mutta todellisuudessa hyvinkin usein, lapsia on vielä enemmän. Työntekijät tulevat porrastetusti eri vuoroihin, joten jokaisessa päivässä on tunteja, jolloin lapsiluku ylittyy.

Vaikka olemmekin koulutettuja ammattilaisia, haasteita riittää silti. Jokainen lapsi tulee huomioida ainutlaatuisena yksilönä tarpeineen. Myös jokaisella perheellä on erilaiset tarpeet ja toiveet yhteistyölle. Ryhmän lapset ovat erilaisissa kasvun ja kehityksen vaiheissa, sekä kiinnostuneita erilaisista asiois-

ta. Ryhmissä on usein myös erityistä tukea tarvitsevia lapsia ilman avustajaa sekä lapsia joiden kroonisen yleissairauden hoitaminen ja lääkitseminen kuuluu henkilökunnalle.

Eikä tässä vielä kaikki!

Toisin kuin luullaan, ei ole lainkaan samantekevää mitä päivähoitossa puuhataan. Kasvatuksen eri osa-alueet; mm. fyysinen, psyykinen, sosiaalinen, emotionaalinen, eettinen ja esteettinen kasvatus tulee huomioida arjen toimissa ja toimintakauden teemoissa.

Hoitopäivään kuuluu perushoidon; ruokailun, levon, hygieniasta huolehtimisen ja ulkoilun lisäksi paljon erilaisten taitojen harjoittelua lasten ikätason mukaisesti; on musisointia, liikuntaa sisällä ja ulkona, kentillä ja metsissä, erilaisia kädentaitoja, kielellisiä ja kulttuurillisia elämyksiä, sekä leikkiä ohjatus- ja vapaasti.

Lapsi tarvitsee usein aikuisen ohjausta myös leikkihetkiin. Ei ole lainkaan itsestään selvää, että lapselta löytyisi sisäsyntyisesti tarvittavia leikkitaitoja: kykyä keskittyä, luovuutta, mielikuvitusta, yhteistyötaitoja ja rohkeutta. Ylipäänsä monipuolisen leikin mahdollistaminen on aikuisen tehtävä. Samoin lepo hetket työllistävät. Lapset tarvitsevat rauhoittelua, satujen lukemista ja yleistä valvomista, että kaikki sujuu hyvin ja leporauha taataan. Lepohetkien aikana hoidetaan myös toimistotöitä, toiminnan suunnittelua, viikkopalavereja ja kasvatuskeskusteluja vanhempien kanssa, unohtamatta siivousta. Emme siis todellakaan vedä kahta tuntia hirsistä koko porukalla, vaikka edelleenkin, palkkataso ja työn hektisyys huomioiden tämä etuus kyllä kuuluisi olla olemassa.

Toiminnan suunnitteleminen, aikatauluttaminen, toteuttaminen ja arvioiminen ovat keskeisiä tehtäviä päivähoitossa. Myös yhteistyö mm. vanhempien, neuvoloiden, eri sosiaali- ja terveysalan tahojen ja seurakuntien kanssa kuuluu työhömmä. Varhaiskasvatus on moniammatillista yhteistyötä yhdessä vanhempien kanssa lapsen parhaaksi.

Miltä nyt kuulostaa?

Lopuksi voin todeta, että varhaiskasvatus vaatii tekijältään koulutuksen ja kokemuksen lisäksi paljon erilaisia persoonallisia ominaisuuksia ja taitoja. Työ on intensiivistä, sosiaalista, kiireistä ja vastuullista. Työntekijältä vaaditaan sataprosenttista läsnäoloa ja aitoutta, sekä rohkeutta laittaa itsensä peliin, koska jokaisen persoona on tärkein työväline. Luovuus, asioiden organisointi- ja priorisointikyky ovat myös kullan arvoisia. Kasvattajan tulee kyetä olemaan yhtä aikaa vahva ja herkkä. Oma tietoa ja taitoa on myös syytä päivittää jatkuvasti ja vapaaehtoisesti.

Mitä tästä kaikesta maksetaan?

10 vuoden työkokemuksella lastentarhanopettajan kuukausipalkka pyörii vähän 2500 euron molemmin puolin, lastenhoitajalla joitakin sataasia vähemmän. Koke-

muksen karttuessaan palkkapussi ei tuosta enää paljon paksune. Kiinnostuiko alasta? Epäilen! On vähintäänkin outoa, jopa vastuutonta säästää siinä, mikä on tärkeintä. Me kasvatamme tulevaisuutemme toivoja, työntekijöitä ja päättäjiä. Eikö juuri tähän ole tärkeintä panostaa? Kauniit puheet ja paperille painettu printti päivähoiton tavoitteista ja toiminnasta ovat kaukana todellisesta arjesta päivähoitossa. Usein päivät ovat pelkkää selviytymistä!

Päiväkodit ylipursuavine ryhmineen ja minimihenkilökuntineen ei varmasti ole paras mahdollinen lähtökohta ponnistaa elämäntielle, vaikka me kasvattajat teemme sydämestämme parhaamme kunnes uuvumme, emme enää nuku öisin, muisti pätkii ja sairausloma kutsuu.

On myös syytä muistaa, että päivähoitossa säästäminen tänä päivänä tulee tulevaisuudessa kalliiksi, koska lasten ja perheiden tuen tarpeisiin on mahdotonta vastata niiden vaatimalla tavalla jo nyt tai huolet saattavat jäädä jopa täysin huomiotta, eikä niillä ole tapana hävitä itsestään ajan myötä, vaan pikemmin kertautua moninkertaisiksi.

Vielä yksi viimevuosien ongelma kasvatusalalla; yliopistotutkinnon suorittaneista lastentarhanopettajista on huutava pula ja sosionomien asemaa lastentarhanopettajina on myös horjutettu entisestään vuoden 2005 koulutus uudistuksen jälkeen. Onko meillä siis enää tulevaisuudessa koulutettuja varhaiskasvattajia luomassa kiviä jalkaa lapsen kasvulle, kehitykselle ja oppimiselle? Kuka jaksaa tehdä tätä työtä eläkeikään saakka? Miten käy lasten, perheiden ja vanhempien työssä käymisen?

Yksinkertaista: Muutokseen tarvitaan uusi asenne, sekä sen myötä: 1) Pienemmät lapsiryhmät, 2) Enemmän henkilökuntaa, 3) Palkka vastaamaan työn vaativuutta sekä 3) Lisäkoulutusta. Kysyn vielä: Mikä on tärkeämpää?

"Ammattilaisen kannanotto"

Uskottava luottamus

Pääministeri Juha Sipilä otti häden hetkellä käyttöön kauan kauteissa olleen sanan luottamus. Tähän asti kaikki on ollut uskottavaa. EU:hun liittymisen jälkeen eräs maitotilan emäntä totei, että omat pettivät. Ilman luottamusta ei ketään voida pettää. Entinen demari, nykyinen perussomalainen Matti Putkonen julisti; Kepu pettää aina. Kepu voi pettää ainoastaan kepu-laisia. Demarit pettävät yhtä lajakkaasti omia äänestäjiään kuten muutkin puolueet.

Kokoomuspuolue poikkeaa näistä edukseen. Se julistaa avoimesti valtion ja kuntien tuloa tuottavan omaisuuden hävittämistä. Koska yksityinen yritteliäisyys on ainoa oikea tapa hoitaa taloutta. Tämä kokoomuslainen ideologia on ollut vuosikymmeniä kaikkien saateen- ja muiden kaarien puolueiden hallitusten ohjenuorana. Sipilän hallitus nimittää nyt asioita niiden oikeilla nimillä. Köyhiä aktivoimaan kantamaan vastuutaan kestävyysvajeen maksajina poistamalla elinkeinoelämälle tarpeettomia sosiaalietuja. Köyhiltä otetaan viranomaismääräyksillä koh-

tuuttomat edut. Sen sijaan rikkaisiin pääministeri "vetoaa syvästi," että he näyttäisivät esimerkkiä vastuun kantamisessa.

Sotaministeri Jussi Niinistö (ps) perusteli asemäärärahojen kasvattamista Ukrainan konfliktilla. Ukrainan armeijalla ei ole uskottavaa puolustusta ja köyhät kärsivät siellä eniten sodasta. Ukrainalla on presidenttinä oma vaalroolinsa, miljardööri Poroshenko. Ei miljonäärit rahoita missään armeijoita. Suomessa ei olla köyhiä. Hallituksen ohjelmassa on ostaa kymmenellä miljardilla eurolla uusia sotatyökaluja. Nämä rahat puristetaan työtekevältä kansalta.

Vihreiden kypäräsiipeen kuuluva Heidi Hautala ylvästeli läntisillä arvoilla joutumistaan Venäjän matkustuskieltoluetteloon. Tämän viiteryhmän satoa ovat Välimereen hukkuvat pakolaiset. Läntiset demokratit tuhosivat yhteistuumin Libyan valtiorakenteet ja murhasivat maan presidentin. Rosvojoukkot taistelevat nyt siellä valasta. On siinä suomalaisella europarlamentaarikolla aihetta ylpeillä viiteryhmillään.

Viljo Heikkinen Lapinlahti

75 miljoonan hullaannus

Media kirjoitti isoilla kirjaimilla kuinka omaishoitajat saavat 75 miljoonaa rahaa hyvinvointiinsa. Minäkin innostuin, että nyt, lopultakin! Mutta, otapa tasulaskin ja laske, mitä se tekee omaishoitajaa kohden.

Sosiaali- ja terveysministeriö ilmoitti vuosi sitten, että meitä omaishoitajia on maassamme on noin 300 000 henkeä. Jos em. summa jaetaan näiden kesken, niin tulos on 250 euroa/omaishoitaja/vuosi. Tällä rahalla omaishoitaja saisi yhdeksi vuorokaudeksi hoidettavansa laitoshoidon vuoden aikana.

STM ilmoitti myös, että omaishoitajia, jotka tekevät vaa-

tavaa ympärivuorokautista hoitotyötä, on n. 60 000 henkeä. Kun samainen summa jaetaan näiden kesken, niin tulos on 1250 euroa/vuosi, joka tekee kuukautta kohden 104 euroa. Tällä voi ostaa paikkakunnasta riippuen palveluja kotiin 1-3 tuntia kuukaudessa. Tällä hetkellä omaishoidon palkkion piirissä olevia omaishoitajia on maassamme n. 42 000. Miljoonat jaettuna heidän kesken tekee 1785 euroa/vuosi, eli 148 euroa/kuukausi, jolla ei saa laitospaikkaa omaiselleen omaishoidon vapaitten ajaksi eikä paljon muutakaan.

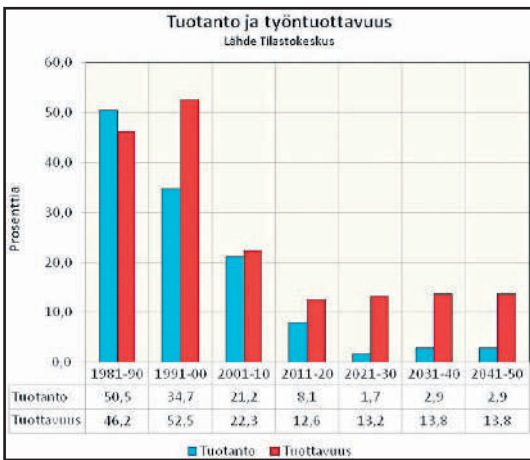
Tämä omaishoitaja putosi maanpinnalle huumastaan aika nopeaan.

Sari Riskumäki Omaishoitaja, Jalasjärvi

Talouden ja työllisyyden kehitysnäkymiä

Kansantalouden asiantuntijat ovat herttaisen yksimielisiä siitä, että Suomella on edessä niin pitkälle kuin silmä siintää jatkuvasti heikkenevät talousnäkymät. Kaikki ovat tietoisia siitä, että Suomi on Euroopan periferiaa, läntisen maailman suuret markkinat ovat liian kaukana. Siksi niille pääsy tulee liian kalliiksi, että suomalaisia työllistävät kulutustavarat olisivat kilpailukykyisiä. Kun läntiset kumppanit estävät suomalaisilta lähellä olevien kannattavien Venäjän markkinoille menemisen, niin Suomi joutuu tyytymään todella vaatimattomaan talouskasvuun.

Kaavio 1

suunta jatkuu ja jatkuu. Miten talous kehittyy, riippuu paljolti myös lamakausista niiden toistuvuudesta, syvyydestä ja pituudesta.

Kaaviossa näkyy kuinka 1980-luvulla työtuottavuus kasvoi tuotantoa hitaammin. Silloin tarvittavien työntuntien määrä kasvoi, työllisyys parani. 1990-luvulla työn

Kaavio 1 kuvaa kuinka vuodesta 1980 ovat kehittyneet tuotanto (so. kokonaistuotanto, jossa ovat mukana myös varastojen uusinnat) sekä työtuottavuus ja miten ne ilmeisesti kehittyvät vuoteen 2050 saakka.

1980-luvulla kymmenessä vuodessa Suomen tuotanto kasvoi 50,3 %, 1990-luvulla 34,7 %, 2000-luvulla 21,2 %. Nyt jo näyttää selvältä, että 2010-luvulla kasvu jää olemattomaan 8,1 %:iin. Ja lasku-

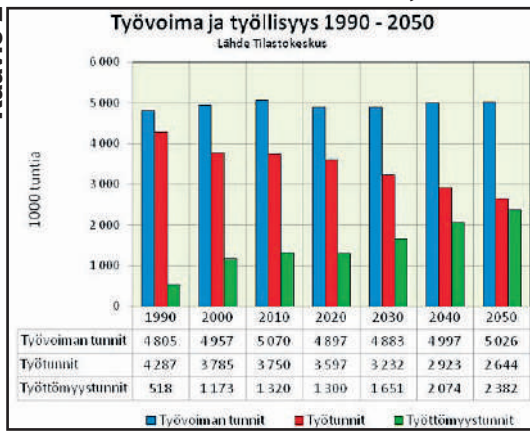
tuottavuus kasvoi selvästi tuotantoa nopeammin, työntuntien tarve väheni ja työllisyys heikkeni. 2000-luvulla työtuottavuus romahti 52,5 %:sta 22,3 %:iin, mutta tuotantoa vähemmän, joten työllisyys heikkeni edelleen.

Sama jatkui 2010-luvulla. Tulevaisuudessa työtuottavuuden kasvu jää edelleen tosi vaatimattomaksi noin 13 %:in tasolle, mutta se on kuitenkin oleellisesti tuotantoa suurempi kuin työvoiman jatkuvasti kasvava yllärtarjonta.

Kaavio 2 kuvaa, kuinka vuodesta 1990 ovat työtuenteina laskeutuneet työvoiman tarjonta, tehdyt ja käyttämättä jääneet työtunnit ja miten ne ilmeisesti kehittyvät vuoteen 2050 saakka.

Työministeriö toteaa (Työvoima 2025, s. 234), että työikäisistä 82–83 % kuuluu työvoimaan. Toisaalta Tilastokeskus ennustaa, että

Kaavio 2

tulevaisuudessa työikäisten määrä pysyy lähes vakiona, joten 81 % heillä on työmarkkinoille tarjolla plusmiinus 5 000 miljoonaa työtuntia. Työikäisten 19 %:ssa ovat mm. opiskelijat, varusmiehet, vankiloissa olevat, totaalisesti työkyvyttömät ja sosiaalisesti pysyvästi rappeutuneet. Heitä on yhteensä noin 650–700 tuhatta.

Mikäli Kaavio 1 tuotanto ja työn tuottavuus toteutuvat, vuoden 2010 työtunnit 3 750 miljoonaa tuntia supistuvat kymmenessä vuodessa 3 597 miljoonaa tuntiin, sit-

ten 3 232 miljoonaa tuntiin, 2 923 miljoonaa ja vuonna 2050 niin alas kuin 2 644 miljoonaa tuntiin. Silloin tehtyjä työtunteja ja työttömyystunteja on lähes yhtä paljon. Lienee selvää, että näin suurta työn puutetta, työttömyyden kasvua ei väestö kestä.

Tilasto vaatii muutaman selityksen. Tilastokeskuksen tilastoita näitä lukuja ei löydy kuin vuoden 1990 kohdalta. Tosin sekini on Tilastokeskuksen tavan mukaan myöhemmin korjattu sopivammaksi. Aiemmin Suomessa työntajilta kerättiin todelliset työtunnit. EU:n ohjeistuksen mukaan meilläkin on vuonna 1998 siirrytty niin sanottuun työvoimatutkimukseen. Sen mukaan 12 000 työikäiseltä kysytään puhelimitse itse kunkin kuukauden aikana tekemästä työstä. Mikäli vastaaja kertoo, että kuukauden aikana oli vaikka vain muutaman tunnin tai viikon töissä, silloin hänet lasketaan työlliseksi.

Tämänkaltaisella tutkimuksella saadaan työllisyys ja työttömyystilastoihin haluttu lopputulos. Työvoimatutkimus on merkinnyt hurjaa työllisyystilaston vääristymää. Tilastoihin on ilmaantunut valtava joukko haamuja, jotka ovat

tosiasiassa työttömiä.

Tästä tilastosta on haamut poistettu vertaamalla tilastoja tuotantoon, työn tuottavuuteen ja palkkoihin. Näin on päästy oikeampaan tulokseen. Kun näin saadut työtunnit vähennetään tarjolla olevista tunneista, jäännös on todellinen työttömyys, työn puute. Alentaakseen työttömyysastetta virallinen käytäntö siirtää vielä työvoiman ulkopuolelle vaikeasti työllistettäviä, vaikka he ovat työtä vailla aivan samoin kuin muutkin.

Yhteenvetona nähdään, että Suomi kulkee kohti umpikujaa. Nykyisen kaltaiset, menoja leikkaavat hallitukset, vain pahentavat tilannetta. Rikkaat rikastuvat ja köyhät köyhtyvät. Umpikujasta maa voi selvitä vain muuttamalla nykyistä EU:n johtaman politiikan suuntaa. Maan on erottava EU:sta ja vapaakaupasta. Rakennettava omille sisämarkkinoille riittävä rajasuoja, joka turvaa tavaroita ja palveluksia kotimarkkinoille tuottavan ja työllistävän pk-teollisuuden. Vientiteollisuuden etujen vuoksi on hyödynnettävä lähialueiden suuria ja edullisia markkinoita.

Sanomattakin on selvää, että näillä toimilla voidaan tilannetta helpottaa vain tilapäisesti. Sillä kapitalismi on jo muuttunut kaiken inhimillisen elämän; kulttuurin, taiteen, tieteen ja tekniikan kehityksen jarruksi.

Kai Kontturi

Täystyöllisyydelle ei ole paluuta

Ari Ojapello
Tietokirjailija
Tampere

Vartiainen tietämättömyys

Toisenlaisiakin ajatuksia on esitetty. Valtion taloudellisen tutkimuslaitoksen ylijohtaja Juhana Vartiainen kirjoitti Hesarin vieraskolonnassa (23.12.2012) otsikolla: "Työpaikat eivät suomalaisilta loppu". Vartiainen väitti, että maailmalla riittää työpaikkoja, jos vain työvoimaa on tarjolla riittävästi. Tämä talousteoreettinen uskomus on helppo kumota pelkästään tilastollisesti jo toteutuneella kehityksellä.

Työttömyys on ollut kaikkien kehittyneiden teollisuusmaiden suurin ongelma jo yli 40 vuotta. Suomessakin on n. 300 000 virallista työttöntä ja toinen mokoma "työvoiman ulkopuolella" ja piilotyöttömiä tai väkisin "ulkoistettuja jollekin yhteiskunnan elätettävien momentille" (ns. laaja työttömyys). Siis työvoimareserviiä (ilman Vartiainen peräänkuuluttamaa vanhustyövoimaa) on jo yli puoli miljoonaa, jotka pitäisi ensin työllistää.

Jo 1960-luvulla taloustieteilijä Arthur Okun keksi Okunin lain. Sen mukaan yhden prosentin lisäys työvoimassa vaatii kolmen prosentin talouskasvun. Jo 1970-luvulla teollisuuden ja tehdastuotannon kasvukäyrät erkanivat lopullisesti toisistaan. ETLA:n Petri Rouvisen ra-

Dosentti Marko Nenonen kirjoitti (HS/Sunnuntaikynä 15.12.2013) erinomaisen alustuksen työttömyydestä otsikolla: "Lapiolinjalle ei ole paluuta". Siinä hän peräänkuulutti uusia ideoita työttömyysongelman ratkaisemiseen. Nenonen pohti vastikkeellisen sosiaaliturvan tai tuetun työn mahdollisuuksia ja totesi: "Vastikkeellinen sosiaaliturva on silti vain räätälöityä sosiaaliapua, eikä työttömyyttä tai köyhyyttä voida poistaa varatoilla". Hän oli huolissaan kaikkialla kasvavasta työttömyydestä ja peräsi uusia ajatuksia ongelman ratkaisuun.

portti (13.1.2004) kertoi, että koneet uhkaavat kolmasosaa Suomen työpaikoista 10-20 vuoden aikana. Oxfordin yliopiston tutkijat julkaisivat vastaavan raportin Yhdysvalloista. Siinä USA:sta katoaisi puolet työpaikoista samana aikajaksona.

Työpaikat katoavat

Teollisuudesta on hävinnyt Suomessa vuosituhatena alusta yli 100 000 työpaikkaa, siitä vuodesta 2008 lähtien 61 000 työpaikkaa. Teollisuuden osuus kansantuotteesta vv. 2003-2012 laski 25,3 prosentista 15,4 prosenttiin. Tilalle on tullut epätyypillisiä palvelualan matlapalkkaisia työpaikkoja, joilla ei enää elä.

Suomen BKT on 1990-luvun laman jälkeen kasvanut ylivoimaisesti parhaiten Euroopan maista eli lähes kaksinkertaisesti, mutta kaikki tehdyt työtunnit ovat alhaisemmalla tasolla kuin 90-luvun alussa. Vuonna 1990 tehtiin 43,9 miljardia työtuntia, vuonna 2011 vain 42,2 miljardia. Siis nykyinen kasvu ei enää luo uutta työtä, vaikka poliitikot niin väittävät. Työntuntien laskuun tuotannon kaksinkertaistumisesta huolimatta vaikut-

taa ikävästi myös työntuntien laatu ja sitä seuraava ostovoiman hiipuminen.

Keskipalkkaisten osuus vähenee

VATT:n tutkijan Matti Mitrusen tutkimus "Työmarkkinoiden polarisaatio Suomessa" (2013) kertoo, että teknologia ja automaatio on laskenut keskipalkkaisten ammattien työvoimaosuuden Suomessa vuosina 1995-2008 noin 12 prosenttiyksikköä. Vuonna 2011 tuli ostovoiman kehityksen kannalta hälyttävä ETLA:n tutkijan Timo Nikinmaan selvitys "Antaa valojen palaa", joka kertoo: "Uusista työpaikoista 80 prosenttia on syntynyt aloille, joilla keskimääräinen tuntipalkka on pienempi kuin teollisuudessa".

Siis tämän uuden "puskurityövoiman" osuus on jo 40 prosenttia ja sen ostovoima ja verojenmaksukyky on olematon. Siitä on osin tullut tulonsiirtojen kohde. Silti talousprofessorit ja poliitikot peräänkuuluttavat työttömistä uusia yrittäjiä työttömyyden nujertamiseksi.

Vartiainen väärä väite

Vartiainen väitti myös, että maailmalla on aina tilaa tavaroille ja markkinoille, kunhan vain tuotetaan oikeita tavaroita ja palveluja kilpailukykyisillä hinnoilla. Koska kaikki kehittyneet maat ovat samassa työttömyyden kurimuksessa, koko maailman BKT on trendinomaisesti hiipumassa nollasummamarkkinoiksi. Maailmanlaajuinen ostovoima hiipui 60-luvulla keskimäärin 3,5%, 70-luvulla n. 2%, 80-luvulla runsas 1% ja 90-luvulla n. 1%.

Tavara ja palvelut eivät mene kaupaksi entiseen malliin suurilla ja perinteisillä markkina-alueilla. Vähittäismyynnin volyyymi-indeksi on muuttunut vuosien 1995-2011 välillä 100 pisteestä Japanissa n. 95:een, Saksassa n. 97:ään, Euroalueella n. 120:een ja USA:ssa n. 170:een. Yhdysvalloissa ja Euroopassa kasvu oli keinotekoista, koska kuluttajat ostivat velaksi.

Uusi ostovoima?

Uusien markkina-alueiden (Kiina ja Intia) uusi ostovoima (nälkäpalkat) ei riitä alkuunkaan korvaamaan menetettyä ostovoimaa (Euroopan 5-10 -kertaiset palkat). Vähäinenkin myynnin kasvu on saatu aikaiseksi velaksi kuluttamalla. Pieni tilastollinen trendistä poikkeava kahden prosentin maailman BKT:n nousu 2000-luvun alussa tapahtui keinotekoisesti jättimäisellä velkaantumisella. EU-maiden kokonaisvelka on peräti 4,7 kertaa maiden BKT!

Nykyisillä "nollasummamarkkinoilla" nykyistenkin työpaikkojen säilyminen on mahdotonta, koska tuottavuus kasvaa nopeammin

kuin markkinat. 1960-luvulta alkaen Suomen keskimääräinen tuottavuuden kasvu on ollut 2-3 prosenttia vuodessa. Vartiainen on perännyt tuottavuuden kasvua, joka on ollut EU-maiden parhaimpia viime 30 vuoden aikana. Finanssi-kriisin alun jälkeen on ollut pientä laskua, koska tuotannon käyntiaste on ollut kysynnän johdosta alhaalla ja ihmisiä on lomautettu.

Vartiainen vaikenee

Ihmetytti, että Vartiainen palkanalennusvaateiden yhteydessä ei ole maininnut mitään funktionaalisen tulonjaon muutoksista. Palkkatulojen osuus kansantaloudessa on laskenut 58 prosentista vuodesta 1992 jo 50 prosenttiin, vaikka väestö on lisääntynyt 400 000 henkilöllä. Sekin vaikuttaa ostovoiman kehitykseen.

Kirjoitin jo vuonna 1989 kirjan: "Lisääkö automaatio kilpailukykyä vai työttömyyttä". Siinä totesin, että Suomi eikä mikään muukaan kehittynyt teollisuusvaltio enää palaa täystyöllisyyteen. Siksi on kehitettävä uusia työnjako- ja tulonjakomalleja. Olen jo vuosikymmeniä kaupannut jalostusarvon nousuun perustuvaa verotusmallia, jossa ei verotettaisi yhä pienenevää ihmistyökomponenttia, vaan sitä arvonnousua, jota ihminen koneiden avulla aikaansaa. Silloin tuottavuus- ja verohyöty jäisi siihen maahan, jossa tuotanto tapahtuu.

Jatkuu sivulle 19

Timo Partasen elämäntyöstä

Timo Partanen Berliinissä, DDR:n pääkaupungissa, syyskuussa 1984. Timo osallistui Terveysrintaman ja tanskalaisen veljesjärjestön yhteiseen työsuojuopintomatkaan.

Timo Partanen liittyi Terveysrintama ry:n jäseneksi vuoden 1975 paikkeilla. Terveysrintama on vuonna 1970 perustettu laajapohjainen, demokraattinen kansalaisjärjestö, joka on toiminut edistyksellisten uudistusten puolesta terveydenhuollon, työsuojelun ja sosiaaliturvan aloilla. Terveysrintaman huippuajankohtana 1970-80-lukujen vaihteessa sen jäsenmäärä oli yli 3000 ja paikallisyhdistyksiä oli yli 20. Lisäksi järjestöjäseninä Terveysrintamaan kuului parisataa eri alojen ammattiosastoa. Järjestö on toiminut sekä valtakunnallisella että paikallisella tasolla. Timo aloitti järjestön valtakunnallisessa työsuojelujoukossa työsuojelun, työterveyshuollon ja työympäristötutkimuksen asiantuntijana. Terveysrintaman jäsenistö koostui edellä mainittujen alojen ammattilaisista, opiskelijoista ja työpaikkojen työsuojeluaktiiveista. Mukana on ollut myös paljon kansanedustajia, kunnallisia vaikuttajia, ammattiliittojen työntekijöitä sekä eläkeläisiä.

Timo kuului myöhemmin myös Terveysrintaman hallitukseen, työvaliokuntaan sekä kansainvälisten asiain jaostoon. Viimeksi mainitussa hän teki mittavan työn Terveysrintaman suhteiden kehittämiseksi mm. Tanskan vastaaviin organisaatioihin sekä entisen DDR:n työsuojelun ja työterveyshuollon järjestöihin ja tutkimus-

laitoksiin. Työsuojelun alueella hän oli usein luennoitsijana Terveysrintaman järjestämässä työsuojelukouluissa sekä vuosittain pidetyissä Viitasaaren työsuojeluseminaareissa.

Timo toimi myös Terveysrintama-lehdessä aktiivisesti sekä kirjoittajana että lehden toimituskunnassa. Hän osallistui myös Terveysrintaman laajaan julkaisuutoimintaan. Timon panos kansainvälisessä solidaarisuustoiminnassa Terveysrintaman edustajana oli merkittävä. Vuoden 2001 jälkeen Costa Ricassa pitkään työskennellessään hän toimitti Terveysrintamalle selvityksiä esimerkiksi maatyöläisten ja muiden alojen työntekijöiden työolosuhteista Latinalaisessa Amerikassa. Timo osallistui viimeisinä vuosinaan myös Terveysrintaman historiikkiryhmän työhön arvokkaine kom-

mentteineen.

Vanhat terveystamalat tulevat aina muistamaan Timon työteliäänä ja asiantuntevana ystävänä ja toverina.

Timo Partanen seurasi myös vuosikautia Kansan ääni -lehteä ja arvosti sitä merkittävänä työväenlehtenä. STP:n kulttuuri- sekä työympäristö- ja työsuojelupoliittisissa ohjelmissa näkyy myös hänen kädenjälkensä. Timo oli ohjelmien valmistajien tukena asiantuntevina ehdotuksineen. Viimeisinä aikoinaan hän antoi kommenttinsa myös Kommunistien Liiton valmisteltavana olevaan dialektisen materialismin opintoaineistoon. Myös Kansan äänen järjestöjen jäsenistä monet tunsivat Timon rehtinä ja aikaansaavana toverina. Vappuna, hänen kuolinpäivänään, saamme lukea lehdestämme Timon viimeisen tervehdysten.

Jaakko Ahvola

TINDE

Sinun aikajanasi katkesi Vappuna. Viisauden verkostoon repesi reikä. Opettajan poistuessa luokan ovi sulkeutuu. Joukkomme on harventunut.

Sinä olit Tölikän kundi, jazz-mies. Sinä soitit ja sävelsit myös itse. Minä pistän levylautaselle soimaan muistoksesi John Coltranen kauniin balladin.

Teit pitkän työuran taistelevana humanistina Työterveyslaitoksen palveluksessa. Olit Terveysrintaman aktivisti, tunsit mantereet. Toimit vieraillevana professorina 12 vuotta Costa Rican kansallisessa yliopistossa. Sinä rakastit Latinalaista Amerikkaa ja sen ihmisiä syvästi.

Maaliskuun lopulla keskustelimme meilissä tuoreiden savusillien herkullisuudesta. Vaikeasta sairaudestasi huolimatta sinä työstit kirjallisuontoista esseitä karibialaisesta naiskirjailijasta Maryse Condésta.

Sinä kirjoitit minulle: "Jännää nähdä, jos voimani riittävät täältä sängyn pohjasta. Siinä on raadollisen materialismin olemus minun kohdallani, näin löysästi puhuen."

Me maan tyttäret ja pojat poistumme kaikki ajallamme. Minä ja monet muut menetimme keskuudestamme rakkaan ystävän ja toverin - viisaan miehen.

Matti Laitinen 3.5.2015

Sote-uudistus – farssi vai tragedia?.. jatkoa siv. 5

li on auki, kuntien sote-lautakuntien tehtävät tai niiden lopettaminen, rahoitus – kaikki on levälään. Silti 5 suuralueen malli repi keskustaa sisällä. Ex-valtiosihteereri Risto Volanen vaati keskustan puolue-elimiä hylkäämään sote-malliin. Keskustan kansanedustajat Aila Paloniemi ja Mauri Pekkarinen arvioivat Keski-suomalaisessa 2.4.2014 sote-sopimusta: "Keskustan kuntavaaliohjelma nojaa tukevasti kotikunta- maakuntamalliin. Haimme sille kansalta valtakirjan kuntavaaleissa ja siltä pohjalta olemme myös toimineet...Puheenjohtaja Juha Sipilä toivoi viime viikolla, että keskustan kansanedustajat olisivat joukkuepelaajia. Niin mekin ajatellamme. Kun keskustan sote-malli on ollut vahvoin perustein maakuntamallissa, olemme pelanneet siihen maa-

liin. Nyt keskusta on Sipilän johdolla muuttanut maalin suuntaa."

Lopullisesti erva-malli kaatui siihen, että viritys oli kuntien itsehallintolain vastainen. Jutun alussa siteerattu NUTS-aluejako käsitti 88 pientalosaluetta, 5 suuraluetta ja 19 maakuntaa. Hallitus ja eduskuntapuolueiden puheenjohtajat jo olivat yrittäneet toteuttaa 88 pientalosalueen (kunnan) mallia ja 5 suuralueen miljoonapiirimallia, joten kokeilematta oli vielä 19 maakunnan malli. Viime hallituskauden viime hetkillä sitäkin yritettiin runnoa väkisin - tuloksetta.

Miten tästä eteenpäin?

Tähänastinen sote-ilveily on syytä julistaa päättyneeksi ja aloittaa selvitykset aivan toiselta pohjalta. On selvitettävä sote-toimen on-

gelmat ja yhdessä asiantuntijoiden kanssa etsittävä keinot ongelmien ratkaisuun Jo tehtyjen kuntaliitosten ja kuntayhtymien vaikutukset palveluihin ja kustannuksiin tulee selvittää. Päätökset tulee tehdä tosiasioiden eikä uskomusten perusteella. Kähmintä vihreän veran suojassa - piilossa julkisuudelta - on lopetettava. Päätökset tulee tehdä asukkaita ja kuntia kuulemalla. Mikäli järki otetaan käteen, selvitysten tulos on, että perus-/lähipalvelut kannattaa säilyttää kunnissa. Suurta asiantuntemusta vaativa erikoissairaanhoidon on keskitettävä maakuntatasolle ja osin keskussairaaloille. Kunnissa pystytään integroimaan sote-palvelut, sosiaalihuolto, opetus-, sivistys ja muut lähipalvelut tehokkaasti ja taloudellisesti.

Juhani Tanski

Timo "Tinde" Juhana Partasen (13.3.1938-1.5.2015) työura oli pitkä ja laeva. Timon akateemiset arvot: humanististen tieteiden kandidaatti, Master of Science eli maisteri USAssa, filosofian maisteri ja filosofian tohtori.

Tinde aloitti 1964 tieteellisen uransa Suomen Sydänliitossa ja toimi sitten 1964-94 Työterveyslaitoksessa tutkijana ja tilastollisen osaston johtajana sekä jatkoi siellä 2001 saakka vanhempana tieteenharjoittajana. Eläkkeelle siirtymisensä 2001 jälkeen hän toimi vierailevana professorina Costa Rican Kansallisessa Yliopistossa, jossa jatkoi 2006 kunniaprofessorina. Timo toimi monessa yliopistossa ja laitoksessa dosenttina tai vierailevana tieteilijänä ja neuvonantajana.

Timo opiskeli 47 erilaisella kurssilla, mm. "syöväen syyt ja ehkäisy". Hän sai 1966 todistuksen ympäristöhygieniasta Cincinnatin yliopistossa. Hän toimi koordinaattorina yli sadassa tieteellisessä projektissa esim. maissa Pohjoismaat, Kenia, Tansania, Uganda, Espanja, Costa Rica, Kuuba, Kolumbia, Brasilia, Nicaragua, Guatemala ja Panama sekä Suomessa kahdeksassa kansanterveyteen liittyvässä komiteassa.

Asiantuntijatehtävissä Timo toimi mm. järjestöissä WHO, ILO ja EU. Monenlaisia konferensseja hänelle kertyi yli sata ja kolmen tieteellisen lehden toimitusneuvoston jäsenyys. Hän suunnitteli ja antoi akateemista koulutusta jo mainittujen maiden lisäksi maissa Saksat, Ranska, Puola ja Zimbabwe sekä entisen Neuvostoliiton tasavalloissa.

Timo ohjasi kolmen tohtori- ja kolmen maisteriopiskelijan työn. Yksi väitöskirja koski virallisten (koulunopettajat) ja epävirallisten (tori- ja hallikauppiat) työntekijöiden työn kehityskaaren liittyvyyksiä mielenterveyteen määrällisesti ja laadullisesti. Timo perusti lehden Terveys, työ ja ympäristö, Keski-Amerikan uutisia, jonka päätoimittajana hän oli 2005-07 ja sen jälkeen toisena toimittajana.

Monilla aloilla Timo jatkoi työtään: terveyden parantaminen ja sosiaalinen määräytyminen, työterveysriskien arvioiminen, ammattiperäinen syöpä, vierastyöläiset, sosiaalinen epidemiologia ja etiikka sekä

työterveyden tunnusluvut. Timo julkaisi yksin tai yleensä työryhmän kanssa 219 tieteellistä artikkelia 18.9.2011 mennessä. Timo kirjoitti lisäksi yleistajuisia artikkeleita, kongressiesitelmien painettuja tiivistelmiä sekä häntä haastateltiin radioissa ja televisioissa.

Tutkimusryhmän tai muun kerätyn aineiston Timo analysoi tilastollisesti ja laajat tiedostot epidemiologisesti. Varhaisia aiheita olivat ilman hiukkaset, asbestisairauksien syyt, kivityöntekijät ja silikooosi. Tärkeä alue oli työympäristön kuormitus ja parantaminen, josta mainittakoon veturinkuljettajien työolot. Timo selvitteli torjunta-aineita eli tuholaismyrkkyjä kehitysmaissa.

Tutkimuskohteina oli erilaisille myrkyllisille aineille altistuminen kuten rikkihiili, formaldehydi ja puupöly syöpäriskinä puuteollisuudessa (hengityselinten syöpä), styreeni, bitumihöyry asfaltiteollisuudessa ja tien päällystämässä, bensiini sekä muita syöväen aiheuttajia. Työperäiset syövät olivat sangen laaja tutkimuskohde. Luettelonomaisesti mm. bentseeni ja munuaissyöpä, keuhko-, haima-, virtsarakon-, maksa-, iho-, munasarja-, rinta-, aivo- ja hermostosyöpä.

Esimerkkejä monipuolisista tutkimusjulkaisuista olivat sepelvaltimotauti, työterveysriskit, ammatti ja itsemurha, ammattiliittojen rooli työterveyden edistämässä, vierastyöläiset kuten kahvimojojen poimiminen, maquilat eli "hikipajat" sekä Havannan satama, jossa ahtaajien tapaturmariskien vähentäminen onnistui hienosti. Nicaraguassa Timo teki tutkijoiden kanssa lapsityön kuvauksia julkisuuteen videoita myöten, tutki maquilalaisten laajalle levinneitä ergonomisia ongelmia ja lasten synnyntäisten epämuodostumien ehkäisyä.

Timon 18.9.2011 päivitetty ansioluettelo on muhkea, jota hän hämmästeli sähköpostissaan: "Ihmettelen ittekin tätä kaikkea seilaamistani ja luuhaamistani siellä täällä. Mutta onhan ikäkin sen verran, että tavaraa on kertynyt enempi kuin joillakin nuoremilla". "Ja muuta ja muuta, huh, eiköhän aika kulu näissä merkeissä ennen hautaan vajoamista ennen kuin tylsyys, väsymys ja kivut iskevät päälle".

Hannu Kautto

SAK vaisuna

Polvillaan ja armoa pyytäen on SAK ja sen jäsenjärjestöt olleet sen jälkeen, kun vuonna 1990 SAK:n johtoon käveli lhalaisen Lauri. Rakennuksilla lautapokana ollessaanko jo lie selkäranskan murtautunut ja herran pelon oppinut? Sitä ennen, vuoden 1956 yleislakosta lähtien mielestäni kuului työmiehen ääni ay-liikkeen johtoon asti.

Työläiset saivat niinä vuosina mittavat etuisuudet niin työsuhdeturvaan kuin isomman osan työnsä hedelmistä. Mutta sitten tuli Lauri - ja tulipa toinenkin. Ensimmäisen Lassin aikana markkinavoimat, jotka tsunamin lailla vyöryivät yli Laurin asettamien kynnyskysymysten vaativat aina vain suurempaa ja suurempaa osuutta tulojakokakusta jaettavaksi osinkoina tyydyttämään markkinavoimien (seteli)nälkää. Vapisee

pa se tämä toinenkin Lassi, vaan sil-lähän onkin vastassaan koko muu rahamaailma. Sen ruokahalun tyydyttämiseen tarvitaan jo vanhus-ten ja sairaitten etuisuudet. NYT on jäsenistön aika ryhdistäytyä, heittää nämä veltot johtajat historian suonsilmään ja valittava johto, joka lyö nyrkin pöytään jotta kansi notkuu ja globalisaation kintut taivuttavat! Sen jälkeen ei tarvitse päivittää kirjoitella yleisöpalstoille kysellen miksi kuulua ammattiliittoon. Tai että mikä ero on loimaan kassan jäsenyydellä aitoon ammattiliittoon verrattuna? Taas kerran: Loimaan kassa ei tee työehtosopimuksia. Ammattiliitto tekee ja sie saat liksan sen mukaan. Ei liene ihme miksi niin kovin moni ei ymmärrä ay-liikkeen merkitystä kun sitä ei ymmärretä (oikein) edes SAK:ssa!

Pauli Eskelinen
Joensuussa 13.6.2015

Valko-Venäjä näyttää vaihtoehtoon

Valko-Venäjän kansalliskirjasto

Torstai-aamuna heti aamiaisen jälkeen lähdimme kierto-ajelulle. Moini teki vaikutuksen kaupungin siisti julkisivu, sekä moderni rakennuskanta ja infrastruktuuri. Heti keskustan ulkopuolella rakennettiin paljon ja moni kysyi, että mistä "köyhällä maalla" riittää varoja näinkin laajaan rakennustoimintaan. Monessa mielessä kaupungin olemus ei vastannut ollenkaan sitä kielteistä kuvaa, joka suomalaisille on Valko-Venäjältä annettu.

Tutustuimme Valko-Venäjän kansalliskirjastoon. Se perustettiin jo vuonna 1922. Nykyinen kirjastorakennus rakennettiin vuosina 2002-2006. Kirjastorakennuksen arkkitehtuuri heijastelee hyvinkin Minskin uutta rakennuskulttuuria. Kirjaston kokoelmassa on 9 miljoonaa nidettä. Sen lisäksi, että kirjastossa on runsaasti lukusaleja, näyttelytiloja ym., sinne on sijoitettu myös kansainvälisiä poliittisia tapaamisia varten neuvottelu- ja kongressikeskus.

Toisen maailmansodan museo

Kiertoajelun yhteydessä vierailimme uudessa toisen maailmansodan museossa. Hitleriläiset hyökkäsivät Valko-Venäjän kautta Moskovan suuntaan, hävittivät maan ja miehittivät sitä kolmen vuoden ajan. Maan 10 miljoonan väestöstä kuoli ja kaatui sodan seurauksena 4 mil-

Suuntasimme Minskiin Valko-Venäjälle matkamme aamulla 6.5.2015 Helsingin länsisatamasta. Osallistuimme Suomi-Valko-Venäjä-Seuran matkalle. Suunnitelmassa oli tutustuminen maahan ja osallistuminen Voitonpäivän viettoon. Tallinnassa odotti Taisto-bussi, jolla matka sujui alkuun keskeytyksettä. **Tauko pidettiin Eestin ja Latvian vanhalla raja-aseamalla taukopaikassa, jossa ruokailtiin ja tehtiin erilaisia ostoksia. Pienen yllätyksen tuotti iltopäiväruuhkaan ajoittunut Riian ohitus. Ajan kanssa selvittiin Väinäjoen silloista, kaikista rampeista ja ruuhkista. Vilna ohitettiin klo 20 aikaan. Rajalle tullessa pimeys alkoi jo laskeutua, mutta papereiden tarkastus sujui kuitenkin ripeästi. Edellä ajavilla pikkubusseilla lienee ollut ongelmia, koska heidän takanaan jonotimme passintarkastukseen lähes tunnin. Tavallista tarkempaan passintarkastukseen kuluihin sitten runsas tunti. Nyt kuvaan tuli Minskin äsken säätämä uusi laki moottori-ten tietulleista. Käytäntö ei ollut vielä vakiintunut, kun jonotimme vielä yhden tunnin bussiin sijoitettavaa automaattista matkalukulaitetta. Perillä sateisessa Minskissä olimmekin sitten 2.30 aikaan ja maajoituimme sopivasti "40 vuotta voitosta" hotelliin.**

Kuva: Heikki Mämmikkö

Mediassa on liikkunut tietoja siitä, että Minskin voitonpäivän juhlallisuuksissa oli erittäin tiukat turvatoimet. Tämä piti silmin nähden paikkansa. On muistettava, että naapurissa Ukrainassa käydään sisällissotaa. Ukrainan nykyinen hallitus suhtautuu toisen maailmansodan voittajiin hyvin kielteisesti. Siellä missä miljoonia ihmistä liikkuu, on turvallisuudesta pidettävä huolta. Voitonpäivää minskiläiset juhlivat täysin sydämin.

Siellä sijaitsi puistoja, toimintakeskuksia, muistomerkkejä, hotelleja ja asuintaloja ym. Samalla alueella järjestettiin myös Voitonpäivän paraati. Museon näyttelyosastoilla esiteltiin laajat kokoelmat sodasta kertovia asiakirjoja, valokuvia, esineistöä ja silloista aseistusta. Museota käy-

sevaan Smorgonin kaupunkiin, joka sijaintinsa vuoksi historiansa ku-

Kuva: Heikki Mämmikkö

Taiteellisen luomistyönsä Oginski suoritti Zalesien kartanossa. Edustalla Mihail Oginskillle omistettu muistomerkki.

luussa on kokenut koviakin aikoja. Kaupunki sijaitsee alueella, jossa Puola, Venäjä ja Liettua ovat kiistelleet alueista. Ensimmäisen maailmansodan aikana kaupungin lä-

mana saavuimme kaupungin ulkopuolella sijaitsevaan Zalesien kartan-

noon, jossa 1800 luvun alku-puolella asui säveltäjä, aatelismies, diplomaatti ja poliitikko Mihail Kleofas Oginski (1765-1833). Oginski osallistui aikansa politiikkaan Venäjän, Liettuan ja Napoleonin ristiriitojen keskellä. Oginskin tunnettu parhaiten hänen sävellyksestään "Oginskin poloneesi" (Jäähyväiset isänmaalle), joka soi kartanossa hiljaisena taustamusiikkina. Aatelisase-
man vuoksi hän ei kyennyt antautumaan täysipainoisesti säveltäjän työlle, vaan joutui osallistumaan aikansa riitaisaan politiikkaan. Merkittävimmän tuotantonsa musiikin alueella Oginski loi juuri Zalesien kartanossa. Vuodesta 1822 Oginski asui Italiassa.

Kuva: Heikki Mämmikkö

Tutustuimme Smorgonin maitojalostetutannon tuotteisiin, jotka saivat meiltä hyvän arvostuksen, varsinkin jäätelö.

pi kulki rintamalinja. Toisen maailmansodan aikana taistelut kulkivat molempiin suuntiin kaupungin läpi. Smorgonissa on 36000 asukasta. Alueen maakuntamuseossa saimme tietää, että kaupungilla on ikää 512 vuotta ja siellä sijaitsi aikoinaan oma Kreml. Matkalla Smorgoniin viimeistään saatoimme varmistua siitä, että Valko-Venäjä on kyennyt säilyttämään maataloustuotantonsa hyvässä kunnossa. Vaikka maatalouden osuus maan elinkeinorakenteesta on vain 9 % (teollisuus 47 % ja palvelut 43%), maatilat olivat isoja ja hyvin hoidettuja.

Oginskin poloneesia kuuntelemassa

Kaupungin rajalla mukaamme tuli Smorgonin piirin aluekomitean varapuheenjohtaja. Hänen opasta-

näjälle. Pienten välipalojen kanssa saimme tutustua Smorgonin maitojalosteen tuotteisiin, jotka saatoimme todeta hyvin laadukkaiksi. Hyvästelyämme isäntäväkemme jatkoimme matkamme toisenlaiselle maatalousalan tuotantolaitokselle lypsykarjatilalle. Kuten maitojalostelaitoksella suojauduimme täälläkin suojavaatetuksella.

Tilalla oli 1700 lehmää. Nave-tat olivat pihattoja, joissa lehmät halutessaan pääsivät ulkotilaan. Lypsy oli automatisoitu. Kun "vanhaan aikaan" tilalla yksi lypsäjä lypsi päivittäin 22 lehmää, niin tänään kone lypsää päivässä 740 lehmää. Sitä emme osanneet kysyä, että löytyykö kaikille työikäisille lypsäjille uusi työpaikka? Keskilypsy tilalla oli 18,9 kg/vrk. Suomessa vastaava luku tällä hetkellä on n. 22 kg. Mielenkiintoinen oli tilan omistajapohja. Valtio omistaa 50 % ja omistussuuskunta 50 %. Useat omistussuuskunnan jäsenet myös työskentelevät tilalla. Käytäntö osoittaa, että tällä omistuspohjalla maataloustuotanto toimii menestyksellisesti.

Kiova juhli suuren voiton 70-vuotispäivää

Voitonpäivän paraatiin valmistauduimme suurin odotuksin. Juhla-alueelle lähdimme aikaisin aamulla ollaksemme ajoissa paikalla. Mutta kansaa olikin liikkeellä sadoin tuhansin jopa miljoonittain. Ahtauduimme voimalla täyteen metrojunaan, mutta metronvaihto emme suuren väenpaljouden vuoksi kyenneet tekemään. Katsoimme parhaaksi suorittaa loppumatkan jalkaisin. Väentungoksessa saatoimme vaivoin edetä paikalle, jossa kohtasimme ystävyysseuroja edustavan yhteyshenkilön. Selvisi kuitenkin, että tätä edemmäksi emme ennakkolupa-
uksista huolimatta pääse ja niinpä seurailimme tapahtumia n. puolen kilometrin etäisyydeltä Jubileeni-hotellin edustalta käsin. Liiankin hyvin korviimme kantautuivat toisen maailmansodan museon alueella ammutut kuusi tykinlaukausta. Erotimme marssivat joukko-osastot

Jatkuu sivulle 10

MTK "СОСНОВКА"
ФИЛИАЛА
"ЖОДИШКИ"
УПП "СМОРГОНСКИЙ КХП"

Lypsytilan nimikyltti. Lieneekö MTK levittänyt jo tänne saakka

Kuva: Heikki Mämmikkö

Tutustuimme maitotilan toimintaan. Lehmät olivat hyvin hoidettuja, kiiltäväkarvaisia ja ystävällisiä. Keskimääräinen maidontuotanto lehmää kohden oli 18.9 kg/vrk, joka on hyvä tulos. Suojaavaatetus niin täällä kuin maitojalostelaitoksella tarvittiin siksi, ettemme levitä maitoketjuun vieraita pieneliöitä. Tällä lypsykarjatilalla olimme ensimmäinen Suomesta vierailut ryhmä.

Kuva: Heikki Mämmikkö

Voitonpäivän paraatia seuraavan ihmisjoukon takana puistossa näkyy uusi Toisen Maailmansodan museo. Puiston edestä kulkee Prospekt Pjatra Masherava, jossa sotilasparaati pidetään.

joonaa. Saksalaisten lähtiessä Minskistä oli kaupunki täysin raunioina. Vitebskin kaupungin 180000 asukkaasta oli sodan jälkeen jäljellä 180. Tätä taustaa vasten ymmärtää, että sodan kokemukset eivät helposti unohdu kansan muistista. Museo sijaitsi Minskin keskustan tuntumassa hyvin selkeän arkkitehtonisen kokonaisuuden muodostamalla alueella.

tetään laajasti koulutukseen sekä seminaarien pitopaikkana. Näyttelytiloissa vieraili useita nuorisoryhmiä sekä perheitä.

Matka Smorgonin kaupunkiin

Perjantaina aamulla matkasimme Minskistä 117 km luoteessa sijait-

Kuva: Heikki Mämmikkö

Kansalliskirjaston sisäänkäynnille on sijoitettu ensimmäisen valkovenäjänkielisen kirjan toimittaneen tohtori Frantsysk Skarynan (1486-1551) muistomerkki.

STP vappuna: "Työkansan luokkatietoisuus herätettävä"

STP:n puheenvuoron Tokoinrannan vappujuhlassa piti Juhana Kieksi

Muistamme hyvin kepun aiemman työreformiajatukseen. Tavoitteena on lisätä työllisyyttä pakottamalla työttömät töihin ilman palkkaa tai palkalla, jolla ei voi elää, polkemalla työoloja, rajoittamalla ennestäänkin vähäisiä lakkoja, estämällä palkkojen nousu ja vaikkapa pidentämällä uuden työntekijän koeaika. Voidaan kysyä, miten esimerkiksi koeajan pidentäminen helpottaa työllistämistä. Eikö koeajan pidentämisen perimmäinen tavoite ole kuitenkin saada uusi työntekijä tekemään epäinhimillisen paljon töitä osoittaakseen olevansa hyvä työntekijä. Yhdenlaista riistoa tämäkin.

Kapitalisti onkin kyennyt tekemään työläisen hyvinvoinnin madaltamisesta omaa kilpailukykyään lisäävän tekijän. Myös työläisten etujärjestöt ovat valmiina madaltamaan työläisten hyvinvointia Suomessa toimivien kapitalistien hyväksi. Koska työläisten hyvinvoinnin alentamisesta on tullut osa kapitalistista kilpailua, niin arvoinen vaikutuksesta se pysyy kilpailun osatekijänä. Jokaisessa työehtosopimusneuvottelussa se otetaan uudelleen esiin.

Ei siis ole kysymys työläisen ja kapitalistin yhteisistä eduista, vaan yhden kapitalistin edusta toiseen kapitalistiin nähden. Jos yksi kapitalisti saa jatkaa tuotantoaan ja sen hallitsevat työläiset työtään, niin toinen kapitalisti häviää ja häviävät sen hallitsevat työläiset. Eli työläiset on laitettu taistelemaan toisiaan vastaan. Työpaikkoja ei yhtään lisää se, että työntekijän asemaa heikennetään tai palkkoja lasketaan. Konsensus, jossa molemmat osapuolet voittavat ei ole teoreettisesti mahdollista. Ja kuluneet

20-vuotta osoittavat, että näin ei ole käytännössäkään. Tästä tilanteesta ei päästä enää irti sopimusteitse uusliberalismin (EU, IMF) raameissa. Se onnistuu vain nykyisen uusliberalismin perusteita muuttamalla.

Vaalitulosta tarkasteltaessa on tunnustettava, että vaalituloksen perusteella ihmiset eivät näe vasemmistoa vaihtoehtona – tai ainakaan hyvänä vaihtoehtona. Reaalisosialismin murttuminen hävitti suurelta osalta vasemmistoa selkänöjan ja vaihtoehtona. Oman asemansa turvaamiseksi perinteinen vasemmisto asetui tukemaan uusliberalistista politiikkaa, eikä pystynyt tarjoamaan sille mitään todellista vaihtoehtoa. Tästä johtuen myös luokkatietoisuus on tänä päivänä vähäistä. Porvarilliset tiedostusvälineet pitävät yllä ja vahvistavat käsitystä siitä, että uusliberalistinen leikkauspolitiikka olisi ainoa vaihtoehto. Ne yrittävät vakuuttaa ihmiset siitä, että nykyinen ns. kestävyysvajae olisi seurausta työttömän, eläkeläisten, lapsiperheiden, vammaisten tai opiskelijoiden liian suurista etuuksista.

Kestävyysvajae on kuitenkin seurausta vuosikymmeniä harjoitetusta uusliberalistisesta politiikasta, jossa yritysten ja suurituloisten verotusta on koko ajan vähennetty. Ahon hallituksen ajoista ansiotulojen verotusta on kevennetty 14 miljardia euroa. Verotuksen painopistettä on siirretty progressiivisesta verotuksesta kulutuksen verotukseen. Olemme hyvää kyytiä matkalla kohti tasaverotusta, jossa yhä suuremman osan veropotista maksavat pieni- ja keskituloiset. Yritysten verotus on koko ajan alentunut ja osa ei maksa veroja enää ollenkaan. Veronkierto on laillistettu. Rahaa siis on, mutta se on väärin jakautunut. Kuluneet 20-vuotta ovat osoittaneet Euroopan unionin luonteen meille kaikille suomalaisille. Euroopan unioni ja NATO eivät ole koko kansan projekteja, joka takaavat eurooppalaisen arvomaailman. Euroopan unionin todellinen luonne ja oi-

"Vaalit on pidetty ja eduskunta on ottanut askeleen oikealle! Kansat tai se osa kansasta, joka äänesti, antoi valtakirjan uusliberalistisen talouspolitiikan jatkumiselle. Palkansaajalle, opiskelijalle ja työttömälle tämä tietää entistä huonompia aikoja. Vaalit voittaneen keskustan puheenjohtaja Sipilä puhuu yhteiskuntasopimuksesta. Yhteiskuntasopimuksella Sipilä ilmeisesti haluaa sitouttaa ay-liikkeen nykyisen politiikan jatkoon". Näillä sanoilla aloitti STP:n puheenvuoron Työväen ja nuorison vappujuhlassa Helsingin Tokoinrannassa käyttänyt Juhana Kieksi. Hän myös vetosi työväenluokan luokkatietoisuuden puolesta.

Kuva: Heikki Männikkö

STP:n ja Kansan äänen järjestöt ovat esittäneet uusliberalistisen markkinakapitalismin vastavoimaksi työkansaa edustavaa yhteisrintamaa. Viimeistään vaalien jälkeinen kehitys osoittaa tämän välttämättömäksi.

keistolaiset päämäärät ja arvomaailma ovat vieraita valtaosalle ihmisistä sekä teoriassa että varsinkin käytännössä. Euroopan unionin Venäjänpolitiikka pakotteineen on ajanut Euroopan sodan partaalle ja sadat suomalaiset yritykset vaikeuksiin. Kaukana ollaan siitä rauhanomaisen rinnakkaiselon politiikasta, jonka takuumiehenä toimi 70 vuotta sitten fasismen murskannut Neuvostoliitto. Nyt 25 vuotta Neuvostoliiton hajotuksen jälkeen fasismi nousee jälleen päätänsä Ukrainassa ja muualla Itä-Euroopassa. Eikä siitä persujen vaalimenestyksen perusteella kaukana olla Suomessakaan. Porvaristo hyväksyy fasismia nousun, koska se ei uhkaa kapitalistista omistumuotoa.

Näin vappuna, työväen juh-

lapäivänä meidän on hyvä nostaa esiin suunta kohti sosialismia. Kapitalismi on yhteiskuntajärjestelmä, joka ei voi turvata ihmisoikeuksien toteutumista käytännössä, työllisyyttä eikä toimeentuloa kaikille kansalaisille. Kapitalismissa elämme jatkuvassa taloudellisessa kriisitilanteessa. Myöskään ympäristön kantokyky ei enää kestä kapitalistisen järjestelmän hoittoa luonnonvarojen riistoa. Mitä sitten on tehtävä? Meidän täytyy keskittyä työväenluokan luokkatietoisuuden herättämiseen. Yli 95 % maailman ihmisistä kuuluu työväenluokkaan, vaikka työväenluokan rakenne onkin erityisesti länsimaissa muuttunut. Meidän on panostettava tieteellisen sosialismin teorian kehittämiseen, opiskeluun

ja levittämiseen. Työväenluokka ei pysty vastustamaan porvariston ylivaltaa ilman yhteistä arvomaailmaa.

Työväenluokan taistelun tunnus on kaikkien maiden proletaarit, liittykää yhteen. Uusliberalismin vastaisen rintaman rakentaminen niin Suomessa kuin maailmanlaajuisestikin on aivan välttämätöntä. Tähän työhön me tarvitsemme kaikkia edistyskellisiä voimia. Ja tässä työssä kommunistit ja marxilaiset ovat avainasemassa. On aika unohtaa keskinäiset kiistat ja erimielisyydet ja yhdistää voimat porvaristoa vastaan. Paljon nykyistä suurempi osa työläisen tuotannosta lisäarvosta kuuluu kansalle!

Hyvää vappua!

Valko-Venäjä näyttää vaihtoehtoa

Jatkoa sivulta 9

ja kuulimme komentajien ilmoitukset sekä joukkojen tervehdyshuudot. Näimme voimakkaan savun vanhojen "museoitujen" T-34 panssarien lähtiessä ensin liikkeelle. Niiden jälkeen seurasi yhä uudempiä ja järeämpää kalustoa miehistöineen. Lopuksi seurasi hävittäjien,

raskaampien pommi- ja kuljetuskoneiden, niiden saattajien sekä helikopterikaluston yllennöt. Sotilaspäätin jälkeen seurasi kansalaisjärjestöjen "paraati".

Päivän aikana ihmiset olivat pitkään liikkeellä ja baarit sekä ravintolat olivat täynnä. Illalla palatessamme hotellille seurassimme lähellä sijaitsevalle Voiton aukiolla

mieleen painuvaa veteraanien ja paikallisten ihmisten sekä turistien toimintaa.

Kuva: Heikki Männikkö

Hän taisteli Stalingradin rintamalla eikä voi unohtaa kaatuneita tovereitaan.

Kannattaa tutustua Valko-Venäjään

Googlen kautta on vaikea selvittää eroja Valko-Venäjän ja sen naapureiden välillä. Ulkonaisesti esimerkiksi Minsk ja Smorgon tai Valko-Venäjän maaseutu eivät juuri poikkea esimerkiksi vastaavista paikoista vaikkapa Suomessa ja Eestissä. Valko-Venäjä ei ole tehnyt muiden maiden tapaan teknisiä raha-uudistuksia. Niinpä Euron kurssi on n. 16000 paikallista ruplaa. Keskipalkka lienee noin 400-450 euroa. Suomalaisittain

se on vähän, mutta ei hintatasokaan ole sitten meidän luokkaa. Leipä tai olutpullo maksoi n. 25 snt (0,25 euroa) ja kilon makkaraa osti eurolla. Vodkapullo rajakaupassa maksoi 1-2 euroa. Taksimatka oopperasta hotellille oli taksista riippuen 2-5 euroa ja oopperalippu (Sevillan parturit) 7,5 euroa. Suomessa Valko-Venäjää ei kunnolla tunneta ja kielteisellä propagandalla se halutaan leimata. Valko-Venäjään tuleekin tutustua paikan päällä.

Toimitti: Heikki Männikkö

Kuva: Heikki Männikkö

Voiton aukio on nähtävyyttä. Sitä reunustavat puolipyöreät asuintalot, joiden katolla teksti: "Kansan urotytöt eivät kuole". Monumentin neljälle sivulle on sijoitettu voittoa kuvaavat neljä reliefiä.

Kuva: Heikki Männikkö

Voiton aukiolla ihmiset tapaavat Voitonpäivänä. Aukiolla sijaitsevalle 38 m korkealle monumentille ihmiset tuovat kukkia. Veteraani laskee kukkia kaatuneiden taistelutovereidensa muistoksi.

Työkansan valmistauduttava puolustamaan oikeuksiaan

Kriittinen Ay-verkosto järjesti 21.5.-15 Hakaniemen torilla "Mikki auki mielivaltaa vastaan"- tilaisuuden. Puhevuoroissaan isojen työpaikkojen ja ammattiosastojen pääluottamusmiehet sekä toimihenkilöt ja yhteiskunnalliset aktivistit "osallistuivat osaltaan hallitusneuvotteluihin". Kolmen ässän joukkueelle torilla esitetyt evästyksiset mitä todennäköisimmin olisivat olleet uutisia, jos ne olisivat kantautuneet heidän korviinsa. Paikalla kuultiin suoraa viestiä TTIP-toimintaryhmältä (katso sivu 20), joka samana päivänä tapasi ulkoministeriön edustajia.

Vappuna työkansan ja nuorison vappumarssilla osattiin antaa oikeat neuvot ässäkomppanialle. "Mikki auki mielivaltaa vastaan"- tapahtumassa tuotiin julki keskeisimmät tulevan hallituspolitiikan ongelmat.

"Kolmen ässän" joukkueelle riittäisi töitä

Helsingin Telakan pääluottamusmies **Ilpo Haajan** mukaan elämme jännittäviä aikoja. Emme tiedä Sipilän syntymäpäiväorkesterin aikeita. Pelättävissä on, että ansiopäivärahaa aletaan leikkaamaan vaikkapa 250 päivään. Oikeiston mielestä pitää investoida teollisuuteen. Investoida pitääkin työllisyyden parantamiseen. Ei voida tukea toimia, jotka tuottavat robottien muodossa uusia työttömiä. Suunnitellut leikkaukset johtaisivat ostovoiman katoamiseen, mikä vähentäisi suoraan työllisyyttä kaupan alalla. Tämä on jo johtanut mm. Anttiloiden lopettamiseen. Ajallemme ovat ominaista nämä nollatuntisopimukset. Niitä tehdään edelleen, vaikka niitä vastustavaan kansalaisaloitteeseen kerättiin 50000 nimeä. Pelkona on, että uuden porvarihallituksen kaudella aloitetta ei tulla käsittelemään. Eräissä maissa mm. Iso Britanniassa nollatuntisopimukset on kielletty lailla. Ihme, ettei meillä niitä voida kieltää.

Tulossa ovat palkkaneuvottelut, koska työehtosopimukset ovat katkolla. Porvaririntama vaatii nolla- tai sitäkin alempia korotuksia. Nolla piste jotakin, ei ole palkankorotus. Joku SAK:n tutkija yritti osoittaa reaaliensioiden nousseen 0,5 %. Ainakaan pääkaupunkiseudulla, jossa vuokra-asuminen on kallista, tämä ei voi pitää paikkaansa. Työtön on heikoimmassa asemassa. Tällä hetkellä työpaikkojen syntyminen on pienten ja keskisuurten yritysten hanskassa. Uudet työpaikat eivät riitä mihinkään. Tämä kurjuus on aiheutunutkin siitä, että viimeisten vuosien aikana Suomesta on hävitetty yli 100000 teollista työpaikkaa. Nokian ja paperitehtaiden alasajon hintalappu oli noin 7 miljardia. Lipposen hallitus järjesti kovepkipalkkaisille lapun, jonka hinta oli 11 miljardia. Tulonjako ja veropolitiikka olisi tullut silloin muuttaa toisenlaiseksi. Mikäli veropoli-

tiikka olisi pidetty ennen 90-lukua vallinneella tasolla niin nykyistä ongelmaa ei olisi.

Kapitalismin ihmeellisyyksiä: Sandvik lopettaa vaikka voitot kasvavat

Metalli 49.n puheenjohtaja **Antero Palomäki** kertoi Sandvikin Turun tehtaan tilanteesta. Sitä ollaan ajamassa alas ensi vuoden kesäkuun loppuun mennessä. Tehdas on yksi Sandvikin tuottavimmista yksiköistä. YT-neuvottelut ovat kesken ja päätöstä sulkemisesta ei vielä ole tehty. Työttömiä tehdään sulkemisen jälkeen tulee n. 400 sekä alihankintaverkosto huomioiden yhteensä 1500. Olemme odottaneet hallitukselta jotain apua. Sitä ole kuulunut kuten ei myöskään liiton taholta. Näiden hallitusneuvotteluiden osalta toivon, että työttömyyspäivärahan kesto ja määrää tulisi nostaa tammöisissä tapauksissa.

YT-neuvottelujen alkamisen jälkeen on koko ajan tullut tilauksia lisää. Laki antaa mahdollisuuden jatkaa YT-menettelyjä, vaikka siihen ei olisi taloudellista syytä. Töitä on, mutta joku tuolla Ruotsissa tai Amerikassa on päättänyt tehtaasta lopettamisesta. On outo tilanne, kun Sandvik maksaa miljardeja osinkotuloja, mutta samanaikaisesti pistetään väkeä pellolle. Tietystikään tuleva EK:n talutushihnassa kulkeva porvarihallitus ei näihin asioihin puutu. Sitä myötä työntekijöiden asema ei ainakaan parane.

Nollatuntisopimus ei käy työehdoista

Palvelualojen ammattiliiton (PAM) edustajiston puheenjohtaja **Joonas Tuomivaara** toi tervetulle päivällä kokoontuneesta SAK:n valtuustosta, johon PAM/JHL oli tehnyt aloitteen, että SAK korjaisi myönteistä näkemystään EU:n ja USA:n väliseen TTIP-vapaakauppasopimukseen. Investointisuojasopimus on asia, jota PAM ja JHL vastustavat. Ay-liikkeen

ja työväenliikkeen heikkous johtuu pitkään harjoitetusta sovittelu- ja konsensus linjasta. TTIP vapaakauppasopimus on esimerkki, miten ay-liike on ottanut oikeistolaisen politiikan osaksi toimintaansa. Todettiin SAK:n löytäneen tilaston, joka osoittaa reaaliensioiden kasvaneen 0,5 %. Se tilasto on olemassa. Siinä rikkaimman kymmenyksen tulot ovat kasvaneet niin merkittävästi, että se nostaa keskimääräisiä reaaliensioita. Käytännössä palkan saajien asema on edelleen heikentynyt, joka ay-liikkeen ja työväenliikkeen tulisi pysäyttää. Nollatuntisopimukset ovat esimerkki, kuinka yrittäjien riskit siirretään työntekijöille. Väitetään, että nollatuntisopimuksilla parannetaan työllisyyttä. Mutta miten työllisyys paranee, jos työtä ei tälläkään hetkellä ole. Nollatuntisopimus ei takaa sinulle työtä, eikä sen kieltäminen vähennä työtä. Siitä aiheutuu työttömälle vaan enemmän vaikeuksia, kun tulee mahdolltomaksi saada sosiaaliturvaa tai sairasajan palkkaa.

Häkämiehen suunnitelmat tulee torpata

Elinkeinoelämä piti eilen kevätkokouksensa ja siellä julistettiin madonluvat työntekijöille, totesi Metallin 5:n toimitsija **Kari Pekkarinen**. Häkämies sanoi kantanaan, että palkkoja ei saa korottaa kuuteen vuoteen. Hinnat kuitenkin nousevat jatkuvasti, ostovoima putoaa ja työttömyys lisääntyy. Voittojen kehityksellä mitattuna elinkeinoelämällä ei mene huonosti. Yritysten voitonjaot omistajilleen pysyvät koko ajan korkealla tasolla. EK:n lausunnossa vetoamalla VVM:n laskelmiin väitettiin, että työaika lisäämällä saavutettaisiin 11 miljardin tuottavuuden kasvu. Lisäämällä työaika, jakamalla olemassa oleva työ yhä harvemmillä, ei tuottavuus kasva. Ihmiset vain tekisivät pidempää työaika ja kärsisivät lisääntyvistä terveydellisistä ongelmista. Laskelmissa, joihin EK vetoaa tarkoitetaan, että jos vuo-

sittaista työaika pidennetään siten, että yhä useampi tekee töitä, niin silloin tuottavuus nousee. Se on ymmärrettävää ja silloin myös valtion verotulot kasvavat. Toivottavasti Arkadianmäen päättäjät eivät ole kokenaan EK:n määrättävissä. Häkämiehellä ja kumppaneilla on paljon ystäviä nykyaikaisen muodostajissa. Ay-liikkeen tulee olla valmiina toimenpiteisiin, jos uusi hallitus hyökkää työllisiä ja työttömiä vastaan. Se oli myöskin tänään Helsingissä pidetyn metalliosastojen kokouksen sanoma.

Lakko-oikeutta ei saa missään oloissa rajoittaa

Tärkeimpänä oikeutenamme STP:n puheenjohtaja **Juhani Tanski** piti lakko-oikeutta. Suomalaisilla on vielä erilaisia oikeuksia. Yleinen äänioikeus on ollut yli 110 vuotta. Saimme äänioikeuden EU-parlamenttivaalissa. Vielä kunnallisen itsehallinnon tukena on kunnallinen äänioikeus. Kuitenkaan edustajillamme EU-parlamentissa ei ole edes aloiteoikeutta puhumattakaan päätösvallasta.

Kansallisilla parlamenteilla on päätösvaltaa enää noin pariin kymmeneen prosenttiin päätettävistä asioista ja runsaat 80 % kansallisista parlamenttien päätöksistä tulee EU:sta direktiiveinä. Kansallisesta päätösvallasta on siirretty EU:n päätösvaltaan. Euron käyttöönoton jälkeen rahapolitiikka on kokonaisuudessaan siirretty Brysselin päätettäväksi. Kuntavaaleissa on äänioikeus. Käytännössä valtio lainsäädännöllään määrää kuntien tehtävät ja sen millä rahoilla kunnat toimivat. Meillä on myös lakko-oikeus tässä maassa. Nyt SSS-joukkojen neuvotteluissa näiden ylikomentaja Sipilä on ehdottanut yhteiskuntasopimusta, jossa lakko-oikeutta supistettaisiin, rajoitettaisiin. Lakko-oikeus on kuitenkin ylivoimaisesti tärkein poliittinen oikeus, mitä suo-

malaisilla on. Siksi tärkeintä ja merkittävintä kansalaisoikeuttamme ei saa luovuttaa SS-joukkojen rajoitettavaksi.

Työnantajien tavoin EU ei tunne sääliä

Vaihtoehto EU:lle tiedotuskeskuksen puheenjohtaja **Arjo Suonerä** ihmetteli väitteitä, että eu-kriittiset voimat saavuttivat vaalivoiton. Suomen EU-kaudella työllisyyden kehitys on ollut negatiivista. Samalla valtion tulopohja on kuihtunut, kun yhteiskunnan tulot ovat koostuneet lähinnä palkkatyön verottamisesta. Markkinatalous on jatkuvasti lopettanut tai siirtänyt Suomesta pois työpaikkojaan. EU-alueen vapaa maahanmuutto on tuonut monille aloille ulkomaista halpaa työvoimaa syrjäyttäen suomalaista työvoimaa joukkomitassa työttömiksi työttömyyskassojen ja veronmaksajien kustannettaviksi. Yhteiskunnan roolia työnantajana yritetään supistaa EU:n ja hallituksemme toimin ideologisista syistä pois kilpailemasta yksityissektorin kanssa. Nyt tähän palkansaajapuolen kurjuuteen ollaan sovittelemassa lisäksi palkkojen ja työehtojen leikkauksia. Luodaan hysteeristä mielialaa sille, kuinka on leikattava yhteiskunnan palveluita ja siinä sivussa myös palkkoja ja huononnettava työehtoja. Nämä toimet kohdistuvat myös työehtosopimuksia vastaan ja ay-liikettä vastaan, jotka yritysmaailma haluaa nähdä vapaan kilpailun rajoittajina. Työnantajien tavoin Euroopan Unioni suhteessa Suomeen ja sen kansaan ei tunne sääliä tai ymmärrystä. On aika yhteistyössä käydä torjumaan työnantajien ja Euroopan Unionin pyrkimyksiä vallan keskitystä ja palkan alennuksia vastaan.

Jatkuu sivulle 13

Pitkään kunnilla työskennellyt **Eeva Kaukoluoto** totesi väitteen, jonka mukaan työllisyyttä lisätään vähentämällä julkisen sektorin työtä, olevan täydellinen valhe. Sillä on lisätty työttömyyttä ja yksityisten voittoja. Uusi hallitus tulee käymään entistä enemmän työtekevien kimppeen ja vähentämään kuntien työpaikkoja. Nyt puhutaan, että on säätettävä lapsilta ja leikattava päivähoitoa. Se tarkoittaa, että 50000:sta päivähoito työntekijästä lähtee kilometritehtaalalle huomattava määrä ammatin osaavia työntekijöitä. Ja Kuntaliiton johtajat kyselevät, että minne panemme vanhukset, jotka käyvät liian kalliiksi. Kuntaliiton tulisi meidän kuntalaisten suhtautua kriittisemmin.

Krimillä ei ikävöidä Ukrainaa

Venäjä on aloittanut suuret investoinnit Krimin infrastruktuuriin

Kuva: Leena Hietanen

Venäjä toi laillisuuden Krimille, sanoo Artur Golovko, joka paistaa salsikkia avopuolisonsa Lucyn kanssa Voiton päivän kunniaksi.

Krimin katukuvasta Ukraina on kadonnut lähes kokonaan. Vuosi Venäjää ja vain autojen rekisterinumerosta näkee, että Ukraina oli joskus täällä. Krimiltä on vaikea löytää ketään, joka muistelsi hyvällä Ukrainan aikaa. Turismitaloa Mustan meren rannalla Jaltalla pyörittävä Artur Golovko sanoo, että vain presidentti Leonid Kutsman aika oli hyvää aikaa Ukrainassa. "Ukrainan aika on ollut tuhoisa Krimille. Meillä oli hieno kalatehdas, meijeri ja lihanjalostustehdas. Niitä ei enää ole. Kaikki tehtaat on suljettu ja rannat ovat kuin atomipommin jäljiltä", Golovko sanoo.

Golovko taisteli 13 vuotta talonsa yksityistämistä Livadiassa. Kunnan virkamiehet kieltäytyivät luovuttamasta talolle kuuluvaa maata huolimatta oikeuden päätöksestä. Vasta kun Krimi liittyi Venäjään, samat kunnan virkamiehet suostuivat merkitsemään Artur Golovkon kiinteistön omistajaksi. "Venäjä toi järjestyksen ja laillisuuden Krimille", Golovko kiittelee.

Yhdysvallat sotki asiat

Krimin lääketieteellisen yliopiston venäjän kielen opettaja Elena Ponomarenko katsoo, että Neuvostoliiton hajoamisen jälkeen Krimin ja Ukrainan yhteinen taival kesti 25 vuotta. Neuvostoaikaa hän ei laske mukaan, koska hallitsevana laillisuuden takajana oli Neuvostoliitto.

"Oranssi vallankumous toi nationalistismin näkyväksi Ukrainan politiikassa. Krim ei voinut koskaan olla osa nationalistista Ukrainaa", hän sanoo. Hän syyttää nationalistis-

min noususta Yhdysvaltoja. "Yhdysvallat käytti 5 miljardia dollaria 25 vuoden aikana demokratian kehittämiseen Ukrainassa, mutta sai aikaiseksi vain nationalismin nousun", Ponomarenko valittaa.

Ponomarenko on samaa mieltä kuin Venäjän presidentti Vladimir Putin, että Venäjä on kadottanut Ukrainan nuoren sukupolven lännelle. Elenan oma poika asuu Lontoossa. Hänellä on asunto Kiovassa ja hän on Ukrainan kansalainen. "Yritän opettaa hänelle venäläistä kulttuuria ja muistuttaa häntä hänen venäläisistä juuristaan. Hän tuskin koskaan palaa Venäjälle. Ukrainaan palaaminen riippuu Ukrainan kehityksestä", Elena sanoo.

Elena kuuluu siihen sukupolveen, jolle Krimin paluu Venäjän yhteyteen on kotiinpaluuta. "Me itkimme onnesta, kun Krimi liittyi Venäjään", Elena sanoo.

Vanhemmat onnellisia

Jos Elenan sukupolvi tuntee itsensä kotoiseksi Venäjällä, nuoremmalla sukupolvella on epäselvempi käsitys nykyisyydestä. Dmitri (27) ja Lena Kruglova (28) ovat eläneet suurimman osan elämästään Ukrainassa. Heidän vanhempi lapsensa, poika Nikolai on Ukrainan kansalainen, kun 3 kuukauden ikäinen Mira on venäläinen.

"Ensimmäinen tehtävämme on yhteinäistää perheen passit venäläisiksi", Lena Kruglova sanoo. Lena ja Dima eivät osallistuneet kansanäänestykseen Krimin liittymisestä Venäjään. "Me olisimme voineet olla osana Ukrainaakin", Dima sanoo. Hän on venäläinen, joka puhuu venäjää.

Kuva: Leena Hietanen

Jalta tunnetaan hyvin siellä Livadian palatsissa 4.-11.2.1945 järjestetystä fasisminvastaisen liittouman Krimin konferenssista. Neuvotteluun, jossa päätettiin fasismin lopullisesta tuhoamisesta ja sodanjälkeisen Euroopan järjestelyistä osallistuivat Stalin, Roosevelt ja Churchill. Livadian palatsin viereen on sijoitettu konferenssista kertova veistos.

"Olen "russkii", en ole "rossijainin". Nyt olen krimiläinen patriootti", hän sanoo. "Russkii" tarkoittaa kansallisuudeltaan venäläistä, kun "rossijainin" tarkoittaa Venäjän federaation kansalaista. Lena sanoo, ettei hän halua tuottaa pettymystään vanhemmilleen.

"Äiti ja isoäiti ovat niin onnellisia, kun olemme nyt Venäjän yhteydessä. En halua riistää heiltä heidän onneaan", Lena sanoo.

Sanktiot haittaavat

Dima tekee web-sivustoja ja kärsii tällä hetkellä Yhdysvaltain sanktioista. USA estää Krimille perustettujen yritysten gmail-tilit. Myöskään kansainväliset luottokortit eivät toimi Krimillä. Hän on harkinnut yrityksensä muuttamista Manner-Venäjälle tai Ukrainaan. "Muutto olisi muodollinen vain sanktioiden kiertämiseksi", hän sanoo.

Myös toinen nuori it-yrittäjä, Dmitri Boitsenko kärsii pakotteis-

ta. Hän tekee verkkokauppaa, ja on miettinyt muuttamista Venäjälle tai Ukrainaan. "Minulla on paljon edelleen ystäviä Ukrainassa", hän sanoo. Hänen vanhempansa ovat venäläisiä. Dmitri itse sanoo, että olisi voi-

nut jatkaa ukrainalaisena. Hän ei keskustele kansallisuuskysymyksestä vanhempiensa kanssa. "Se ei ole meille tärkeä kysymys", hän sanoo.

Jatkaa sivulle 13

Kuva: Leena Hietanen

Dmitri Kruglov ja Lena Kruglova sekä poika Nikolai ovat eläneet valtaosan elämästään Ukrainassa.

Krimin nostalgia houkuttelee uusia asukkaita

Pavel Molodich (30) ei ole viiteen vuoteen käynyt kotonaan Tomskissa. Häntä odottaa siellä äiti. Pavel on viettänyt aikaa Thaimaassa ja Serbiassa. Hän mietti pitkään Serbiaa uutena kotimaanaan, mutta Serbian mentaliteetti ei sopinut hänelle.

"Serbialaiset ovat liian pinnallisia", hän sanoo. Hän on ohjelmistoinnööri, mutta tehnyt töitä elokuvissa avustajana. Hän siteeraa kirjailija Vladimir Nabokovia: "Olen ylpeä siitä, että en ole koskaan ollut töissä toimistossa enkä hiilikäivoksessa."

Viime syksynä hän tuli Krimille. "Palaan nuoruuteni nostalgiaan. Vietin täällä kesän pioneireileillä vuonna 2001 parhaiden neuvostoperinteiden mukaisesti", Pavel sanoo. Pavel Molodich haluaa löytää kodin itselleen Krimiltä. Hän ei usko sotaan Ukrainassa. "Ukraina on keinotekoinen luomus. Parin vuoden päästä Ukrainaa ei ole olemassa valtiona poliittisella kartalla", hän ennustaa.

Pavel on Ukrainassa itä-ukrainalaisten puolella. Hän arvostaa Russia Todayn englantilaista

toimittaja Graham Phillipsiä kaikkein tärkeimpänä sotilaana Itä-Ukrainassa. Hän on yhtä tärkeä kuin Putin. Jopa sotasankarina pidetty Strelkov on Pavelista vähemmän tärkeä, vaikka ansaitseekin arvostuksensa.

Pavel on häpeämätön Venäjän presidentti Vladimir Putinin ihailija. "Länsi on menettänyt aseensa hallita Venäjää", Pavel sanoo. Hän nauttii avoimesti siitä, että Putin ja Venäjän pääministeri Dmitri Med-

vedev ovat "hakkeroineet demokratian".

"He ovat varmistaneet vallassa pysymisen. Se takaa pitkän aikavälin kehityksen ja edistyksen. Jos Putin kehottaa äänestämään Sergei Ivanovia, äänestän Ivanovia. Jos taas Medvedeviä, äänestän häntä. Tulen aina äänestämään niin kuin Putin haluaa, jotta Putin jatkaa vallassa", Pavel hehkuttaa.

Leena Hietanen
Krim/Simferopol/Jalta

Kuva: Leena Hietanen

Elena Ponomarenko katsoo nationalismin tuhon Ukrainan. "Me itkimme onnesta, kun Krimi liittyi Venäjään", Elena sanoo.

Kuva: Leena Hietanen

Pavel Molodich etsii itselleen talon paikkaa Krimiltä. "Ukraina on keinotekoinen luomus. Parin vuoden päästä Ukrainaa ei ole olemassa valtiona poliittisella kartalla", hän ennustaa.

Krimillä ei ikävöidä Ukrainaa ... jatkoa sivulta 12

Sevastopolissa juhlittiin Voiton päivää meren rannalla.

Dima Boitsenko ei ota vakavasti presidentti Petro Porosenkon hallintoa Ukrainassa. "He tulevat kaatoamaan. Ukrainassa vaihtuu valta", hän ennustaa.

Investoinnit auttavat

Venäjä on aloittanut voimakkaan investointiohjelman Krimillä. Ensimmäisenä laajennetaan Simferopolin lentoasemaa. Pääministeri Dimitri Medvedev kävi huhtikuun lopulla Simferopolissa lupaamassa, että Ve-

näjä alkaa tilata Kertshin telakalta laivoja. Sevastopolin telakka käynnistettiin jo viime vuonna.

Krimin tärkeät nähtävyydet, Livadian palatsi, kirjailija Anton Tsehovin talo Jaltalla, Simferopolin taidemuseo ja Bahtisarain luostarit saavat rahaa kunnostustöihin 20 miljoonaa euroa. Venäjä parantaa veden saantia Krimillä Ukrainan katkaistua vesijohdot. Krim saa uuden kaasuputken suoraan Venäjältä. Tärkein on kuitenkin silta Kertshin sal-

men yli Krimille. Krim on eristyksissä. Krimille pääsee vain tällä hetkellä lentokoneella.

"Tarvitsemme sillan pikaisesti, jotta kuljetukset pelaisivat. Elintarvikkeet ja rakennustarvikkeet maksavat Krimillä enemmän kuin mantereella kuljetuskustannusten takia. Rekat joutuvat seisomaan jonnossa Kertshissä joskus kaksikin viikkoa", Dima Boitsenko sanoo. Hänen mielestään 5 vuoden rakennusaikataulu on liian pitkä.

"Eristyneisyys pitää purkaa

nopeammin, jotta Krim alkaa kehittyä", hän sanoo. Venäjä on lisännyt jo tälle kesälle Kertshin salmeen useita lauttoja ja junalautan saadakseen kuljetukset Krimille pelaamaan.

NGO:t lopetettu

Lena Kruglova työskenteli Simferopolissa kansalaisjärjestössä, joka sai rahoituksensa länneestä, EU:lta ja Yhdysvalloista. Hänen työnsä loppui Krimin liittyessä Venäjään. Venäjä on kieltänyt kyseiset NGO:t ja rahoitus länneestä loppui. Monet hänen työtoverinsa lähtivät Ukrainaan työn perässä. Lena Kruglova on kesällä menossa Sveitsiin kyseisen järjestön kokoukseen. Hänen suhteensa

järjestöön on kuitenkin muuttunut.

"Viime kesän konferenssissa ensimmäisen kerran ajattelin asioista eri tavalla. Heidän mielestään Venäjä miehittää Krimiä, Venäjä sotii Itä-Ukrainassa jne. He syyttivät kaikkea Venäjää. He eivät nähneet mitään kummallista nationalistin nousussa Ukrainassa. He eivät myöskään ymmärtäneet itä-ukrainalaisten autonomiahaaveita. Olen oppinut, että asioilla on aina kaksi puolta. Heille on vain yksi totuus", Lena Kruglova valittaa.

Leena Hietanen
Krim/Simferopol/Jalta

Kirjoittaja oli Krimillä 11.4.-16.5.2015

Voiton päivää juhlittiin myös kaupungin kaduilla.

Työkansan valmistauduttava puolustamaan oikeuksiaan...

Jatkoa sivulta 11

Vastaisku saatava työnantajien ay-liikkeen vastaiseen kampanjointiin

Lasse Nevalainen sanoi, että ay-liike ei suinkaan ole ay-keskusjärjestöt. Ay-liike on se, mitä tapahtuu työpaikalla. Se on luottamusmiehet, työsuojeluvaltuutetut, erilaiset edunvalvojat ja jäsenet, jotka yhdessä työskentelevät yhteisten asioiden parissa. SAK:n vallankaappaus tässä sopimuksessa ei ole ainoalaatuinen. Se on esimerkki siitä, miten varsinaisen ay-liikkeen kanta ei aina pääse vaikuttamaan. Työnantajan hyökkäys ay-liikettä vastaan on kiihtynyt äärimmäisyyksiin ja valtamedia on täynnä ay-liikkeen ja yleensä järjestäytymisen vastaisia kannanottoja. Ollaanpa Antti Rinteen toiminnasta mitä mieltä tahansa, niin hänen suurin syntinsä valtamedian mukaan oli se, että hän oli ay-mies. Hänen politiikastaan ei ole puhuttu yhtään mitään. Järjestäytymisen vastaisen taistelun tulisi herättää koko ay-liike. Vastaisku tätä työnantajan propagandaa ja valtamediaa vastaan on saatava aikaan.

Populismi heijastaa yhteiskunnan kriisiytymistä

EU:n Vastaisen Kansanrintaman puheenjohtaja **Heikki Männikkö** puhui Perussuomalaisiin liittyvistä vaarasta: Talouspolitiikastamme määräävät ne raamit, mitkä EU ja IMF asettavat meille. Kansanedustajillamme ei ole asioissamme juuri minkäänlaista päätösvaltaa. Perinteinen työväenliike mukautui tähän politiikkaan uusliberalismin ottaessa vallan 25 vuotta sitten. Tämän jälkeen erot vasemmistojen ja oikeistopuolueiden välillä ovat hävinneet. Tämä loi sen sauman, mihin populistinen oikeisto pää-

Hakaniemen torilla puhevuoron käytti myös Etelä-Italiasta Suomeen muuttanut Telja Tannino (vas.). Hän osoitti tilanteen populistisen oikeiston osalta muistuttavan tilannetta Italiassa, jossa rasismi voimistuu. Eeva Kaukoluoto osoitti, että äärioikeistolaisen liikkeen paineessa naisten asema - joita 440000:sta kunnantyöntekijästä on enemmistö - heikentyy.

si työntymään. Perussuomalaisen kannatus perustuu siihen, että he kohdistavat syyn huonosta politiikasta uusliberalistisen politiikan sijaan maahanmuuttajiin, "vanhoihin puolueisiin", ilmastomuutoksen vastustajiin, "pakkoruotsiin" ym. He myös lupaavat palauttaa asiat kuntoon, kunhan saavat kansalta valtakirjan. Mutta myös perussuomalaisen politiikkaa säätelevät samat IMF:n ja EU:n asettamat puitteet. Mitä kansa sanoo, kun perussuomalaiset eivät kykenekään aiempaa parempaan politiikkaan? Kyllä Soinin porukka tähän on varautunut ja siihen sisältyykin suuri vaara. Siinä vaiheessa he joutuvat koventamaan entisiä vaatimuksiaan.

Perussuomalaisilla on hyvin ilkeitä näkökantoja. He ovat ympäristönsuojelua ja maahanmuuttajia vastaan, esiintyvät ydinvoiman puolesta, eivätkä näe ilmastomuutoksen aiheuttamaa vaaraa ym. Jos käy niin - kuin on todennäköistä - että asiat eivät suju kansalaisten toivomalla tavalla, persujen ainoa mahdollisuus pitääkseen aloitetta käsissään,

on koventaa puheitaan. He kohdistavat entistä kovemman hyökkäyksen maahanmuuttajia, ydinvoiman vastustajia, ilmastomuutoksen vastaista liikettä ja luonnonsuojelijoita vastaan. Puhuvat ydinvoiman puolesta ja kovan teknologian puolesta. Optiona heidän arsenaalissaan on Venäjän vastaisuus, Karjalan palautus ja Nato-jäsenyys. He voivat tarvittaessa koukata äärioikeiston ohi näissä kysymyksissä. Todellinen vaara on, että ihmiset uskovat tähän, koska vaihtoehdon puuttuessa populismi voittaa aina tällaisessa tilanteessa. Käy myös niin, että muut oikeistopuolueet haluavat osansa tästä siivusta ja peesaavat mukana. On muistettava, että samalla kaavalla kansa valitsi Hitlerinkin valtaan. Ellei löydy todellista uusliberalismin vastaista vaihtoehtoa, kehitys kulkee entistä oikeistolaisempaan suuntaan.

Tilaisuudessa pidettyjen puhevuorojen pohjalta toimitti Heikki Männikkö

Orjatyö ei kuulu 2000-luvulle

Ihmisoikeudet ovat vaarantuneet

Tarkoitan orjatyöllä esimerkiksi kuntouttavaa työtoimintaa. Pakollisena se rikkoo Suomen perustuslakia ja ihmisoikeussopimuksia. Sivistysvaltiossa työtä pitää nimittäin maksaa oikea palkka. Kansan ääneen viime joulukuussa kirjoittamastani jutusta koskien tätä aihepiiriä voit lukea, kuinka lainsäätämisessä tehtiin perustuslakirikos vuonna 1997.

Perustuslain mukaan jokaisella, joka ei kykene hankkimaan ihmisarvoisen elämän edellyttämää turvaa, on oikeus välttämättömään toimeentuloon ja huolenpitoon. Tuo oikeus vaarantuu jos ihmistä rangaistaan karensilla. Perustuslain mukaan myös lailla taataan jokaiselle oikeus perustoimeentulon turvaan työttömyyden, sairauden, työkyvyttömyyden ja vanhuuden aikana sekä lapsen syntymän ja huoltajan menetyksen perusteella. Lisäksi orjuuden ja pakkotyön kielto on mainittu kansainvälisissä ihmisoikeussopimuksissa. Pakkotyöksi lasketaan siis myös pakon (eli karensin) uhalla tehty työ.

Pohja fasismissa

Suomen natsimenneisyys on vaiettu asia. Kuntouttavassa työtoiminnassa onkin rippeitä fasismista. Suomen sosiaalihuolto luokittelee ihmisiä ja se muistuttaa natsien mustaa kolmiota, josta kuva ohessa. Se luokitteli keskitysleireillä "epäsosiaaliset" henkilöt (romanit, kehitysvammaiset, prostituoidut, lesbot, alkoholistit, narkomaanit, pasifistit, asunnottomat ja kerjäläiset sekä ne, jotka kieltäytyivät työnteosta). Myös Suomi luokittelee ihmisiä samankaltaisesti. Suomessa monissa tapauk-

issa esimerkiksi alkoholistit ja kehitysvammaiset eivät saa työstään oikeaa palkkaa, vaan he ovat sosiaalihuollon asiakkaita. Kaikki tietänevät natsien kuuluisat keskitysleirit. Myös Suomella on rankka menneisyys orjatyössä. Natsit pitivät Suomessa vankityöleirejä vuosina 1941-45. Natsi-Saksan ihmistehtojen jälkeen nousi suuri tarve ihmisoikeustakeille. Sen jälkeen ihmisoikeusjuridiikka onkin kehittynyt huomattavasti ja toivottavasti kehittyä vielä entisestään. Suomen yhteiskunnassa ja viranomaiskoneistossa elää silti edelleen fasismi. Mitä muuta voisi kuitenkin entiseltä natsien liittolaiselta odottaa? Suomella onkin pohjoismaista eniten ihmisoikeustuomioita. Itse olen kitkenyt fasismia Suomesta ja puolustanut ihmisoikeuksia tehtailemalla erilaisia kanteluita ja valituksia.

Kohti tulevaisuutta

Vasemmistoradikalismi on saanut Suomessa uudestaan jalansijaa. Tästä kertoo esimerkiksi lisääntyvä mellakointi. Punakaartin sotureiden ja taistolaisen ansiosta saamme nauttia Suomessa edes jonkinlaisista ihmisoikeuksista. He ovat taistelleet oikeistofasismia pois Suomesta. Taisteltavaa on vielä jäljellä. Suomessa on ollut sterilointilaki voimassa vuodesta 1935 vuoteen 1970. Laki on koskenut mm. kehitysvammaisia ja mielenterveysongelmaisia. Nykyään heille ei monestikaan makseta oikeaa palkkaa tekemästään työstä. Elettiin taistolaisuuden alkua, kun tuo sterilointilaki poistettiin. Voisiko kirotuilla kiakkovierasjuhloilla olla yhtenä tavoitteena se, että noille työelämäkuntoutujille maksettaisiin oikea palkka?

Henri Auero

Kommunistien yhteistyöneuvotteluilta odotetaan tuloksia

Tarvitaan demokraattinen joukkoliike ja kommunistien puolue

KTP esittää vetoamuksen kaikille kommunisteille yhteistyön lisäämiseksi ja yhteisen rintaman rakentamiseksi kapitalismin vastaisessa taistelussa ja sosialismin edellytysten luomisessa. Keskusneuvosto esittää, että kommunistien yhteisenä tunnuksena olisi "Suomi irti EU:sta, eurosta ja Natosta, kansallistamisen ohjelmalla kohti sosialismia". Tähän neuvottelukutsuun Kommunistien Liitto vastasi myöntävästi. Esityksessä kiinnittää huomiota se, että siitä ei tarkkaan selviä tarkoittaako KTP tässä esityksessään vain kommunistien keskinäisen yhteistyön ja yhteisrintaman rakentamista, vai halutaanko kehittää laajempaa yhteisrintamaa, johon liittyisi muitakin uusliberalismin vastaisia voimia vai onko kysymys molemmista kehityslinjoista. Kommunistien Liitto katsoo, että tarvitaan laaja kaikkia uusliberalismin vastaisia voimia yhdistävä demokraattinen yhteisrintama ja toisaalta yhtenäinen tieteelliseen maailmankatsomukseen nojaava kommunistinen puolue.

Laajat kansanjoukot ovat muutosvoima

Kommunistisen- ja työväenliikkeen kapitalisminvastainen luokkataistelutaktiikka on historiallisesti perustunut kahdenlaisen työhön: (1) demokraattiseen toimintaan ja (2) vallankumoukselliseen toimintaan. Demokraattisessa työssä kehitetään ja vahvistetaan joukkoliikettä, rakennetaan joukkotyötä. Näin tapahtuu siksi, että suuret joukot eivät kaikissa vaiheissa ole valmiita lähtemään suoraan kapitalisminvastaiseen kumoukseen, mutta ovat valmiita puolustamaan työkansan taloudellisia ja demokraattisia oikeuksia. Vallankumouksellisen vaiheen edellytys on, että yhteiskunnallinen tilanne kypsyy sellaiseksi. Siksi ensin tulee saada aikaan edistystä joukkojen organisoimisen alueella. Yhteiskunnallisen tilanteen kehittyminen muutokseen edellyttää joukkotyön, ihmisten tietoisuuden ja muutosvalmiuden kehittymistä, jonka yhtenä edellytyksenä on laaja demokraattinen joukkotyö.

Mihin asettuu vaatimus kansallistamisesta?

Yhteistyön pohjaksi KTP esittää, että "kansallistamisen ohjelmalla kohti sosialismia". Jos tällä tarkoitetaan, että keskeistä on kansallistamisen ohjelma, niin se ei tunnu nykytilanteessa uskottavalta. Kansallistaminen on jo pitkä askel sosialistisen kehityksen tiellä. On totta, että ratkaisu uusliberalistisen kapitalismin kriisiin tulee loppukädessä olemaan tuotantovoimien kansallistaminen. Mutta tämän vaiheen subjektiivisia edellytyksiä ei ole olemassa eikä ole sellaista ideologisesti kypsyyttä tietoista joukkoliikettä, joka olisi kykenevä tämän tehtävän suorittamiseen. Tällainen joukkoliike on ensin luotava. Se on demokraattisen joukkotyön tehtävä.

Mutta kyllä määrätynlainen kansallistamisen ohjelma tulee osaltaan kuulua jo demokraattisten uudistustenkin joukkoon. STP esittää tavoitteenaan mm. sähkö-

Kommunistien Liitto on kirjannut vuosittain toimintasuunnitelmaansa yhdeksi tärkeimmistä tavoitteistaan uusliberalismin vastaisen yhteisrintaman rakentamisen. Lehtikirjoituksissa ja asiakirjoissa olemme Suomen Työväenpuolueen jäsenjärjestöjen osalta todenneet, että yhteisrintaman rakentamisesta olemme valmiit keskustelemaan ilman minkäänlaisia ennakkoehtoja. Esittäessämme laajan työkansaa edustavan yhteistyöliikkeen perustamista 10 vuotta sitten, emme saaneet ajatuksellemme suurempaa vastakaikua. Katsoimme kuitenkin välttämättömäksi perustaa STP yhteistyöjärjestön malliksi. Tähän monet potentiaaliset yhteistyötahot eivät koe STP:tä rintamajärjestönä, vaan puolueena. Tämän voi ymmärtää, koska kaikki eivät olleet sitä muodostamassa. Siksi lähdemme siitä, että kehityksen johtaessa laajemman yhteisrintaman muodostamiseen, STP:n nykyinen organisaatio ei muodostu ennakkoehdoksi. Epävirallisissa nettikeskusteluissa KTP:n suuntaan olemme esittäneet, että koska yhteydenotto sinne ei ole tuottanut tuloksia, niin tehostamme yhteistyöesitys meille. Sen KTP:n keskusneuvosto teki 10.5.2015 sekä Kommunistien Liitolle että SKP:lle.

Parempi olisi, jos äänestäjät löytäisivät kommunistien ehdokkaat yhdeltä listalta nykyisen kolmen sijaan

siirron, maaperän rikkauksien ja kaivostoiminnan kansallistamista, vakuutusyhtiöiden siirtämistä KELA:n alaisuuteen, kansanpankin ja kaikille kansalaisille ilmaisen tietoverkon perustamista. Näiden katsomme kuuluvan selkeästi yhteiskunnan demokraattisten uudistusten joukkoon.

"Irti EU:sta"-tunnuksesta

Yhteistyön pohjaksi KTP esittää, että "Suomi irti EU:sta, eurosta ja Natosta". Tämä ajatus rakentuu yhden taktiikan varaan eli ensin irti EU:sta ja sen jälkeen tulevat vasta muut tehtävät. Meillä ei kuitenkaan ole varmaa tietoa ja arviota siitä millaisen prosessin kautta uusliberalistinen komento tulevaisuudessa kumotaan. Varma asia on vain, että kapitalismi tänään on kovaa markkinavetoista uusliberalismia. Euroopassa EU on organisaatio, joka toteuttaa tätä politiikkaa. EU on uusliberalismin synonyymi. Vaatimus "irti EU:sta" ei suoraan sisällä vaatimusta irtaantua uusliberalistisesta yhteiskuntapolitiikasta on perusvaatimus. Sitä varten tulee olla selkeä poliittinen ohjelma. Ääripärvärikin voi vaatia irtaantumista EU:sta (kuten esim. Britanniaassa monet konservatiivipuolueessa) ja EU:n ulkopuolellakin politiikka voi olla luonteeltaan uusliberalistista.

Tavoite tuleekin suunnata uusliberalismin kaatamiseen, josta vasta seuraa EU:n kaataminen. Esimerkiksi nyt Suomessa voimistuu Sipilän hallituspolitiikan vastainen joukkoliike. Ei sen yhteydessä ensi vaiheessa varmastikaan esitetä "irti EU:sta", vaan käydään käsiksi konkreettisiin yhteiskuntapolitiikan kysymyksiin, joiden korjaaminen sitten murentaa uusliberalistista EU-rakennetta.

Yhteiskuntakehityksen etenemisen mahdollisuuksista

Emme siis tarkalleen voi sanoa miten uusliberalistisen kapitalismin vaihe kumotaan. Ei tämänkaltaisia asioita voi ennakkoon yksilöidä. Tapahtuu se niin, että (1) Euroopassa ensin palataan takaisin kansallisvaltioihin, jonka jälkeen aletaan ke-

hittää kansallisvaltioiden sisäistä uusliberalismista poikkeavaa edistyksestä poliittikkaa ja kansallisvaltioiden välistä yhteistyötä, josta siirrytään sosialistiselle kehitysuralle. Vai tapahtuu se niin, että (2) nykyisen EU:n alueen kansanjoukot löytävät yhteisen uusliberalismin vastaisen linjan ja pakottavat uusliberalistisen kurssin muutokseen ja kansallisvaltioiden yhteistyön syventämiseen uusliberalismin vastaiselta perustalta. Tai onko se (3) jokin muu ratkaisu? Esimerkiksi maailmantalous romahtaa ja EU sen mukana, josta seuraa aktivoituneen työkansan poliittinen nousu jne. Meillä kommunistisilla ja työväenpuolueilla ei ole tästä yhteistä mieltä näkemystä. Kaikissa näissä tilanteissa tarvitaan kuitenkin uusliberalistisen politiikan vastainen yhteisrintama, joka kykenee suunnitautumaan oikein eteen tulevissa tilanteissa ja ottamaan kulloisenkin

tilanteen haltuunsa.

Vallankumouksellinen muutos yhdessä maassa?

KTP:n esitykseen sisältyy ajatus Suomen siirtymisestä yksin sosialismiin seuraavasti: "kansallistamisen ohjelmalla kohti sosialismia". KTP:n piirissä viljeltiin aiemmin teesiä, jonka mukaan kunkin maan työväenluokka itsenäisesti ratkaisee oman vallankumouksensa tehtävät. Keskille ei varmaan silloin ollut selvää mistä tämä ajatus tuli. Sodanjälkeisinä vuosikymmeninä kommunistien ja työväenliike noudatti ns. rauhanomaisen rinnakkainolon taktiikkaa. Sen mukaan sosialistisen maailmanjärjestelmän tuki ja voima antoivat mahdollisuuden toteuttaa siirtyminen sosialismiin erillisissä kansallisvaltioissa. Tämä taktiikka oli varmasti oikea ja perustui silloisen yhteiskunnallisen tilanteen oi-

Makedonian Maidan kuivui kasaan - toistaiseksi

Toukokuun alussa uutiset kertoivat, että Makedoniassa on mielenosoituksia hallitusta vastaan ja lisäksi väkivaltainen mellakka. Kosovon rajalla olevaan Kumanovoon hyökkäsi lähes 50 automaattiaseine ja pommein varustettua taistelija. Taisteluissa kuoli 8 poliisia ja 37 haavoitui. 14 terroristia sai surmansa ja 30 pidätettiin. YLE kirjoittaa 17.5. nettisivuillaan tapauksesta näin: "...Makedoniaa koettelee viikko sitten maan pohjoisosassa tapahtunut verinen yhteenotto. Poliisin tekemästä ratsiasta alkanessa verilöylyssä kuoli viime viikonloppuna 14 albaania ja kahdeksan poliisia Kumanovon kaupungissa."

Valtamedia ei maininnut sanallaakaan, ketä nämä "terroristit" olivat, vaan annettiin ymmärtää, että he vastustavat pääministeri Nikola Gruevskia. Ei kerrottu, että hyökkääjistä 18 oli Kosovon albaaneja, jotka olivat tulleet Makedonian laittomasti. Eikä kerrottu, että Kosovossa lähellä Makedonian rajaa, Kumanovon lähellä siis, on Yhdysvaltojen suurin sotilastukikoh-

ta Euroopassa, Camp Bondsteel. Joidenkin tietojen mukaan aseet ja osa hyvin koulutetuista asemiehistä olisi kotoisin sieltä. Albaanien kansallinen vapautusrintama otti myöhemmin vastuun tästä hyökkäyksestä ja sanoi, että ne tulevat jatkumaan. Mitä Makedoniassa oikein on tekeillä?

Yhdysvallat opposition tukena

Valtamedian mukaan toukokuussa Makedonian pääkaupunki Skopjessa oli valtavia mielenosoituksia, joissa vihainen massa vaati pääministeri Gruevskin eroa. YLE:n mukaan syynä oli salakuunteluskandaali, joka paljastui jo talvella. Jutun mukaan mielenosoittajat uhkasivat leiriä torille ja olla siellä siihen saakka, kunnes pääministeri eroaa. Jotain tuttua?

Merkittävä osa Makedonian albaaneista kannattaa opposition ja yhteistyötä Yhdysvaltain, Natton ja EU:n kanssa. Oppositionjohtaja Zoran Zaev on USA:n suosiossa. USA:n Makedonian suurlähettiläs Jess Baily on myös julkisesti tukenut Zaevin puoluetoveria ja entistä presidentti Branko Crvenkovskia, kun

keaan arvioon. Mutta tänään ei ole sosialistista maailmanjärjestelmää ja rauhanomaisen rinnakkainolon taktiikka ei toimi. Silloin maailmassa useimpien kommunististen puolueiden päälinjaksi määriteltiin demokraattisen monopolienvastaisen rintaman rakentaminen. Kun määritellään yhden kansallisvaltion kommunistien liikkeen taktiikkaa, niin pidemmän tähtäimen päämäärä luonnollisesti on sosialistinen yhteiskunta. Mutta tällä hetkellä puolueen ja liikkeen rakentamisen kysymyksissä monet muut konkreettiset tehtävät ovat vuorossa ennen sitä.

Mitä jää ensi vaiheessa käteen

Kommunistinen liike Suomessa ja maailmassa on ollut ideologisesti ja järjestöllisesti hajalla nyt pian 40 vuotta. Siksi yhtenä ensimmäisistä tavoitteista tulisi olla ideologinen ja maailmankatsomuksellinen selkiäntäminen. Käytännössä tämä tarkoittaa, että tulisi yhdessä katsoa yhteiskuntaelämän ja tieteen alueella 40 vuoden aikana tapahtuneet muutokset ja tehdä niistä yhteinen marxilainen arvio. Samalla tulisi olla aktiivinen eri kommunistipuolueiden suuntaan esityksellä aloittaa keskustelu uudesta uusliberalistisen kapitalismin vastaisesta yhteisestä luokkataistelutaktiikasta. Kommunistien Liitto katsoo, että laajan uusliberalismin vastaisen poliittisen rintaman rakentaminen on yhtenäisen kommunistisen puolueen rakentamisen ohella ensimmäisiä tehtäviä. Kaikkia kysymyksiä ei voida ratkaista edes pidemmän ajan kuluessa. Siksi keskustelua on jatkettava yhdessä sekä työryhmissä että seminaareissa. Tulisi katsoa, voisimmeko jo nyt tuottaa yhteisen asiakirjan, johon kirjaisimme yhteisiä tavoitteita. Tuossa ovat vuoden 2016 alkupuolella HOK-Elannon vaalit, joissa on yli 500 000 äänioikeutettua. Nämä vaalit antaisivat mahdollisuuden muodostaa yhteinen demokraattinen ja laajajohjainen vaaliliitto ja samalla kokeilla myös yhteisrintaman toimivuutta.

**Heikki Männikkö
Kommunistien Liiton pol. siht.**

Jatkuu sivulle 15

Ryssäviha ulkopolitiikan välineenä

Me suomalaiset olemme sekalaisista aineksista koostuva joukko, joka on helposti höynäytettävissä. Itä- ja länsisuomalaiset eroavat geneeiltaan enemmän toisistaan kuin britit ja saksalaiset. Länsi-Suomen geeniperimä on alkuperältään skandinaavisgermaanista ja Itä-Suomen vastaavasti suomalais-ugrilaista perua. Viime vuosisadan alkupuolella kansakuntaamme kuitenkin usutettiin heimoaatteen nimissä vihaamaan yhtenä miehenä venäläisiä. Tuolloin ryssäviha johti maamme sotilaalliseen liittoutumiseen Natsi-Saksan kanssa. Uuden vuosituhannen toisella vuosikymmenellä vihan lietsomnan kohde on jälleen sama – venäläiset. Tällä kertaa ryssävihan tavoitteena on maamme liittämisen sotilasliitto Naton täysjäseneksi.

Viha on huono ulkopolitiikan väline

Leo Martti Nieminen toteaa kirjassaan "Suur-Suomi saasta", että "Itsenäisyytemme myöntäminen ja sen tunnustaminen osoitti ulkovaltojen taholta luottamusta ja kunnioitusta Suomea kohtaan, mikä jatkotoiminnoissa olisi edellyttänyt itsestään selvänä asiana sen, että ulkopolitiikkaamme olisi ryhdytty hoitamaan erityisesti itsenäisyyden myöntäneeseen neuvostovaltion nähden ystävälliseen ja luottamusta herättävään suuntaan."

Näin ei suinkaan tapahtunut, koska kansalaissodassa saavutetun voiton hurmiossa ja kostonhimossa voitannut valkoinen osapuoli oli valmis auttamaan valkoisia veljiään Venäjällä, jotta sinne rakenteilla oleva sosialistinen yhteiskuntajärjestelmä kukistuisi.

Suursuomalainen Mannerheim

C.G.E. Mannerheimin päiväkirjassa 23.2.1918 "Kaikille Suomen ja Vie-

Leo M. Nieminen, karjalaisevakkoo, kirjoitti kirjan "Suur-Suomi Saasta". Kirjaan kannattaa tutustua.

nan karjalaisille" julistettiin seuraavaa:

"Meidän ei tarvitse ottaa armolahjana sitä maata, joka jo venen siteillä kuuluu meille, ja minä vannon sen suomalaisen talonpoikaisarmeijan nimessä, jonka ylipäällikkönä minulla on kunnia olla, etten pane miekkaani tuppeen ennen kuin kaikki linnoitukset ovat meidän käsissämme, ennen kuin viimeinen Leninin soturi ja huligaani on karkotettu niin hyvin Suomesta kuin Vianan Karjalastakin. Luottaen oikeaan jaloon asiaamme, luottaen urhoollisiin miehiimme ja uhrautuviin naisiimme luomme me nyt mahtavan, suuren Suomen."

Lokakuussa 1919 kenraali Mannerheim ehdotti muuttuneeseen tilanteeseen vedoten tasavallan presidentille osallistumista Pietarin valloituksen ja Venäjän valloituksen sotilaallista tukemista. Presidentti Ståhlberg hylkäsi tämän ajatuksen. Mannerheim kannatti sekaantumista Venäjän sisäisiin asioi-

hin, koska hän tahtoi viedä menestyksellisesti loppuun sen kommunismin vastaisen taistelun, jota hän oli johtanut Suomessa. Häntä kiinnostivat myös ne taloudelliset ja sotilaalliset edut, joita Itä-Karjalan valtaaminen olisi tuonut tullessaan.

Heimoromantiikka

Suursuomalainen heimoromantiikka johti sarjaan Suomesta naapurin maille tehtyihin sotaretkiin. Suursuomalaiset halusivat koota suomalaiset heimot mahtavaksi valtioksi. Yhteistyö Venäjän valkoisten kanssa sujui huonosti, koska nämä eivät suostuneet tunnustamaan edes Suomen itsenäisyyttä eivätkä olleet valmiita luovuttamaan Suomele mitään maa-alueita.

Hakkapeliitta-lehti määritteli v. 1938 heimosodiksi v.

1918 retkikunnat Vianan, Petsamon, Kannanlahteen ja Aunuksen taistelut, Viron vapautussodan v. 1918–20, v. 1919 Aunuksen retken, Inkerin vapaustaitelut v. 1919–20, Petsamon retki v. 1920, Karjalan väliaikaisen hallituksen sota v. 1920, Itä-Karjalan sota v. 1921–22 sekä Repolan ja Porajärven miehitykset v. 1919–20. Merkillisiksi nämä miehitysyhtymykset teki se, että niillä ei ollut merkittävää kannatusta paikallisen väestön keskuudessa.

Ryssävihan lietsominen alkaa

Erään 1920-luvun ylioppilasmaailman iskulauseen mukaan isänmaanrakkauteen kuului kaksi toisistaan erottamatonta osaa: rakkaus omaan maahan ja ryssäviha. Suomen valtiolta ei estänyt mitenkään ryssävihan lietsomista. Vihapuheita edistettiin voimakkaasti koulujen ja puolustuslaitoksen toimesta.

Ryssävihan kylvön tärkeimpiä kansalaisten kasvatuksellisia kanavina toimivat Suojeluskuntajärjestö, Lotta Svärd, suojeluskun-

tapojat ja pikkulotat. Vuonna 1918 senaatti nimitti suojeluskunnat hallituksen joukoiksi. Ne alistettiin v. 1921 asetuksella suoraan sotavoimien ylipäällikön, tasavallan presidentin alaisiksi.

Ryssäviha aineellistui järjestäytymällä

Suojeluskunta järjesti vuosittain useita tuhansia valistustilaisuuksia, joihin osallistui 750 000–1 250 000 kansalaista. Vuodesta 1925 alkaen se propagoi aatteitaan Hakkapeliitta-lehden välityksellä. Vuonna 1927 siihen liitettiin oheistoimintoina Suojeluskuntain Kauppa Osakeyhtiö (SKO-HA), Suojeluskuntain Ase- ja konepaja Osakeyhtiö (SAKO) sekä Suojeluskuntain Kustannus Osakeyhtiö. Järjestöön kuului v. 1938 yli satatuhatta jäsentä, jotka edustivat kaikkia yhteiskuntaluokkia. Maa oli jaettu 22 suojeluskuntapiiriin. Valtio tuki organisaation toimintaa 1930-luvulla vuosittain 30–50 miljoonalla markalla. Suojeluskunnan vaikutusverkostoon kuului arviolta lähes 400 000 kansalaista.

Ryssäviha politisoitiin

Lapuanliike toimi ryssävihan poliittisena siipinä. Se harjoitti ryssävihaa ja pyrki kitkemään Suomesta juurineen kommunismin. Se hävitti kommunistien kirjapainon Vaasassa, muilutti vastustajiaan ja suoritti Helsinkiin talonpoikaismarssin. Se taisteli Jumalan avulla pirua ja ryssä vastaan. Sen aatteellisena perijänä oli fasistinen Isänmaallinen Kansanliike IKL, joka muutettiin puolueeksi v. 1932. Ilkollit vastustivat kommunismia ja kansainvälistä sosialismia. He halusivat vähentää eduskunnan valtaa. IKL:lla oli v. 1936 14 kansanedustajaa. Sotavuosina 1941–43 se istui maamme hallituksessa. Liikkeessä toimi Talvisodan aikaessa lähes 52 000 aktivistia.

Ryssäviha akatemisoitiin

Vuonna 1922 perustettu Akateeminen Karjala-Seura AKS toimi ryssävihan akateemisena lonkerona. Järjestön tarkoituksena oli ylläpitää aktiivista isänmaanrakkautta, voimakasta suomalaiskansallista mieltä ja puolustustahtoa sekä Suomen heimon yhteyden tuntoa, auttaa ja kouluttaa heimopakolaisia ja tukea heimokansojen kansallisia pyrkimyksiä. AKS:n perustajat olivat osallistuneet Vianan Karjalan epäonnistuneisiin interventioihin. Yliopistosta valmistuttuaan AKS:n jäsenet pääsivät merkittäville paikoille valtionhallintoon, liike-elämään ja opetus-toimeen.

Mitä-Missä-Milloin v. 1972 totesi AKS:n syntyneen ilmentämään sitä, että ylioppilasaktivistit olivat luomassa heimokansallista ohjelmaansa kaiken kattavaksi yhteiskuntapolitiikaksi, joka toteutettuna koskettaisi jokaisen kansalaisen elämää. Maa haluttiin yhtenäistää, vaurastuttaa ja tehdä sotilaallisesti voimakkaaksi – ja kaikki tämä viime kädessä edellytysten luomiseksi Suur-Suomen synnylle.

Kulttuuriväki Suur-Suomen asiassa

AKS julkaisi v. 1941 Otavan kustantamana Suur-Suomen runoja –kokelman. Kyseisessä teoksessa suoma-

laiset runoilijat julkitoivat suursuomalaista sieluaan säikeissään. Heidän joukossaan runoilivat mm. Eino Leino, L. Onerva, A.V. Koskimies, Lärin Kyösti, V.A. Koskenniemi, Saima Harmaja, Heikki Asunta, Matti Kuusi ja Reino Hirviseppä.

Saima Harmaja runoili v. 1934 Inkerin rajalla -runossaan seuraavaa:

"Kipeästi halki kyljen raja väkivalloin tehty leikkaa, läpi veljies sen rauta leikkaa. Kosket piikkejä sen kädellä, ja ne pistävät sun sydäntäs.

Pysähdy ja itke, vaeltaja! Oma heimoasi silpoo raja. Inkeristä asti Uraliin näet vitkaan: valtavana siellä lepää maa, mi kohtalonsa tiellä peittynyt on pilviin verisiin."

Suomen huomen

AKS:n perustajajäsen pastori Elias Simojoki piti 6.12.1922 puheen Kansallisteatterissa. Tässä Suomen huomen –puheessaan hän ilmaisee selkeästi, mitkä olivat Suomen äärioikeiston tavoitteet.

"Suomen kansan on herättävä siihen tietoisuuteen, että sillä on oikeus, eikä vain oikeus, vaan myös velvollisuus sisällyttää itseensä se heimo ja maahansa se maa, joka sille eittämättömästi kuuluu. Sen maailmanhistoriallinen tehtävä suojelurina itää vastaan on niin suuri, että se laiminlyö velvollisuutensa länsimaailmaa kohtaan, ellei se ota Karjalan kansan asiaa omakseen viedäkseen sen onnelliseen ratkaisuun. Tämä tehtävä kuuluu sille jo yksin humanisista ja kansallisista syistä. Sitä paitsi: ellemme opi taistelevaan suuruutemme puolesta, me hukamme, kuten lukematomat kansat ovat tehneet ennen meitä, vaivumme unhoon ja pyyhittäen pois historian lehdeltä, jolle kansojen Kaitsija on meille suonut tilaisuuden piirtää nimeämme lähtemättömin kirjaimin. Ja meidän hukkua voimme voi hukkaa moni muu länsimainen kansa."

Simojoen mukaan historia on antanut Suomen kansalle tehtävän, jonka mukaan sen on suojeltava koko sivistynyttä maailmaa rakalaisuuden valloitusyrityksiltä.

Simojoen ajatukset elävät Suomessa

Tässä Simojoen puheessa on sisällöllinen perustelu sille, miksi suomalaiset oikeistopuolueet sekä osa demareista ja vihreistä haluavat kiihkeästi maamme liittyvän sotilasliitto Natoon ja miksi ne haluavat voimistaa EU:n sotilaallista merkitystä ja miksi ne suhtautuvat niin vihamielisesti naapurivaltioomme Venäjään. Elämme vaarallisia aikoja. Äärioikeistolainen, simojokelais-mannerheimilainen ulkopoliittinen ajattelu on korvaamassa – väestömme enemmistön mielipiteestä piittaamatta – Paasikiven ja Kekkonen luoman rauhanomaisen ja hyviin naapurussuhteisiin perustuvaa maamme ulkopoliittisen linjan. Eduskuntaan on jo pesiytynyt äärioikeistolaisia aineksia, jotka vakiinnuttavat ja vahvistavat yhä asemiaan.

Matti Laitinen
16.4.2015

Makedonian Maidan kuivui kasaan -toistaiseksi

Jatkoo sivulta 14

toistaiseksi. Makedonian Maidania ei saatu aikaan. Toistaiseksi.

Venäjän kaasuputkihankkeen hiersi, mutta Grujevski taipui

Makedonia pääsi EU:n jäsenedokkaksi vuonna 2005, mutta neuvottelut eivät ole edenneet. Pääministeri Grujevski ei ole halunnut asettaa Venäjälle EU:n talouspakotteita, vaan päinvastoin on aiemmin halunnut lähentyä Venäjää. Tässäkin olisi jo syytä masinoida kansan tyytymättömyydestä "värivallankumous", jota jo toukokuussa tehtiinkin.

Tärkein syy vallanvaihtopyrkimykseen silloin lienee ollut Venäjän Turkish Stream -kaasuputkihankkeen estäminen. Yhdysvallat ja EU saivat aikaisemmin torpatuksi Venäjän suunnitteleman South Stream -kaasuputkihankkeen, jolla olisi toimitettu kaasua Kaakkois- ja Keski-Eurooppaan sekä Italiaan. Mutta Venäjä sai

tämän jälkeen Turkin kanssa sovitua uudesta reitistä kaasuputkelle. Se jatkaisi kulkuaan Turkin jälkeen mahdollisesti Makedonian läpi.

Kaasun toimittaminen Balkanille lisäisi Venäjän vaikutusvaltaa alueella. Tämä olisi myrkyä Yhdysvalloille. On siis saatava aikaan kaaos Makedoniassa. Sen jälkeen sinne istutettaisiin USA-mielinen hallitus, joka estäisi putken rakentamisen Makedonian läpi. Mutta Makedonian Maidan hiljenni nopeasti. Jotain tapahtui kulisissa. Pääministeri Grujevski ilmoitti 28.5., että Makedonia ei osallistu Venäjän kaasuputkihankkeeseen ellei Venäjä ja EU:n komissio pääse siitä sopimukseen. Samassa puheessa hän myös korosti, että strategisesti tärkeät päätöksensä Makedonia tekee euro-atlanttisen suuntautumisensa pohjalta. Maa, joka aikoo liittyä Euroopan yhteisöön, noudattaa tietenkin tiettyjä periaatteita, hän lisäsi. Grujevski ei ilmeisesti halua Ukrainan presidentti Janukovichin kohtaloa.

Nationalistinen haave Suur-Albaniasta

Kosovon albaanien sekaantumisella Makedonian asioihin on omakin syynsä: haave Suur-Albaniasta. Sen toteuttamiselle kaikinainen epävakaus Balkanilla on hyödyksi. Se muodostuisi, kun Albania ja Kosovo yhdistyisivät. Se on kansallismielinen hanke, joka Albanian ja Kosovon lisäksi ulottuu rajojen yli Serbiaan, Makedoniaan, Montenegroon ja Kreikkaan. Sekä albanialaiset että Kosovon albanialaiset nationalistit ovat tätä haavetta toistuvasti esitelleet. Aseelliset terroristihyökkäykset liittyvät tähän albanien nationalismiin. Muun muassa Makedonian asukkaista noin 25 prosenttia on etnisiä albaaneja. Yhdysvalloille Suur-Albania saattaisi sopia. Nykyään Balkanilla ainoa USA:n todellinen ystävä on pieni näennäisvaltio Kosovo.

Albaanien yritys toteuttaa Suur-Albania -hanketta saattaisi taas räjäyttää Balkanin ruutitynyrin ja johtaa sisällissotiin niissä Balkanin maissa, joissa on kansallismielisiä albaaneja.

Marjaliisa Siira

KATSAUS MEDIAN MAAILMAAN

Länsimedian jo pitkään lietsoma Venäjän vastaisuus näyttää saavan yhä uusia ulottuvuuksia. Jo jonkin aikaa tässä kehityksessä on ollut aktiivisesti mukana myös **Venäjän Aika** -lehti. Neljä kertaa vuodessa ilmestyvää lehteä kustantaa **Oy Novomedia Ltd** ja sen päätoimittajana toimii **Aleksander Borodavkin**. Lehden liitteenä on **Suomi-Venäjä-Seuran** jäsenlehti **Kontakt**. Sen päätoimittaja on seuran pääsihteeriksi **Merja Hannus**, joka kuuluu myös Venäjän Aika -lehden toimitusneuvostoon. Kontakt -lehti sisältää lähinnä järjestö- ja matkailuasioita sekä pääkirjoituksissaan yleisluontoista tekstiä Venäjä-yhteistyöstä.

Venäjän Aika -lehden numerossa 2/2015 haastatellaan muun muassa kansanedustaja **Pertti Salolaista**, Ulkopoliittisen instituutin vanhempaa tutkijaa **Sinikukka Saarta** sekä entistä suurlähettilästä **Arto Mansalaa**. Kutakin erikseen. Salolainen kertoilee suoraskaisia näkemyksiään Venäjästä ja sen politiikasta: "Venäjä liukuu yhä syvemmälle totalitääriin ja yksinvaltaiseen suuntaan." Naton kannattajana hän varoittaa myös hiljattain perustetuista **Sputnik**-verkko-sivusta ja Venäjä-mielisistä "trolleista". Yksipuoliselle länsipropagandalta hän ei sallisi vaihtoehtoja. Sinikukka Saari tarjoaa haastattelijalle koko läntisen perusarsenaalin. Saari tukee Venäjään kohdistuvia pakotteita, on huolissaan Venäjän "vapaasta ja riippumattomasta lehdistöstä" sekä "toimivasta oikeusjärjestelmästä". Krimin tapahtumien kuvaus on kuin suoraan Kiovan tietolähteistä. Saari innostuu varoittamaan myös presidentti Putinia sosiaalisten olojen huonontumisesta, mikä saattaa vaikeuttaa tämän suosioon kielteisesti. Natosta Saari on varma: "Nato on puolustusliitto eikä se ole hyökkäämässä Venäjälle." Mansalan kahdella sivulla oleva haastattelu on samaa Venäjän leimaamista. Hänen Ukrainaa koskevat näkemyksensä eivät nekään eroa valtamedian rummutuksesta.

Lehdessä haastatellaan myös pietarilaista historioitsijaa **Lev Lurietä**. Hänen suurin huolensa on, että "liberaalista oppositiosta" ei löydy Putinille haastajaa. Niinpä Lurie

spekuloi, josko "systeemioppositiota" tällainen löytyisi. Duuman piiristä tai jostain sieltä päin. Kuuden ehdotetun nimen joukosta löytyy muun muassa pääministeri Dmitri Medvedev! Teemat ovat vähissä, kun tällaisia pohdintoja julkaistaan.

Lehdessä ei ole juuri mitään myönteistä kerrottavaa naapurimaastamme ellei sellaiseksi sitten lueta artikkelia 60 vuotta täyttävästä Pietarin metrosta. Kun Suomi-Venäjä-Seura on Kontakt -liitteen mukana Venäjän Aika -lehdessä ja seuran pääsihteerin edustamana sen toimitusneuvostossa, niin luulisi, että näillä olisi jotain vaikutusta lehden toimitukselliseen linjaan Venäjä-kuvan luomisessa. Ehkä seuran riippuvuus valtionavusta selittää jotain. Kaksilla raiteilla ajo Venäjän suuntaan ei vaikuta rehdiltä.

Helsingin Sanomat kunnoitti Voitonpäivän 70-vuotisujuhlaa 9.5.2015 julkaisemalla näyttävästi kahdella sivulla Sveitsissä asuvan venäläiskirjailijan **Mihail Shishkinin** pitkän kirjoituksen. Vuonna 1961 syntynyt Shishkin laittaa vuodatuksissaan historian ja nykypäivän palikat haluamaansa järjestykseen:

"Kasvettuani isommaksi minä sain selville, että vuosina 1944 ja 1945 isä oli upottanut saksalaislajvoja, jotka olivat evakuoineet pakolaisia Riiaista ja Tallinnasta. Sadat ellei tuhannet olivat saaneet surmansa Itämeren aalloissa – siitä isä oli saanut kunniamerkkinsä."

"Kuudentenatoista hallitusvuotenaan Putin on saavuttanut kaiken, mitä diktaattori voi tavoitella. Kansa rakastaa häntä, viholliset pelkäävät."

"Isäni taisteli fasismien pahuutta vastaan, mutta häntä käytti hyväksien toinen pahuus. Hän ja miljoonat muut neuvostosotilaat, joista oli tullut orjia, eivät tuoneet maailmalle vapautusta vaan toisen orjuuden."

"Ja nyt venäläiset on taas kutsuttu sotaan fasismia vastaan."

"Venäjällä vallassa olevat roistot ovat lietsoneet vihaa kansojemme välille. Television avulla he ovat syöllistyneet anteeksiantamattomaan kataluuteen: he ovat nostattaneet venäläiset ja ukrainalaiset toisiaan vastaan."

Nyt vietettyä Voitonpäivää kir-

jailija kuvaa Venäjällä aseidenkalistelun ja aggression päiväksi. Tämä kai oli Helsingin Sanomien päämääräkin Shishkinin kirjoituksen julkaisemisessa. Jutun kommentteja ei lehdessä ole näkynyt. Edellä olevat lainaukset ovat vain pieni otos koko tekstistä, joka on kauttaaltaan samanlaista hurmahenkistä Neuvostoliiton ja nyky-Venäjän vastaista vuodatusta.

Jutun yhteydessä olevassa **Jukka Petäjän** kirjailijaprofiloinnissa kerrotaan, että kun Shishkin muutti vuoden 1995 paikkeilla Moskovasta Sveitsiin, "hän halusi paeta Venäjän poliittista ja henkistä ilmapiiriä". Petäjä ei kuitenkaan mainitse, että muuttoajankohtana presidentin valtaa käytti vielä vahvasti Boris Jeltsin. Shishkinin kirjoituksesta otetut lainaukset kaipaavat kommentteja:

Eikö kirjailija ole kuullut mitä Itämerellä Tallinnan ulkopuolella tapahtui vuoden 1941 aikana, kun saksalaisia hyökkääjiä laivoilla paenneet ihmiset joutuivat upotusodan ja miinojen uhreiksi? Näitä Leningradiin pyrkijöitä oli paljon - tuhansia. Shishkin on huolissaan sen sijaan esimerkiksi Eestiä miehittäneistä saksalaisista natsista ja heidän eestiläisistä apureistaan, jotka olivat tuhonneet vuosien 1941-1944 aikana yhteensä 125 000 neuvostoliittolaista sotavankia, eestiläistä poliittista vankia, juutalaista, romaania, vammaista jne. Ei ihme, että laivoille tuli tungosta, kun neuvostojoukot alkoivat lähestyä Tallinnaa. Koti- ja ulkomaisten natsien toimet Eestissä näyttävät olevan kirjailijalle tuntemattomia.

Ukrainan osalta Sveitsissä asuva Shishkin ei ilmeisesti ole kiinnittänyt minkäänlaista huomiota nykyisten tapahtumien todellisiin alkuunpanijoihin ja toteuttajiin: Yhdysvaltoihin, Natoon, Euroopan Unioniin, Ukrainan oligarkkeihin eikä näiden uufasistisiin joukkioihin. Hänelle Venäjä on kaiken pahan alku.

Helsingin Sanomien 26.5.2015 mukaan kirjailija on tulossa lokaussa Helsinkiin kirjamesuille, jossa tämän vuoden teemana on Venäjän kirjallisuus. Mikä mahtaa olla Shishkinin rooli

täin vihamielisestä propagandasodasta, joka on kohdistunut Venäjän kansaan ja heidän johtoonsa, ennen kaikkea presidentti Putinin. Tuntuu taas siltä, ettei jottomme pysty asettumaan lännen eristämisen suurvallan asemaan.

Kuten Stubb on todennut, konsensukseen ei tule pyrkiä. Nytemmin hän on lieventänyt sanomaansa kolmikannan osalta, mutta ulkosuhteissamme tämä näyttää pätevän ainakin lähimpiin naapureihin. "Signaalimme ovat hirvittäviä", olisi Paasikivi asian kirjannut. Suhdetamme Natoon, USA:han ja EU:n sekä Saksaan ei voi pitää konsensuksena vaan alistumisenä tai nöyryytenä. Tämä ei ole itsenäisen valtion konsensushakuista politiikkaa.

**Hannu Ikonen
Loviisa**

messuilla ja kuka hänet on kutsunut?

Jotain myönteistäkin. **Kansan Uutisten** paperiversio ilmestyy kerran viikossa **Viikkolehden** nimellä. Siinä ei ole vuosikausiin ollut havaittavissa luokkatietoista työväenhenkisyttä eikä myöskään kiinnostusta esimerkiksi työväenluokan kansainvälisyyteen. Historian tulkinnoissaan lehti on nojannut lähes yksinomaan porvarilliseen historiankirjoitukseen. Nykypäivän geopolittiset arviot ovat täysin länsimedian mukaisia. Antikommunismi sekä entisen Neuvostoliiton ja nyky-Venäjän vastaisuus rehottavat.

Mutta ihme oli päässyt tapahtumaan! Lehden numerossa 22.5.2015 entinen **Tiedonantajan** toimittaja **Risto Uljas** sai sivun verran tilaa selvittääkseen, mitä vasemmistolainen työväenliike Suomessa teki ja sai aikaan takavuosina. Kyse oli lähinnä 1970-80-luvuista. Kirjoitus oli vastine maailmanpolitiikan professori **Teivo Teivaisen** samassa lehdessä 15.5.2015 olleeseen haastatteluun, joka muuten oli suhteellisen asiallinen, mutta historiaisuus alitti riman.

Teivainen: "Radikaalius tarkoitti vasemmistossa suurin piirtein sitä, kuinka kiivaasti halusi suudella Leonid Brezhneviä."

Uljas torjui jyrkästi tällaisen väärin tulkintaa ja selvitti laajasti vasemmistolaisen työväenliikkeen periaatteita ja joukkotoimintaa mainittuina aikoina. Esiin tuli lähes koko skaala: puolue- ja ammattiyhdistystoiminnan herättäminen, parlamenttikamppailu, tulopoliittikan vastainen taistelu, työläisnuoris- ja opiskelijaliikkeen nousu, kulttuurityö, sosiaalisten kysymysten esilletuonti jne. Toiminta oli laajaa ja radikaalia. Mukana oli tietenkin myös kan-

sainvälinen toiminta, joka oli monipuolista: ystävyys-suhteita, solidaarisuus- ja rauhantyötä, naapuriyhteistyötä ym.

Uljas esitti lyhyesti ja periaatteellisesti, mistä Neuvostoliiton suhteissa oli tuona ajankohtana kysymys. Suhteet kulkivat muun toiminnan rinnalla eivätkä ne olleet ratkaisua omaa luokkakantaista toimintaa järjestettäessä. Tärkeitä kuitenkin.

Teivaiselle tämä ei riittänyt, vaan hän lähti selittelemään "radikaaliuslausuntoaan" Kansan Uutisten Viikkolehdessä 29.5.2015. Teivaisen perustelut viimeistään nyt paljastivat sen mikä alunperin oli ollut takajakatuksena koko lausahdukselle: työväenliike ja kansalaisliikkeet ovat hyviä ja kannatettavia asioita yleisellä tasolla, mutta jos ne lähtevät rikkomaan rajoja ja asettamaan vallanpitäjien oikeuksia kyseenalaiseksi, niin silloin ollaan väärillä jäljillä. Kaikkein pahinta on, jos lähdetään hakemaan tukea ja oppia vaikkapa entisestä Neuvostoliitosta ja sen työväenluokan kokemuksesta.

Teivainen ei malttanut olla ottamatta tässä yhteydessä esiin jo ajat sitten vanhaksi kulunutta korttia pakastaan. Hän kirjoitti. "Oliko se tosiaan esimerkiksi taistolaispiireissä vieras ajatus?" Kyse oli Neuvostoliiton "puolustamisesta" eli Teivaisen termein "Brezhnevin suutelemisesta". Teivainen ei vähällä taivu.

Uljas lopetti keskustelun Viikkolehdessä 5.6.2015 esittämässään vastineessa Teivaiselle. Otsikkona oli "Puolustimme Neuvostoliittoa asiaperustein". Uljas esitti neuvostoyhteistyötä koskien kymmenkunta perusteita, joiden luulisi selvittävän kelle tahansa takavuosien naapurivastuun perustuneen toiminnan hyödyllisyyden ja järkevyyden.

**Jaakko Ahvola
5.6.2015**

Islam ei ole Lähi-idän ja lännen huonojen suhteiden syy

Jo pitkään Yhdysvaltain hallitus, Pentagon ja valtavirtamedia ovat levittäneet islamin vastaisuutta. Valheellinen propaganda on laajentunut muihin NATO- ja EU-maihin, joissa islam ja terrorismi samaistetaan, vaikka myös monet kristityt ovat terroristeja. Pelätään islamin leviämistä Pohjois-Amerikkaan ja Eurooppaan. Ruokitaan vieraan kulttuurin pelkoa. Järjestetään islamin vastaisia mielenosoituksia. Harjoitetaan rasismia ja syrjintää muslimeja kohtaan. Uutisoidaan runsaasti radikaalien äärimuslimien väkivaltaisia tekoja. Media unohtaa, että USA on synnyttänyt näitä liikkeitä kuten al-Qaida ja ISIS.

Entinen CIA:n johtohahmo ja erinomainen islamin tuntija Graham Fuller on vastikään julkaissut kirjan *A World Without Islam* (Maailma ilman islamia), jonka viestin hän itse kiteyttää näin:

"**Vaikka koko islamia tai sen profeetta Muhammadia ei olisi olemassakaan**, se ei muuttaisi länsimaiden ja Lähi-idän nykyisiä suhteita käytännössä juuri millään tavalla. Tämä voi vaikuttaa järjenvastaiselta, mutta se korostaa sitä olennaista seikkaa, että lännen ja Lähi-idän huonoille suhteille voi luetella reilut kymmenkunta hyvää seli-

tystä, jotka eivät mitenkään liity islamiin tai uskontoon:

Ristiretket (joiden taustalla vaikuttivat lännen taloudelliset, yhteiskunnalliset ja geopolittiset syyt), imperialismi, kolonialismi, lännen pyrkimys saada hallintansa Lähi-idän energiavarannosta, länsimielisten diktaattorien valtaan nostaminen, lännen jatkuva poliittinen ja sotilaallinen puuttuminen alueen asioihin, rajojen määrittäminen uudelleen, länsimaiden perustama Israelin valtio, yhdysvaltalaisen maahantunkeutumisen ja sotatoimet, Yhdysvaltain harhaanjohtava politiikka palestiinalaiskysymyksessä jne.

Näillä syillä ei ole mitään yhteyttä islamiin. On totta, että Lähi-idän alueella syntyneet vastareaktiot muotoillaan yhä useammin uskonnollisin tai kulttuurisin – siis muslimi- tai islam-pohjaisin – perustein, eikä siinä ole mitään yllättävää. Vakavissa yhteentörmäyksissä jokainen pyrkii ajamaan asiaansa vetoamalla mahdollisimman korkeisiin moraali-ihanteisiin. Näin tekivät yhtä hyvin kristityt ristiretkeläiset kuin kommunismi, joka kävi taistelua kansainvälisen proletariaatin puolesta."

Lähde: Alain Gresh, *Loppu terrorismille*, Le Monde diplomatique (2015)2, 1 ja 5-6

Hannu Kautto

Lähetämme signaaleista

Oliko Ruotsin hallitukselle ja kansalle lähettämämme signaali vihamielinen, kun Stubb hallituksen tilasi taloudellisen raportin Ruotsin kenkää saaneen hallituksen ministeriltä. Löwenin punavireä hallitushan on ilmoittanut korottavansa veroja (Palkkatyöläinen 1/2015), eli aivan päinvastainen arvio hyvinvoinnin tilasta kuin kokoomukselaisessa raportissa. Signaali läntiselle naapurille ei onneksi ole yhtä paha ja yhtä pitkä kuin itäiselle naapurillemme lähetetty, joka on alkanut Neuvostoliiton hajoamisesta.

Venäjän "heikkouden tila" on tyrkkinyt eteenpäin Nato-suhdettamme, joka on nyt Venäjän vahvistuttua kypsytymässä täysjäsenyyteen. Venäjän heikkoutta käytimme hyväksi

1905 kun Venäjä oli hävinnyt sodan Japania vastaan. Saimme yleisen ja yhtäläisen äänioikeuden, kansalaisvapaudet lisääntyivät ja saimme itsenäisyyden (1917), mutta vapaudet synnyttivät jääkäri liikkeen ja yhteistyön Saksan kanssa sekä Akateemisen Karjalaseuran ristiretkineen ja myöhemmin IKL:n, äärioikeiston ja hyvät suhteet Kolmanteen valtakuntaan sekä Hitleriin. Kehitys johti talvisotaan ja toiseen maailmansotaan, joihin Suomi "joutui" sitoutumaan ulkosuhteidensa takia.

Tässä ulkosuhteiden kehityksessä tuolloin on jotain Nato-suhteeseemme rinnastuvaa, joka on taas myrkyttänyt idänsuhteitamme "uuden talvisodan" tuntumaan. Tällanetta ovat jo huolestuneena arvioineet ne tutkijat, jotka ovat kirjoittaneet siitä mihin kauppasotamme voi johtaa. Kysymys on myös erit-

Sanktiot ja Venäjän talous

Sergei Skvortsov

Mutta mistä Venäjän voimistumisesta itse asiassa on puhe? Sen talous on polkenut paikallaan vuodesta 2008 ja mitä tulee Venäjän

sotilasmahtiin, niin sitä ovat horjuttaneet vuosikymmenien "reformit" ja erityisesti vasta vuoden 2012 lopulla päättynyt "reformien" uusi vaihe, jota toteutettiin skandaalimaisen kuuluisan puolustusministeri Serdjukovin toimesta. Sitä paitsi ennen Krimiä Länsi toteutti hyvin rakentavaa yhteistoimintaa Putinin hallinnon kanssa. Esitän vain pari esimerkkiä - Syyrian kemiallisen aseistariisun, mikä pelasti Obaman poliittisen uran sekä Janukovitshin ja Euromaidanin sopimuksen, kun Ukrainan laillista presidenttiä painostaneet Venäjän viranomaiset lobbasivat selvästi Lännessä etuja.

Näin ollen Lännessä sanktiot liittyvät kuitenkin Krimin ja Donbassiin. Muuten näistä tapahtumista ja Venäjän johdon siihen liittyvästä poliittisesta olen jo kirjoittanut aiemmin ja seikkaperäisesti enkä siksi pysähdy näihin asioihin nyt tämän enempää.

Sanktioiden muodot

Venäjän vastaisia sanktioita on otettu käyttöön eri vaiheissa. Ensin ne olivat sanktioita yksittäisiä korkeita virkamiehiä vastaan, jotka olivat tekemisissä "liittämisen" ja "aggression" kanssa (heiltä kiellettiin matkustaminen länsimaihin, heidän tilinsä jäädytettiin jne). Kuten USAn johto selitti asian kansanomaisesti, laskelmissa oli aiheuttaa sekasorto Putinin lähipiirissä.

Tämän jälkeen sanktioiden kohteeksi joutuivat eräät yhtiöt, jotka Lännessä asiantuntijoiden mielestä omistivat Putinin liikekumppanit. Ja viimein sanktiot kohdistettiin öljy-, kaasun- ja puolustusteollisuuden laitoksiin, joilta kiellettiin lainojen, laitteiston ja teknologian hankinnat Lännessä.

Mutta tämä oli vain jäävuoren huippu. Vakavammista sanktioista Venäjän valtionjohtoa vastaan ei virallisesti ilmoitettu, mutta nii-

den seuraamukset Venäjän taloudelle olivat hyvinkin kivuliaat. Kyseisten julistamattomien sanktioiden olemuksena oli se, että viime vuoden maaliskuusta lähtien Venäjän laitokset eivät ole voineet saada lainoja Lännessä.

Vastasanktiot

Tämän kaiken seurauksista kerron hieman myöhemmin, mutta nyt muutama sana Venäjän vastasanktioista. Ennen kaikkea kiellettiin maahantulo niiltä valtio- ja yhteiskunta- ja talous- ja yhteiskuntavaikuttajilta, jotka erityisen hankasti vaativat Venäjän "rankaisemista". Viime vuonna Lännessä suhtauduttiin tähän ironialla ("ei meillä ole siellä mitään tekemistä"), mutta hiljattain tämä toimenpide osoittautui hyvinkin tehokkaaksi - kun Venäjälle ei päästetty erästä EU-kansanedustajaa. Mielenkiintoista, että tämä aiheutti Lännessä lehdistössä tyytymättömyyden vyöryä, vaikka se olikin vastatoimenpide ja täydellinen peilikuva Lännessä toimista.

Paljon vakavammaksi toimeksi muodostui kuitenkin kieltä tuoda Venäjälle eräitä maatuotteita - lihaa, maitoa, kalaa, vihanneksia, hedelmiä ja pähkinöitä - niistä maista, jotka liittyivät Venäjän vastaisiin sanktioihin. Paitsi tahtaan "vastata ansiokkaasti Lännessä", viranomaiset motivoivat toimiaan pyrkimyksellä antaa uusia virkeitä kotimaiselle maataloudelle, suojelemalla markkinoita ulkomailta yhtiöiltä.

Sanktioiden vaikutukset

Ja mikä oli tämän tulos? Valmiutensa yhteistyöhön Lännessä kanssa (jos tehdään johtopäätöksiä tosiasioiden perusteella - vaikkapa Iranin ydinongelmaratkaisussa) Venäjän viranomaiset nykyään todellakin osoittavat, mutta myös ennen Krimiä tämä valmius oli huomattavaa.

Sanktiot ovat johtaneet taloudelliseen vaikutukseen ja ennen kaikkea tämä liittyy lainojen saannin lopettamiseen Lännessä. Nimitäin Länsi-Euroopassa ja USAssa lainakorko on merkittävästi ja joskus jopa kymmenen kertaa pienempi kuin Venäjällä. Jos rahaa lainataan 25-30 % vuosikorolla, kuten tapahtuu Venäjällä, niin silloin tuotannon kehittäminen on sula mahdollisuus. Tästä syystä maaliskuuhun 2014 asti venäläisyrietykset lainasi-

Jo vuoden ajan Venäjän ja Lännessä suhteita ovat rasittaneet keskinäiset sanktiot. Ensimmäisen iskun antoi Länsi (tarkoitetaan Länttä poliittisessa mielessä, laskien mukaan Japanin, Australian ja Uuden Seelannin), minkä jälkeen Venäjä vastasi vastasanktioillaan. Kehittyneet kapitalistiset maat motivoivat toimiaan välttämättömyydellä "rankaista" Venäjää Krimin "liittämisestä" ja "aggressiosta" Itä-Ukrainassa. Presidentti Putin väittää kuitenkin, että nämä ovat vain tekosyitä ja että Länsi vain päätti tällä tavoin estää Venäjän liiallisen voimistumisen.

Venäjällä rakennetaan paljon. Talouteen iskee, jos lainojen korko nousee yli 20 %. Kuvassa pietarilainen uusi lähiö ja ostoskeskus.

vat rahaa ulkomailta. Tuolloin vanhoja lainoja maksettiin ottamalla uusia lainoja eli itse asiassa lainoja ei palautettu, vaan otettiin yhä uutta ja uutta velkaa.

Sen tuloksena Venäjän Keskuspankin tietojen mukaan Venäjän Federaation ulkomaanvelka oli 1. lokakuuta 2014 (uudempana tietoa ei jostain syystä suostuta antamaan) oli 679 miljardia dollaria, josta yli puolet oli valtionsektorin osuus. Muuten Keskuspankki ei ota huomioon offshore-rekisterissä olevien yritysten velkoja. Jos nämäkin velat otetaan huomioon, niin silloin Venäjän yritysten velka on eräiden asiantuntijoiden arvion mukaan jo 1,2 triljoonaa dollaria, mikä ylittää Venäjän BKT:n arvon. Ja nyt ensinnäkin, velka olisi todellakin maksettava eli kyseisiä varoja ei voitaisi enää suunnata muihin tarpeisiin ja toiseksi, olisi huomattava, että "halvan" rahan puutteen oloissa lainanoton ehdot ovat huonontuneet entisestään.

Öljyn merkitys

Tähän on lisättävä öljynhintojen alenemisen vaikutus. Venäjällä useat ovat sitä mieltä, että syy on USA:ssa. En tietenkään sulje pois sitä mahdollisuutta, että Pohjois-Amerikan viranomaiset ovat ryhtyneet näissä tarkoituksissa johonkin salaisiin toimiin, erityisesti kun Venäjän öljy- ja kaasuteollisuutta vastaan otettiin käyttöön avoimet pakotteet. Mutta tuntuu siltä, että tässä tapauksessa ovat vaikuttaneet tekijät, jotka liittyvät USAn toimintaan aivan muilla aloilla.

Nimitäin öljynhinnan kasvu 120 dollarin tasolle tynnyriltä ei liittynyt niinkään keinotteluun kuin USAn viranomaisten toteuttamaan "määrällisen lievennyksen ohjelmaan". Ryhtymättä käsittelemään yksityiskohtia, joita kaikkia ei edes taloustieteilijöiden enemmistö ymmärrä riittävän hyvin, totean vain sen, että ohjelma toteutettiin taistelussa vuoden 2008 kriisiä vastaan ja se ilmeni ei-käteisten dollareiden emissiona eli liikkeelle laskuna.

Tämän tuloksena ei-käteinen dollari heikkeni voimakkaasti ja öljynhinnat, jotka laskettiin dollareissa, lähtivät voimakkaaseen nousuun. Mutta heti kun "määrällisen lievennyksen ohjelman" toteuttaminen lopetettiin, taloudellisesta todellisuudesta vieroitettujen öljynhinnat laskivat välittömästi. Miten

näiden hintojen käy tulevaisuudessa, on toistaiseksi epäselvää. Vaikka öljyä myydään nytkin huomattavasti kalliimmalla hinnalla kuin on sen omakustannushinta - ei esimerkiksi yksikään koneenrakentaja voisi edes uusia sellaisista tuloista. Tällä hetkellä Venäjän valuuttatulo öljyn ja kaasun myynnistä ovat laskeneet käytännössä kaksinkertaisesti.

Kehitys Venäjän sisällä

Kokonaisuudessaan kielteisen vaikutuksen Venäjän talouteen ja vielä enemmän sosiaalialaan ovat tehneet myös Venäjän taloudelliset vastasanktiot. Toiveet Venäjän maataloustuotannon jyrkästä kasvusta eivät ole toteutuneet (minkä epäsuorana todistuksena on entisen maatalousministerin eroaminen virastaan). Mutta ainoastaan kilpailijoiden eliminoiminen markkinoilta ei nykyään riitä, vaan tarvitaan rahaa, jota ei maassa ole nykyään riittävästi. Mutta elintarvikkeiden hinnat sen kun kasvavat ja vieläpä hyvinkin voimakkaasti. Kuten vuosi sitten tämän artikkelin kirjoittaja totesi, pääomalle on vain annettava syy - ja se nos-taa välittömästi hintoja. Ja syynä on ollut se, että elintarvikkeiden tuontikiellon takia niiden määrä markkinoilla on vähentynyt.

Tämän tuloksena asiantuntijoiden arvioiden mukaan elintarvikkehinnat nousivat viime vuonna noin kolmanneksella. Vastavasti pieni maksukykyinen kysyntä muille tavaroille - syötävä on joka päivä, kun taas muu kulutus voi odottaa. Toisaalta kulutuslainoista 25-30 prosentin tai suuremmalakin korolla tuli lainanottajille sula mahdollisuus ja myös pankit alkoivat antaa haluttomasti tällaisia, koska yksi viidesosa velallisista lakkasi maksamasta lainojaan. Tuloksena oli talouden hiipuminen. Tehtaita pysähtyi, autojen, kodinkoneiden ym. tavaroiden myynti väheni jyrkästi, erityisesti niiden, joita myytiin luotolla.

Jopa hyvin optimistinen virallinen tilastotiede puhuu teollisuustuotannon ja elintason alenemisesta. Tässä yhteydessä esitetään kylläkin joitain mitättömiä lukuja, mutta sekin on jo suuri muutos. Vuosien 2008-2009 kriisin aikana viranomaiset puhuivat itsepäisesti hyvinvoinnin kasvun periaatteellisesta mahdollisuudesta talouden hiipumisen oloissa. Ja nyt

todellisuus on huomattavasti vakavampi. Voidaan suurin piirtein laskea, paljonko elintaso laski viime vuoden alusta lähtien. Virallisten ja selvästi alimitoitettujen tietojen mukaan hinnat ovat kasvaneet mainittuna ajankohtana noin 20 %. Työpalikat, kuten viranomaiset väittävät, ovat muka myös kasvaneet. Niitä on kuitenkin vähän, jotka tähän uskovat. Useimmilla palkat eivät ole nousseet ja monilla päinvastoin, ne ovat laskeneet.

Pankkien tietojen mukaan, joille potentiaaliset lainanottajat ovat velvollisia ilmoittamaan palkoistaan, ne ovat laskeneet keskimäärin 8 %. Tuloksena on se, että puolentoista vuoden aikana elintaso Venäjällä on laskenut vähintään 30 %. On selvää, että sosiaalinen jännitys lisääntyy ja mielipidetutkimusten väärennetyt tulokset, jotka ovat muka todisteena äärettömästä luottamuksesta viranomaisia kohtaan, alkavat monia ihmisiä ärsyttää.

Kansainvälinen tilanne

Mitä tästä seuraa? Ne, jotka luulevat USAn ja Venäjän eräänlaisen globaalisen vastakkainolon vakiintumiseen, mielestäni tekevät virheen. Ideologiset perusteet sellaiselle vastakkainololle, niin kuin se oli Neuvostoliiton aikana, ovat kokonaan poistuneet ja olosuhteissa, joissa Venäjän "eliitti" pitää Lännessä sekä rahansa että omaisuutensa ja jopa perheensä, on aina vaikeaa puhua vakavasta taistelusta USAn kanssa. Erityisesti jos lukee läntisiä analyytikkoja, niin muodostuu sellainen vaikutelma, että hyvin monet Lännessä pelkäävät, että Putinin tilalle saattaa nousta muita ihmisiä, jotka ovat häntä huomattavasti päättäväisempiä.

Jos taas analysoidaan konkreettisia kansainvälisiä ongelmia, niin silloin osoittautuu, että todella kärkevä on vain Ukrainan konflikti. Näyttää kylläkin siltä, että virallinen sopimus Ukrainan jakamisesta vaikutusalueiksi olisi jo saavutettu - Merkel ja Kerry eivät ole turhaan käyneet Venäjällä. Ongelman on kuitenkin se, että sekä Poroshenko että tunnustamattomien tasavaltien johtajat (siinäkin tapauksessa jos oletetaan, että he tulevat ehdottomasti täyttämään vastaavasti Washingtonin ja Moskovan ohjeita) eivät valvo täydellisesti tilannetta eivätkä viime kädessä myöskään niitä sotilaita, jotka ovat rintamalinjoilla. Näin ollen tämän hyvin olettamattoman sopimuksen toteuttaminen on hyvin vaikeaa.

Venäjän tilanteeseen viralliset sanktiot eivät vaikuta kovinkaan voimakkaasti. Jonkinlaisen kulussientakaisen sopimuksen tapauksessa näitä sanktioita ei tarvitse edes lakkauttaa - tärkeätä on lakkauttaa epäviralliset finanssiraioitukset, mihin ei tarvita lupia USAn Kongressilta eikä muiltakaan. Joka tapauksessa Venäjä ei vapaudu kriisitilanteesta kovinkaan nopeasti. Alkanut kriisi on paljastanut nykyisen talousmallin koko vahingollisuuden, joka on vaihdettava uuteen malliin. Venäjän nykyinen valtiovalta ei siihen valitettavasti kykene.

**Sergei Skvortsov
NKPN keskuskomitean ensimmäinen (pää-) sihteeri
08.06.2015**

Mantšurian kummut

Tsaarin mordvalainen haamuarmeija "valssaili" vuonna 1905 Halhin Golin Mantšurian kummuilla ...

Halhin Golissa Venäjä myös maksoi Japanille potut pottuina korkojen kera toisin päin olleista asemista 34 vuotta aikaisemmasta tappiostaan Japanin sodassa samoilla paikoilla.

Noiden Venäjän-Japanin sodan lopun taisteluiden muistomerkiksi muodostui kaikkien tuntema valssi alkuperäiseltä nimeeltään "Mokshalainen (mordvalainen) Rykmentti Mantšurian kummuilla". Rykmentti, jonka urhoollisen ja taitavan soittokunnan luomus laulu on, koostui siinä vaiheessa jo pääasiassa kuolleista. Siitä jaettiin myös seitsemän korkea-

ta sotilaallista kunniamerkkiä: säveltäjä-kapellimestari majuri Ilja Shatroville 3. Stanislavin risti miekoilla (taisteluansoista) ja kuudelle orkesterin jäsenelle Yrjön risti. Urhoollisuutta taistelussa oli osoitettu soittamalla. Orkesteri uskoi kuolevansa, ja soitti sen mukaisesti. Sitä voi verrata Titanicin soittokuntaan. Sen toiminta oli myös II maailmansodasta tutuksi tullutta "haamutaistelua", jolla luotiin harhakuva iskukykyisistä joukoista siellä, missä sellaisia ei todellisuudessa ole ainakaan enää. Japanilaisten saartorengas onnistuttiin vielä suruttamaan soittokunnan ansiosta, ja osa, mm. pääosa orkesterista pääsi pakoon. Japanin eteneminen länteen pysähtyi noihin maisemiin.

Risto Koivula

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

Luokkarauhan aika on ohi

Olemme viime aikoina nähneet uutisia eriarvoisuuden lisääntymisestä Suomessa. Myös vähäosaisten syyllistäminen on muodissa. Pääoman kansainvälistyminen on pysäyttänyt sosiaalidemokraattisen eli reformistisen sovittepolitiikan. Sosiaalidemokratia on kriisissä. Pääomien vapaa-kauppa on jatkunut noin parikymmentä vuotta. Suomen luotoluokitus laski syksyllä 2014.

Eduskuntavaseemmisto on ainoastaan kyennyt tekemään leikkauslinjasta ja kansan kiusaamisesta inhimillisempää. Vasemmistoliiton sovitteesitykset ovat tyyliin "tehdään palkattomista töistä (esim. kuntouttava työtoiminta) inhimillisempiä helpottamalla joitain kriteereitä". Sovinnollisuus voi olla seuraavan kaltaisten uudistusten kehumista "1-5 päivän sijasta 1-4 päivän työveloitte". Demarit saattavat jopa kehua palkattomia töitä "työttömien elämänhallintaa parantaviksi". Tämöinen reformismi on täyttä skeidää.

Perimmäinen ongelma on globaalissa kapitalismissa. Kun pääomat karkaavat Suomesta niin myös työpaikat häviävät. Vika on siinä vaiheessa yhtä vähän työttömien elämänhallinnassa kuin Weimarin tasavallan ongelmat juutalaisten per-

soonassa. Pientä ihmistä syytetään Suomessa täysin harhaanjohtavin ja epätieteellisin perustein.

Työvoimavirkailijan suusta saattaa kuulua lause "meillä ei ole varaa sohvalle makaamiseen". Työtoiminnan järjestäminen on yhteiskunnalle kuitenkin paljon kalliimpaa kuin sohvalle makaaminen. Työtoiminta ei lisää verotuloja. Se lisää vain menoja. Yhteiskuntaa ei rakenneta yksilöä syyllistäväillä orjatoilla. Ymmärrän sen, että ensimmäinen työpaikka ei yleensä ole mikään kovin kummoinen. Elämän alkuun on kuitenkin hankala edes päästä kun kuntouttavista töistä ei makseta ollekaan palkkaa.

Mikä sitten on vaihtoehto? Sitä ei tarjoa perussuomalaisen oikeistopopulismi. Populismilla ei ole rakennettu ikinä mitään pysyvää. Vaihtoehtoa ei tarjoa myöskään eduskuntavasemmiston merkityksetön reformismi. Sen tarjoaa ainoastaan vallankumous. Mitä me edes loppupeleissä teemme jollain kansanedustuslaitoksella kun vapaakauppa vie kansallisvarallisuuden ulkomaille? Poliitikot jakavat vain yhä hupenevaa rahaa. Punakaarti pisti aikanaan porvarin kuriin. Jää nähtäväksi pystyykö siihen tämän päivän radikaali vasemmisto.

Henri Auero

Mistä työtä kahdellesadalle?

Valtavan hernerokka-, kahvi- ja makkaramäärän jälkeen saatiin valittua 200 kansanedustajaksi nimettävää henkilöä. Kaiken markkinahumun jälkeen tuntuisi olevan parempi jos nuo 200 arvottaisiin suomalaisten keskuudesta. Valinnat on kuitenkin tehty ja pulinat jatkukoot, onhan Suomessa sananvapaus - vai onko?

Nyt on noussut suuri huoli, mistä löytää järkevää työtä noinkin huomattavalle ihmisjoukolle. Brysselin määräysten ja Yhdysvaltain suurlähetystön ohjeitten lakimuotoon saattamiseen ei tarvita kahtasataa henkilöä. Kun YT-neuvottelut ovat nyt muotia niin aloitettakoon sellaiset myös Eduskunnassa. Päämääränä voisi olla sadan vähiten ääniä saaneen lomauttaminen kahdeksi vuodeksi ja sen jälkeen toisen sadan lomauttaminen myös kahdeksi vuodeksi. Lisäksi voitaisiin irtisanoa turhat paperinsiirtäjät ja joulukortinkirjoittajat. Syntyisi rutosti säästöä, joka voitaisiin käyttää osin piakkoin lähettävään palvelukseenastumismääräyksiin.

Suomalaisten militaristien mielestä Suomessa on liian vähän sankarivainajia. Suursota Euroopassa poistaisi tämän ikävän puutteen. Lisäksi jenkkien aseellisuus mielellään jakaa bonuksia hyvälle ostajille, jotka tosin eivät osta aseita omilla rahoillaan vaan veronmaksajien rahoilla. Lopuksi kerron olevani ikuinen optimisti. Stubbin hallituksen väitettiin olevan itsenäisyyden ajan huonoin. Kyllä vielä huonompiakin voi syntyä, ainakin niin kauan kun ministeriksi valitaan poliittisesti sopiva eikä pätevä. Yksi asia on kuitenkin varma. Tulevan hallituksen perusministerit tuottavat paljon otsikoita lehtiin ja hupia kansalaisille.

Saattaa myös tulla pettymyksiä niille perussuomalaisille jotka eivät äänestäneetkaan vitsi mielessä vaan uskoen parannuksiin. Lupaukset vaalien alla ja käytäntö vaalien tuloksen selvittyä ovatkin eri asioita.

Reino Welling,
Jämsänkonselta

Vaalianalyysi

Eduskunnan sanotaan olevan läpileikkaus Suomen kansasta. Suomen kansa koostuu juopoista, luusereista, viisaista ja yksinkertaisista sieluista kuten myös rötösherroista ja seteliselkäränkaisista.

Löytyvätkö nämä ihmislajit uudesta eduskunnasta, sitä itse kukin tykönänsä pohtikoon keväturingon luodessa ihania säteitä meille eeu-alamaisille. Jämsän vaalituloksesta senverran, että eihän siinä mikään yllättänyt. Ei tulos eikä äänestysprosentti, joka taisi olla Suomen

kolmanneksi huonoin. Viime kunnallisvaalien tulos Jämsässä ei innosta vaalipaikalle. Tulos oli selkeä, mutta lehmäkauppiat muuttivat tuloksen toiseksi eli Vasemmistoliiton edustaja piti saada ulos hallituksesta.

Seuraaviin kunnallisvaaleihin ehdokkaiden saanti on vaikeaa. Kuntalaiset päättävät - kyllä Pihlajalinna Oy hoitaa Jämsän asiat.

Reino Welling
kaupunginvaltuutettu
Jämsänkonselta

Palvelut takaisin yhteiskunnan vastuulle

Terveystieteiden kaventamisen pitää olla keskeinen tavoite myös Tuusulassa, niin alueiden välillä kuin köyhien ja rikkaiden kesken. Epäonnistuneista ja kohtuuttoman kalliista yksityistetyistä palveluista käyvät Tuusulan kunnan maksamat Kiljavan sairaalan tuet ja maksut. Tuusulan 40 potilaasta hoitomaksut ovat noin 1 miljoona + lisätuki 270 000 euroa vuosittain, sekä lisäksi vielä

erikoinen sakkomaksu Tuusulalle pitämättömistä paikoista.

Yksityistetyt, kalliit ostopalvelut pitää siirtää kansalaisten edun mukaisesti takaisin yhteiskunnan vastuulle ja valvontaan. Tämä Kiljavan sairaala Oy -projekti on elävä esimerkki katastrofiteistä, johon kuntapäätäjät (valtuutetut) huonoilla päätöksillään ovat kuntalaiset vieneet (Keski-Uusimaa 23.4.).

Palveluja tuotettaessa on

otettava huomioon eri ihmisryhmiä koskevat veloitteet, ja niiden toteuttamiseksi on turvattava riittävät resurssit. Esimerkiksi vanhuspalvelulain, vammaispalvelulain tai hoitotakuun toteuttamiseen on oltava rahaa. Terveyspalvelut on tuotettava pääosin omana toimintana, ja etenkin erityisryhmien kohdalla kilpailuttaminen on tuomittavaa.

Jori Porspakka
Jokela/Tuusula

Työväenluokan perinneyhdistykset

Perinneyhdistyksiä perustetaan tiuhaan tahtiin Pohjanmaalla. Pääasiassa kyseessä on lahtareiden ja muiden fasistien yhdistyksiä. Vaasassa on fasistien yhdistys. On Stella-Polaris yhdistys ja saksalaisen aseveljeyden yhdistys.

Myös taiteellista puolta ei ole unohdettu. Lukuisia lahtarielokuvia on tehty. Kumma kyllä Oolannin sotaa ei ole huomioitu paljolti. Syy on yksinkertainen, tilanne tänä päivänä muistuttaa Krimin sotaa. Silloin kuten nytkin länsivallat ovat pyrkineet Venäjän kimppuun Suomen kautta. Silloin kuitenkin "Suomen pojat ampuivat, että fästingien muurit raikuiivat". Ja siihen oli silloin aiheita. Keisarin valta turvasi autonomian Suomelle. Meillä oli esimerkiksi oma markka. Nyt markka on mennyt ja paljon muutakin Suomen vapaudesta. En kaipaa keisaria enkä muitakaan fyreereitä. Minun suvussa on ollut ensimmäisiä itsenäisyyden vaatioita.

Tuntuu oudolta, että työväenjärjestöt eivät nykyisin juuri toimi, kun olisi toiminnan aika. Niistä

on tullut enemmän tai vähemmän perinneyhdistyksiä. Kokouksissa toistellaan vanhoja iskulauseita, lähetetään tekstareita ja jossakin määrin kähistään tovereiden virheistä.

Syy henkiseen lamaan on osittaan perhe-elämän kehitys pois suurperheistä. Olen huomioinut tämän vinosuuntauksen noin 30 vuotta. Silloin kysyin eräältä TUAS:n jäseneltä, että voisitko minun opastuksella opetella ilmoitushankkijaksi Norrskensflammaniin. Hän kuunteli minun perusteluni ja totesi nauraan, että sinähän vaikutat pätevältä itse, joten jatka vaan ilmoitushankintaa.

Perustin vuonna 1985 ASBES-TKAMP-85-järjestön ja silloin oli muutama vuosi vielä imua ja meille tuli tusina uusia jäseniä vuodessa. Nyt yhdistys on näivettynyt ja joudun yksin suurelta osalta hoitamaan yhdistyksen asioita. On vain yksi toinen aktivisti. Tilanne on samansuuntainen monissa maissa. Satsataan populistiliikkeisiin ja tulokset ovat sen mukaiset. Kuitenkin jo yli sata vuotta sitten todettiin, että työväenluokan vapautus on sen oma työ.

Marx kehitti ulospääsyopin.

Waino Pietikäinen

"Camorran miehet"

Maanantaina (2.3.) tuli päätösjakso otsikon mafia-sarjasta Ylen Teemalta. Julmankaunis sarja kuvitti "Camorran" toimintaa koko tunnekylläisyydellä, äärimmäisestä pelosta ja kauhusta rakkautteen ja hellyyteen. Tämän "tunnekylläisyyden" sai koko "Castellon" väki kokea yhteiskunnallisena vaikutuksina ja yhteiskunnallisena vaikuttamisena, kuten koko Italiakin poliittisena korrupsiona ja rikollisuutena. Käsikirjoitus sisältää myös yhteiskunnallisen analyysin, miten järjestelmä tunkeutuu yksityisten ihmisten elämään kaikkine uhkineen ja tunteiden nostatuksineen, toivoineen ja epätoivoineen.

Cosa Nostra syntyi noin 150 vuotta sitten. Heti Italian yhdistymisen jälkeen se sai alkunsa Sisiliassa yhteiskunnallisena liikkeenä, eikä yhdistymiseen vähemmän luottavana. Se alkoi jo alusta pitäen suuntautua laittomuuden teille. Siitä ei koskaan ole tullut puhdasta rikollisjärjestöä, vaan jonkinlainen "monitoimiyrittäjä", joka toimii kaikessa laillisessa bisneksessä, politiikassa ja kaikessa rikollisuudessa. Tämä taroittaa sitä, että kaikki italialaiset kohtaavat sen muodossa tai toisessa, tahtoen tai tahtomattaan. "Hyväveli-verkostot" ovat ulottuvampia kuin meillä. Kysymys on kuitenkin samoista asioista, ennen muuta rahasta, mutta myös vallasta, jolla ensin mainittua hankitaan.

Ihmiset sitoutuvat järjestelmään ja sen toimijoihin yleensä toimeentulon määräämin taloudellisin perustein. Uskollisista, "alamaisista", pidetään huolta. Tämä synnyttää pelkoja lojaaliuden riittävydestä, säilyttää työ ja toimeentulo. Meilläkin järjestelmä ja sen toimijat antavat useille työn ja toimeentulon lisäksi erilaisia bonuksia "uskollisuudesta ja lojaaliudesta". Camorra tai mafia toimivat samoin, mutta toiminta suuremmalta osin kuin meillä (allekirjoittaneen arvio), rahoitetaan perinteisellä rikollisella toiminnalla. Taloudellista rikollisuutta, sen määrää ja merkitystä kansantaloudelle on mahdoton arvioida, sen enempiä siellä kuin täällä.

Pelko yhdistää

Camorra, mafia tai Cosa Nostra ovat hierarkkisia, kuten yritykset tai demokraattisesti johtonsa valitsevat yhteisöt. Johdon valinta tapahtuu kuten yrityksissä, sisäpiireissä, joita myös yhteiskunnan "demokraattiset" valinnat alkavat muistuttaa verkostoineen, "hyvä-veli"-järjestelmineen ja vaalirahoituksineen, jotka tulevat yrityksiltä harmaine tai mustine osioineenkin. Camorralle ei ole "sukupuolikiintiöitä", joten naisten rooli on "esikunnissa", palvelujen luojina ja tarpeiden tyydyttäjinä.

Cosa Nostra (Sisilian mafia) on suunnilleen yhtä vanha kuin eurooppalainen järjestäytyneen työväenliike. Molempien syntyyn on

vaikuttanut tyytymättömyys vallan ja vallan käyttöön. Työväenliikettä voi tuolloin pitää vallankumouksellisena, kun taas Cosa Nostra oli "varovaisempi" rikkoessaan lakia. Se halusi olla päätöksenteossa mukana, valvomassa konservatiivisia rahavallan ja omistavan luokan etuja ja pitää luokkasuhteet ennallaan sekä samalla valvoa perinteistä rikollisuutta ja synnyttää "yhdistävää" pelkoa.

Pelolla hallittu tai koossa pidetty yhteiskunta ei ole missään eikä kenellekään vieras ajatus, joka tuottaa sanomisen vapauden rajat. Tämä toimii parisuhteesta suurimpiin hierarkioihin siten, että ei voi sanoa mitä "syliki suuhun tuo", vaikka psykologia kuinka hehkuttaisi "pahan olon ulospäästöä - purkamista". Tuolla pelolla on kunkin yhteisön normatiiviset rajat, jotka muuttuvat vallan keskittyessä. Lopulta "...vaikeneminen on kultaa". "Camorran miehet" saivat aikaan sen Italian Castellossa, "demokratiassa" väkivallan uhalla, toimeentulojen menetyksen uhalla, yhteiskunnallisten vapauksien ja oikeuksien menettämisen uhalla. "Oikeissa" demokratiassa "vaikeneminen" ja äänestämättömyys kertovat myös pelosta, että vaihtoehtoa vallalle ei uskalleta esittää tai media ei sitä uskalla julkituoda. Kysymys tässäkin on eri tahojen taloudellisista eduista, työstä ja toimeentulosta, "pelosta".

Hannu Ikonen
Vastavalkea ry vpj., Liljendal

Tukea Kansanäänelle

Hannu Kautto 20 e, Heikki Männikkö 33 e, Taina Mäenpää 4 e, Matti Järvinen 20 e, Larmo Lehtola 10 e, Tarja Männikkö 33 e, Kalevi Wahrmann 10 e, Kaija Siippainen 10 e, Kai Kontturi 50 e, Jaakko Ahvola 30 e, Eira Kärki 25 e, Jorma Kangasniemi 5 e ja Leipäpappi 15 e.

Op FI08 5541 1420 0279 66
Keräyslupa: POL-2014-5851

Hänestä tuntuu pahalta

Pankkiiri Björn Wahlroos vaatii rohkeutta hallitukselta. Ay-liikkeen vallankäyttöä hän ei hyväksy (Savon Sanomat 9.5.2015). Vain oikeusvaltiosta voi tapahtua tällaista. Valtiolta varastetun Postipankin haltuunsa saanut keinottelija, isänsä poika, bin Wahlroos jakelee Keski-suomalainen-konsernin sanomalehdissä neuvoja tuvalle Sipilän hallitukselle.

Keskustajohtaja Juha Sipilän ajama yhteiskuntasopimusta ei syntynyt. Kumpujen yöstä on samalla nousut pelko, että ay-liike nousee taas vastustamaan välttämättömiä uudistuksia jopa yleislakolla uhaten kuten Esko Ahon tai Matti Vanhasen porvarihallitusten aikana. "Emme voi elää tilanteessa, jossa poliittisen vallan käyttäjät luovuttavat valtaansa muille, esimerkiksi järjestöille."

Mitäs jos suomalaiset työnantajat sanoisivat, että me panemme nyt täyden työsulun päälle, että emme me halua olla kansan valitseman eduskunnan kanssa enää tekemisissä. - Reaktio julkisuudessa olisi hirveä. Miksi me siis hyväksyisimme sen, että ay-liike sanoo sanan yleislakko. Eihän se ole sen ihmeellisempää. Jossain vaiheessa meidän täytyy kysyä itseltämme, mikä on oikeutettua. - Ei ole oikeutettua, että työnantajat julistaisivat täyden työsulun, mutta ei ole myöskään oikeutettua julistaa yleislakko.

Tässä maassa on pakko tehdä jotain, jos Suomessa halutaan vielä elää hyvin sukupolven tai kahden jälkeen. Strategisista tavoitteista yksi on Wahlroosin mielestä yli muiden. Taloudelliselle kasvulle on luotava edellytykset. Avain on siinä, että saadaan enemmän ihmisiä töihin. Se edellyttää, että Suomeen saadaan lisää investointeja. Se vuorostaan edellyttää, että palkkoihin saadaan sen verran joustoja, että joku tänne investoi.

Uusien investointien toisena suurena jarruna Wahlroos pitää verotusta. Tällä hetkellä me verotamme rikki sekä yksityiset henkilöt että yritykset. - Esimerkiksi sosiaaliturvaa joudumme panemaan uusiksi. Pelkkä sosiaalietujen indeksikorotuksista luopuminen neljäksi

vuodeksi ei riitä. Meillä on järjestömiä tulonsiirtoja, joihin on kajottava, Wahlroos ennakoii.

Paha mieli Suomen puolesta

Björn Wahlroos, 62, aiheutti taanoin kohun siirtäessään kirjansa Ruotsiin. Vaihtoehtona oli Ranska, jossa hän asuu paljon. Kiistelty, mutta kuunneltu kauppatieteen tohtori antoi haastattelun Savon Sanomille ja kolmelle muulle maakuntalehdelle, koska hänestä tuntuu pahalta. - Minusta tuntuu aidosti sydämessä, että vahivuorollani tämän maan tulevaisuuden toiveisiin on tullut valtava kolhu. Ei ole helppoa valtiolta varastetun omaisuuden piilottelijalla. Wahlroos nostaa kumpujen yöstä kauhean sanan yleislakko. Suomessa oli viimeksi yleislakko vuonna 1956. Siitä lähtien SAK:n johtajat ovat pelänneet yleislakkoa kuin langennut enkeli suitsuketta. Yleislakko on pullon henki, jota Lauri Lyly ei päästä vapaaksi. Lakkoa ei ehkä saada pysäytetyksi ohjelmoidusti. Me voimme elää onnellisina, kun poliittista valtaa ohjailevat wahlroosit.

Avaimen tarvittaviin joustoihin määritteli Heikki Haavisto vuonna 1994 Kauppalehti-optiossa: "EU:sta saatavaa talouspoliittista kuria en vähätteleisi, se on positiivista sikäli, että meidän on hankala tehdä itse vaikeita ratkaisuja; supistaa valtion menoja, alentaa tulojamme ja sosiaaliturvaamme, pitää korkotasoa alhaalla jne. Saamme EU:sta selvät normit, joihin voidaan viitata ja saamme päätöksentekoomme ryhtiä."

Kyllä tämän suomalaisen isänmaan ystävän sydän on kovilla, kun asuu paljon Ranskassa. Syy Ruotsiin päätymiseen saattaa olla epäily, että ranskalaiset ryhtyisivät verottamaan häntä otsansa hiessä ansaitsemistaan miljoonista. Eräs ranskalainen miljonääri joutui jo siirtymään Venäjälle veropakolaiseksi. Kansan valitsema eduskunta tekee valintansa täysin vapaasti niiden eväiden perusteella, mitä wahlrooseja haastattelevat tiedotusvälineet sille tarjoavat.

Viljo Heikkinen
Lapinlahti, 14.5.2015

Täystyöllisyydelle ei ole... jatkoa siv. 7

Kassavirtaverotus

Myöhemmin talousprofessori Hans Werner Sinn on esittänyt ns. "kassavirtaverotusta" eli verotettaisiin yrityksen sisään virtaavan ja ulos virtaavan rahavirran erotusta. Silloin teknologialla aikaansaatu tuottavuushyöty tulisi jakovaraksi poliittisille päättäjille. Nyt teknologian tuottavuushyödyt ovat käytännössä laillistettua veronkiertoa, ja suomalaisen työn hedelmät kaatoavat osinkoina maan rajojen ulkopuolelle rikkaiden rikastuessa

entisestään. Ne eivät palaa sieltä enää investointeihin eikä uusia työpaikkoja synny.

Tuloerojen revähtäminen on seurausta tästä verotuksen järjestelmäviasta, johon eivät edes poliittiset päättäjät ole ymmärtäneet reagoida. Ei, vaikka olen kaksi kertaa esitelmöinyt aiheesta eduskunnan auditoriossa jo 90-luvulla.

(Helsingin Sanomat ei julkaissut kirjoitusta.)

Ari Ojapelto, Tietokirjailija

Kommunistien liiton vuosikokous

Kommunistien Liiton vuosikokous Hermannin kerholla maanantaina 14.9.2015 klo 18.00. Käsitellään vuosikokousasiat, syksyn toimintaa sekä järjestöllisen ja ideologisen toiminnan kehittämistä. Hallituksen kokous klo 17.30 samassa paikassa. Tervetuloa

Tiedotus- ja EU-seminaari

Kemiönsaarella, Heikki ja Tarja Männikön kesäpaikassa lauantaina 8.8.2015 alk. klo 11.00, os. Stusnästie 100. Ilmoittautuminen: email. tarja.mannikko@pp.inet.fi tai puhelimitse Tarjalle 050 432 0777. Käsitellään mm. Kysymyksiä: "Miten kansalaisten EU-tietoutta kehittämällä voidaan vahvistaa vakaata talous- ja sosiaalista kehitystä", Kansan äänen kehittämistä ja toimitustyötä sekä työväenliikkeen maailmankatsomuksen opiskeluun liittyviä kysymyksiä. Järjestää EU:n Vastainen kansanrintama.

Tervetuloa

SUURPROTESTI 22.8. HELSINGISSÄ!

Joukkovoima - Kansanliike hallituksen kurjistamispolitiikkaa vastaan!

Ilmoitukset ja infot löydät ryhmän lisäksi täältä: joukkovoima.blogspot.fi

Varatkaa tämä päivä vapaaksi hallituksen vastaiseen protestiin. Koko viikko 34 on toimintaviikko.

Kutsu STP:n liittokokoukseen

Suomen Työväenpuolue STP ry:n jatkoliittokokous pidetään la 12.09.2015 Hermannin kerholla os. Hämeentie 67 alk. klo 11.00. Käsitellään sääntömääräisiä asioita, poliittista tilannetta ja syksyn toimintaa.

Tervetuloa!

Suomen Työväenpuolue STP ry. Hallitus

Suosittelimme kotisivuja ja blogeja

<http://kaikontturi.blogspot.com/>
<http://personal.inet.fi/koti/matti.laitinen/matti.html>
<http://www.vunet.org/>
<http://masanlaari.blogspot.com/>
<http://korpikommari.blogspot.com/>
<http://www.punavihreakeskustelu.blogspot.com>
<http://lievemaa.blogit.uusisuomi.fi/>
<http://antifasistit.blogspot.fi/>
<http://wahrman.blogit.uusisuomi.fi/>

Suomen Työväenpuolue STP

Os. PL 780, 00101 Helsinki
www.tyovaenpuolue.org/
sähköposti: tyovaenpuolue@suomi24.fi
<http://www.facebook.com/groups/167525526686703/>
Danske Bank FI47 8000 1770 6264 72

Vapaa Sana

STP:n verkkojulkaisu
<http://suomentyovaenpuolue.blogspot.com/>

EU:n Vastainen Kansanrintama ry.

Kansan ääni

<http://www.kansanaani.net>

Kommunistien Liitto ry

<http://personal.inet.fi/koti/kalevi/>

Juche-aatteen opintoyhdistys

Tilaa suomenkielistä aineistoa Juche-aatteesta!
www.jucheate.com
juche.aate@saunalahti.fi
puh. 045 671 4308

KOMINFORM

Ikkuna todelliseen maailmaan
<http://www.kominform.eu/>

Maksuton internet-utispalvelu. Liity maksuttomille postitustilastoille! Web-sivuilla suomenkielisiä katsauksia luokkataistelun ja geopolitiikan näkökulmista.

PL 182, 00811 Helsinki
p. 040-717 7941, fax (09) 759 1081

SFT toimii

10.8.2015 Kunniakäynti neuvostolentäjien Lapinjärven muistomerkillä

SFT osallistuu KTP:n Uudenmaan piirijärjestön ylläpitämään perinteeseen kunniointaa ensimmäiseen Berliinin pommitukseen 1941 osallistuneen neuvosto-ilmavoimien raskaan nelimoottorisen pommikoneen pakkolaskussa menehtyneiden sotilaslentäjien muistoa. Kukkienlasku tapahtuu hautamuistomerkillä klo 12.00 Tilaisuudesta ja kulkuyhteyksistä tiedotetaan myöhemmin tarkemmin.

30.8.2015 kesäretki Hämeenlinnaan

SFT järjestää elokuun viimeisenä sunnuntaina retken Hämeenlinnaan. Tarkoitus on tutustua paikalliseen historiaan ja vuoden 1918 tapahtumiin sekä vieraila vankilamuseossa, jossa tietävästi on esillä myös 1918 - 1944 välisen ajan poliittisten vankien kohtelusta kertova osuus. Matkan aikana huomioidaan myös Jean Sibeliuksen 150-vuotissyntymän juhlatilaisuus. Tilaisuudesta ja kuljetuksesta tiedotetaan myöhemmin tarkemmin.

16.9.2015 opintokerhon syyskauden avaus

SFT:n opintokerho jatkaa kesätauon jälkeen paneutumista Suomen vanhan Työväenliikkeen historiaan vuoden 1906 tilanteesta, jolloin oli juuri koettu Viaporissa kapinaan nousseiden venäläisten vallankumouksellisten tappio. Silloisessa tilanteessa kapinan onnistuminen oli kuitenkin ollut lähellä ja suomalainen järjestäytyneet työväki osallistui sekä välillisesti rautatiet tsaarille uskollisilta joukoilta katkaisemalla että osin suoraan aseellisesti venäläisten toveriensa tukemiseen. Kaikki kerhoillat pidetään Helsingissä Hermannin kerholla, Hämeentie 67 alk. aina klo 17.00

JULKAISIJAT:

Suomen Työväenpuolue STP, EU:n Vastainen Kansanrintama ry., Kommunistien Liitto ry. sekä Sodan ja Fasisminvastainen työ ry.

POSTIOSOITE:

PL 780, 00101 Helsinki

PUHELIN:

0440103450

PÄÄTOIMITTAJA:

Tommi Lievemaa

ILMOITUSHINNAT:

Järjestöt: 050 €/pmm
Muut 1 €/pmm

TILI:

OP FI0855411420027966

PAINOPAikka:

Botnia Print Oy

ISSN- TUNNUKSET:

ISSN-L 2243-4046
ISSN 2243-4046 (Painettu)
ISSN 2243-4054 (Verkkójulkaisu)

TTIP- neuvottelut osoittavat: EK ja ay- keskusjärjestöt kansaa vastaan

Kansalaisyhteiskunnan edustaja Marissa Varmavuori toi terveiset ulkoministeriössä TTIP-sopimusta käsitelleestä keskustelutilaisuudesta. Tämä TTIP- sopimus on EU:n ja USA:n välinen kauppa- ja investointikumppanuussopimus. Se on fantastinen, jos on uskominen ulkoministeriötä, EU:n komissiota ja Suomen ay-keskusjärjestöjä. Siksi ihmetyttääkin miksi TTIP- neuvotteluja ei käydä avoimin kortein.

Kuva: Heikki Männikkö

Marissa Varmavuori toi terveiset tapaamisesta TTIP-kysymysten osalta ulkoministeriön virkamiesten kanssa.

Tänään keskustelimme ulkoministeriön virkamiesten kanssa ja esitimme TTIP- sopimukseen liittyvät huolen aiheemme. Kansalaisyhteiskunnan kuuleminen näytti olevan ulkoministeriön virkamiehille välttämättömän paha osana julkisuuskuvan kiillotusta. TTIP on yksi sopimus tällä hetkellä neuvoteltavista kansainvälistä kauppa- ja investointisopimuksista. Sitä puoltavat aktiivisesti Euroopan komission Suomen edustusto, ulkoministeriö ja ay-keskusjärjestöt. Kuulematta jäsenjärjestöjään ja liittojaan SAK on käynyt yhdessä EK:n kanssa lobbaamassa TTIP-sopimuksen puolesta Brysselissä.

Erilaiset TTIP sopimuksesta tehdyt arviot osoittavat kuitenkin, että Euroopan alueelta häviä-

si 600000 työpaikkaa, joista 223000 Pohjois-Euroopasta. Onko huomiotu, kuka maksaa lisääntyvät sosiaalikulut, työvoiman uudelleen kouluttamisen ja työvoiman liikkumisen. Puhutaan suurista taloushyödyistä, mutta se mihin komissio viittaa on 0,05 % vuositasolla. Miksi luottaisimme virkamiehiin ja poliitikkoihin jotka asennoituvat asiaan näin. Eivät he huolehdi kansalaisten tai ympäristön hyvinvoinnista, vaan ajavat linjaa, että TTIP- sopimus on saattava hinnalla millä hyvänsä.

Kuultiin myös "lehmänkaupoista". EU ei halua markkinoilleen hormonikasvatettua. Siitä EU joutuu tekemään myönnytyksiä Yhdysvalloille. Vastineeksi USA vaatii ehdottomasti tuottajansuojan sisällyt-

tämisen sopimukseen. Mitä se tarkoittaa? Talvivaaran voi ulkomainen taho ostaa pilkkahintaan. Jos Suomen valtio joutuu puuttumaan esimerkiksi ympäristölainsäädännön osalta uuden omistajan toimintaan, voi se tuottajansuojan vedoten vaatia Suomen valtiolta korvauksia toimintansa rajoittamisesta.

Ei voida luottaa sellaisiin virkamiehiin kuin Kimmo Sinivuori. Hän toimii ulkoministeriön kauppapoliittisessa yksikössä työnään tuottajansuojakysymykset. Aiemmin hän toimi myös EFILA- järjestössä lobbaamassa tuottajansuojaa näihin sopimuksiin. Miten hän voi edelleen toimia ulkoministeriön kauppapoliittisessa yksikössä? Asian tultua ilmi hän erosi EFILA:sta, mutta jatkaa edelleen ulkoministeriössä.

Voimmeko luottaa Alexander Stubbiin, joka sai vaalirahoitusta White & Case lakifirmalta, joka on käytetyimpiä lakifirmoja, kun ratkaistaan tuottajansuojan liittyviä kysymyksiä. Monista Euroopan maista ja Yhdysvalloista poiketen Suomen ay-keskusjärjestöt eivät vastusta näitä sopimuksia.

Eurooppalainen kattojärjestö ETUC (EAY) on kritisoinut TTIP-sopimusta, kuten monet pienemmät liitot kummallakin puolella Atlantia, mutta SAK EK:n kanssa käy Brysselissä ihan toisenlaista taistoa. Emme voi luottaa siihen järjestöön. Ainoa toivo tällä hetkellä ovat tavalliset ihmiset ja heidän kriittiset äännet, jotka kuuluvat SAK:n, MTK:n, STTK:n ja AKAVA:n piiristä. Niissä on sisäistä ristiriitaa, jota pitää kasvattaa.

Marissa Varmavuoren puheenvuorosta toimitti Heikki Männikkö

Voitonpäivänä Maailmanrauhan patsaalla

Voiton päivänä lauantaina 9.5.2015 kansalaisjärjestöt ja yksityiset ihmiset järjestivät Maailmanrauhan patsaalla puhe- ja keskustelutilaisuuden. Tilaisuuden lopuksi hyväksyttiin oheinen arvio, joka päätettiin jakaa tiedotusvälineille.

Puhumassa Rauni Salminen.

Tänään lauantaina 9.5.2015 tulee 70 vuotta, kun natsi-Saksa antautui ehtoita ja lopullisesti. Aamuyöllä Saksan ylijohdon edustajat Keitel, Stumpf ja Friedenburg allekirjoittivat sopimuksen ehtoita antautumisesta. Tähän päättyi verinen Hitler-Saksan aloittama 50 miljoonaa kuolonuhria ja mittaamattoman aineelliset vahingot vaatinut maailmansota. Tämä sota oli seurausta saksalaisen suurpääoman imperiaalistisesta pyrkimyksestä anastaa

Neuvostoliitolta sen alueita ja voimavaroja.

Tänään kuitenkin globaali ylikansallinen pääoma tavoittelee uudelleen jopa sotilaallisin toimin alueita ja taloudellisia resursseja, kuten kehitys mm. Lähi- Idässä ja Pohjois-Afrikassa osoittaa. Toisen maailmansodan lopputulos halutaan unohtaa ja kieltää. Näin on menetelty useissa Euroopan maissa ja itse EU on muuttanut Voiton päivän Eurooppa-päiväksi, jolla halutaan mitätöidä natsi-Saksan tappion yhteiskunnallista merkitystä. Vastoin tehtyjä kansainvälisiä sopimuksia, Nato on tunkeutunut aivan kiinni Venäjän rajoihin ilmiselvänä pyrkimyksenään horjuttaa Venäjän sisäpoliittista tilannetta.

Maailman taloudellinen kriisi ja siitä seurannut ylikansallisten suuryritysten pyrkimys saada uusia voimavaroja Venäjän alueelta on yksi perussyntyneeseen tilanteeseen, eikä se luonteeltaan poikkea lainkaan siitä tilanteesta, joka vallitsi ennen toista maailmansotaa.

Ukrainassa syntyneenä tilannetta hyväksikäyttäen on aloitettu perusteen Venäjän vastainen mediavyörytys. Jokainen asiantuntija osasi ennakoita, että yritys siirtää Nato:n kontrolliin venäläinen Krim, jossa on vuositasojen ajan sijainnut

yksi Venäjän tärkeimmistä laivastotukikohdista, oli vaarallinen yritys, joka ei voinut onnistua. Tämä osoittaa nato-haukkojen valinnee tien, jolla yritetään tavalla tai toisella väkivaltaisesti horjuttaa Venäjän poliittista tilannetta. Tämä on uhkarohkeaa ja tietoista seikkailupoliitiikkaa.

Meillä Suomessa voimistetaan Venäjä-vihamielisyyttä, jota tiedotusvälineet aivan avoimesti Ulkopoliittisen- ja Aleksanteri-instituutin, valtion- ja sotilasjohdon ym. hyväksymänä levittävät. Kaiken tämän keskellä suljetaan silmät Ukrainassa tapahtuvalta natsimieliseltä raualta väkivallalta. Fasismista saadun voiton ja toisen maailmansodan päättymisen 70-vuospäivänä lauantaina 9.5.2015 Me tilanteesta huolestuneet kansalaiset ja järjestöt esitämme ja vaadimme:

1. Tulee palauttaa ystävällismieliset perinteiset rauhanomaiset naapurussuhteet Venäjän kanssa
2. Tulee torjua Nato-jäsenyys ja katkaista kaikki Nato-yhteistyö
3. On peruutettava Nato:n kanssa sovittu "isäntämaasopimus"
4. On palattava perinteiseen Paasikiven-Kekkosen -linjan mukaiseen puolueettomuuspolitiikkaan ja lopetettava asiaton Venäjän vastainen mediavyörytys
5. Toisen maailmansodan tuloksen ja rauhansopimusten vastainen historian vääristely tulee lopettaa.

Suomen on erottava eurosta!

Suomalaisille on vuosikausia selitetty, että euroalueen talousongelmat johtuvat USA:sta vuonna 2008 alkaneesta asuntokuplan puhkeamisesta ja siitä seuranneesta kansainvälisestä lamasta. Eurokriisin syyksi on viralliselta taholta kerrottu joidenkin euromaiden holtiton taloudenpito.

Euro, EKP ja EU-komissio ovat kriisin syyt

Tällaisen arvion esitti: Suomen valtiovarainministeriön ylin virkamies valtiosihteeri Martti Hetemäki toukokuussa Kansantaloudellisessa aikakauskirjassa. Krjoituksessaan Eurokriisin syyt ja euroalueen tulevaisuus Hetemäki toteaa, että kriisimaat ovat onnettomien olosuhteiden uhreja ja kriisille otolliset olot ovat euron ja euroalueen keskuspankin EKP:n syytä. Kriisin kärjistyminen johtui Hetemäen mukaan keskeisiltä osin EU:n komission onnettoman talousohjauksen kohtalokkaista virheistä. Samat virheet ovat sittemmin pitkittäneet kriisiä.

Kriisien piti kehittää EU:ta

EU:n talous- ja rahaliiton (EMUn) ja yhteisvaluutan riskit tiedettiin jo parikymmentä vuotta sitten. Euroalueen todennäköinen ajautuminen talous- ja rahoituskriisiin oli EU:n sisäpiirin ja rahaliiton rakentajien tiedossa. Rahaliiton valmisteluasiakirjat varoittivat, että pelkän rahan ja rahapolitiikan yhdistäminen ilman talouspolitiikan keskittämistä olisi vaarallinen uhkayritys. Rahaliiton rakentajat noudattivat EU:n isäksi kutsutun Jean Monnet'n neuvoa, jonka mukaan Euroopan yhdentyminen on mahdollista vain kriisien avulla.

Euroalueen reunamaiden korot laskivat eniten, ja miksi raju ylivelkaantuminen vei juuri reunamaat kriisiin – ja mitkä olivat eurokriisin keskeiset syyt: 1) Euro poisti euromaiden väliltä valuuttakurssiriskin, mikä poisti yhden luontaisen pidäkkeen maasta toiseen virtaavien pääomien liikkeiltä. 2) EKP alkoi euroajan alusta asti tarjota keskuspankkirahoitusta kaikille euroalueen pankeille hyvin laajaa vakuusmateriaalia vastaan samoilla ehdoilla, pankin luottokelpoisuudesta riippumatta. 3) Kaikkien eurovaltioiden velkakirjat kelpasivat euroajan alusta asti EKP:n keskuspankkirahoituksen vakuudeksi täydestä arvostaan kunkin valtion todellisesta talouskunnosta ja luottokelpoisuudesta riippumatta. Valtioiden velkakirjoista tuli virallisesti riskittömiä. Euroalueen sisälle ja erityisesti sen heikoimpiin osiin syntyi velkakupla vailla vertaa.

Ilman euroa ei olisi eurokriisiä

Korkojen jyrkkä lasku ja raju velkaantuminen aiheutti eurokriisin. Hetemäellä on selitys siihenkin, miksi näin ei käynyt ja miksi tämäkään ei ollut kriisimaiden syytä. Hänen mukaansa talouspolitiikan vauhtisokeus oli komission syytä. Komission talouspolitiikan ohjauksvirheet ensin kiihdyttivät nousukauden ylikierroksia ja velkakuplan paisumista. Kriisin Valtionvarainministeriön EMU-raportin mukaan "Valtio, jonka oma keskuspankki valvoo kansallista rahaa, voi periaatteessa aina kattaa kansallisen valuutan määräiset velkansa ja turvata pankkinsa maksuvalmiuden. Yksittäinen euromaa ei sen sijaan kontrolloi euron liikkeeseen laskua, eikä sen kyky hoitaa kaikissa olosuhteissa euromääräinen velkansa ole siten turvattu." Liittovaltioita ei ole koskaan historiassa rakennettu ilman sotia. EU:ta pyritään rakentamaan talouskriisien ja kaaoksen kautta. EU tai euroalue ei ole ihan teellinen valutta-alue eikä se sellaiseksi tule. Siksi yhteisvaluutta tulee aiheuttamaan kriisejä niin kauan kuin tämä epäinhimillinen ihmiskoe jatkuu. Suomen tulee ensi tilassa irtaantua eurosta, jos haluamme saada taloutemme nousuun ja hyvinvointivaltio pelastetuksi.

Suomen Työväenpuolue
STP:n hallitus

Kirje ammattiyhdistyksille

3.6.2015 pitämässään kokouksessa yhdistyksemme päätti lähettää tämän avoimen kirjeen ay-toimijoille todettuaan maan hallituksen ryhtyneen näköjään yksissä tuumin Elinkeinoelämän keskusliiton kanssa sodanjälkeisen Suomen röyhkeimpään hyökkäykseen sekä ay-liikettä että vähävaraista kansanosaa vastaan. Tavoitteena lie-nee antaa kehittyä maahan laaja uuskurjalisto!

Arvioimme, että koko ammattiyhdistysliikkeen pitää nyt ryhtyä ponte- viin toimiin moisen kehityskulun pysäyttämiseksi. On esitettävä vaatimus laajan leikkauslistan tosiasiallisesta perumisesta – ei selittelystä. On osoitettava, että hyvinvointipalvelujen vaatimat varat on helposti koottavissa kitkemällä harmaa talous ja verokikkailu. Veronkierto on säädettävä niin kalliiksi ja vaikeaksi, että se ei yksinkertaisesti kannata. Valvontaan on annettava riittävästi voimavaroja.

Osinkotulojen verotus keskimäärin eurooppalaisella tasolla tuo myös muutaman miljardin lisää vuodessa valtion kassaan. Eläkeiän nostosta on luovuttava, olihan se alun perin "jukran huono idea". Suurimpia ja pienimpiä eläkkeitä sen sijaan on syytä lähennyttää (vrt. halpuuttaa). Lähikauppa kiittää.

Pauli Eskelinen
ent. luottamusmies,
SKP:n rivijäsen